

Torsdag den 1. februar 2024 (D)

1

53. møde

Torsdag den 1. februar 2024 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 20:

Forespørgsel til indenrigs- og sundhedsministeren og social- og boligministeren om botilbudspladser.

Af Marlene Harpsøe (DD), Katrine Daugaard (LA), Brigitte Klintskov Jerkel (KF) og Mette Thiesen (DF) m.fl.
(Anmeldelse 30.01.2024).

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 21:

Forespørgsel til indenrigs- og sundhedsministeren, social- og boligministeren og ældreministeren om inddragelse og støtte af pårørende.

Af Marlene Harpsøe (DD) m.fl.
(Anmeldelse 30.01.2024).

3) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 16 [afstemning]:

Forespørgsel til uddannelses- og forskningsministeren om at få flere til at tage en professionsbacheloruddannelse.

Af Marlene Harpsøe (DD) og Jens Henrik Thulesen Dahl (DD).
(Anmeldelse 08.12.2023. Fremme 12.12.2023. Forhandling 30.01.2024. Forslag til vedtagelse nr. V 32 af Frederik Vad (S), Heidi Bank (V), Sofie Lippert (SF), Karin Liltorp (M), Sandra Elisabeth Skalgvig (LA), Marlene Harpsøe (DD), Lise Bertelsen (KF), Anne Hegelund (EL), Katrine Robsøe (RV), Alex Ahrendtsen (DF), Christina Olumeko (ALT) og Kim Edberg Andersen (UFG)).

4) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 17 [afstemning]:

Forespørgsel til indenrigs- og sundhedsministeren om specialiseret palliation.

Af Marlene Harpsøe (DD) og Jens Henrik Thulesen Dahl (DD).
(Anmeldelse 08.12.2023. Fremme 12.12.2023. Forhandling 31.01.2024. Forslag til vedtagelse nr. V 33 af Marlene Harpsøe (DD), Kirsten Normann Andersen (SF), Louise Brown (LA), Per Larsen (KF), Runa Friis Hansen (EL), Stinus Lindgreen (RV), Mette Thiesen (DF) og Helene Liliendahl Brydensholt (ALT). Forslag til vedtagelse nr. V 34 af Flemming Møller Mortensen (S), Christoffer Aagaard Melson (V) og Monika Rubin (M)).

5) Fortsættelse af 3. behandling af lovforslag nr. L 87:

Forslag til lov om ændring af lov om testcentre for store vindmøller ved Høvsøre og Østerild og ligningsloven. (Mulighed for færre, men højere vindmøller ved Testcenter Høvsøre).

Af ministeren for byer og landdistrikter (Morten Dahlin).
(Fremstilling 29.11.2023. 1. behandling 07.12.2023. Betænkning 17.01.2024. Ændringsforslag nr. 9 og 10 af 19.01.2024 uden for betænkningen af Susie Jessen (DD). 2. behandling 23.01.2024. Lovfor-

slaget optrykt efter 2. behandling. 3. behandling, 1. del, 25.01.2024. Tillægsbetænkning 30.01.2024).

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 96:

Forslag til lov om ændring af barselsloven. (13 ugers ekstra orlov til begge tvillingeforældre m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Ane Halsboe-Jørgensen).
(Fremstilling 17.01.2024).

7) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 55:

Forslag til folketingsbeslutning om at give ambulancepersonale adgang til sundhedsdata.

Af Louise Brown (LA) m.fl.
(Fremstilling 15.11.2023).

8) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 35:

Forslag til folketingsbeslutning om at ophæve alle regler begrundet i særhensyn til islam.

Af Pia Kjærsgaard (DF) m.fl.
(Fremstilling 07.11.2023).

9) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 93:

Forslag til folketingsbeslutning om en undskyldning til den danske befolkning for 40 års fejlet udlændingepolitik.

Af Morten Messerschmidt (DF) m.fl.
(Fremstilling 05.12.2023).

Kl. 10:00

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Mødet er åbnet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 20:

Forespørgsel til indenrigs- og sundhedsministeren og social- og boligministeren om botilbudspladser.

Af Marlene Harpsøe (DD), Katrine Daugaard (LA), Brigitte Klintskov Jerkel (KF) og Mette Thiesen (DF) m.fl.

(Anmeldelse 30.01.2024).

Sammen med dette punkt foretages:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 21:

Forespørgsel til indenrigs- og sundhedsministeren, social- og boligministeren og ældreministeren om inddragelse og støtte af pårørende.

Af Marlene Harpsøe (DD) m.fl.

(Anmeldelse 30.01.2024).

Kl. 10:00

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af disse forespørgsler, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 16 [afstemning]:

Forespørgsel til uddannelses- og forskningsministeren om at få flere til at tage en professionsbacheloruddannelse.

Af Marlene Harpsøe (DD) og Jens Henrik Thulesen Dahl (DD).

(Anmeldelse 08.12.2023. Fremme 12.12.2023. Forhandling

30.01.2024. Forslag til vedtagelse nr. V 32 af Frederik Vad (S),

Heidi Bank (V), Sofie Lippert (SF), Karin Liltorp (M), Sandra Elisabeth Skalvig (LA), Marlene Harpsøe (DD), Lise Bertelsen (KF),

Anne Hegelund (EL), Katrine Robsøe (RV), Alex Ahrendtsen (DF),

Christina Olumeko (ALT) og Kim Edberg Andersen (UFG)).

Kl. 10:00

Afstemning

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om det fremsatte forslag til vedtagelse. Der foreligger ét forslag.

Der stemmes om forslag til vedtagelse nr. V 32 af Frederik Vad (S), Heidi Bank (V), Sofie Lippert (SF), Karin Liltorp (M), Sandra Elisabeth Skalvig (LA), Marlene Harpsøe (DD), Lise Bertelsen (KF), Anne Hegelund (EL), Katrine Robsøe (RV), Alex Ahrendtsen (DF), Christina Olumeko (ALT) og Kim Edberg Andersen (UFG). Afstemningen starter.

Afstemningen slutter.

For stemte 105 (S, V, SF, M, LA, DD, KF, EL, RV, DF, ALT, Jon Stephensen (UFG) og Kim Edberg Andersen (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 32 er enstemmigt vedtaget.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 17 [afstemning]:

Forespørgsel til indenrigs- og sundhedsministeren om specialiseret palliation.

Af Marlene Harpsøe (DD) og Jens Henrik Thulesen Dahl (DD).

(Anmeldelse 08.12.2023. Fremme 12.12.2023. Forhandling

31.01.2024. Forslag til vedtagelse nr. V 33 af Marlene Harpsøe

(DD), Kirsten Normann Andersen (SF), Louise Brown (LA), Per

Larsen (KF), Runa Friis Hansen (EL), Stinus Lindgreen (RV), Mette

Thiesen (DF) og Helene Liliendahl Brydensholt (ALT). Forslag til

vedtagelse nr. V 34 af Flemming Møller Mortensen (S), Christoffer

Aagaard Melson (V) og Monika Rubin (M)).

Kl. 10:01

Afstemning

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse. Der foreligger to forslag.

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 34 af Flemming Møller Mortensen (S), Christoffer Aagaard Melson (V) og Monika Rubin (M), og afstemningen starter.

Afstemningen slutter.

For stemte 58 (S, V, M og Jon Stephensen (UFG)), imod stemte 46 (SF, LA, DD, KF, EL, RV, DF og ALT), hverken for eller imod stemte 1 (Kim Edberg Andersen (UFG)).

Forslag til vedtagelse nr. V 34 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 33 af Marlene Harpsøe (DD), Kirsten Normann Andersen (SF), Louise Brown (LA), Per Larsen (KF), Runa Friis Hansen (EL), Stinus Lindgreen (RV), Mette Thiesen (DF) og Helene Liliendahl Brydensholt (ALT) bortfaldet.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) Fortsættelse af 3. behandling af lovforslag nr. L 87:

Forslag til lov om ændring af lov om testcentre for store vindmøller ved Høvsøre og Østerild og ligningsloven. (Mulighed for færre, men højere vindmøller ved Testcenter Høvsøre).

Af ministeren for byer og landdistrikter (Morten Dahlin).

(Fremsættelse 29.11.2023. 1. behandling 07.12.2023. Betænkning

17.01.2024. Ændringsforslag nr. 9 og 10 af 19.01.2024 uden for be-

tænkningen af Susie Jessen (DD). 2. behandling 23.01.2024. Lovfor-

slaget optrykt efter 2. behandling. 3. behandling, 1. del, 25.01.2024.

Tillægsbetænkning 30.01.2024).

Kl. 10:02

Forhandling

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Forhandlingen drejer sig i første omgang om de stillede ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen om ændringsforslaget sluttet, og vi går til afstemning.

Afstemning**Første næstformand** (Leif Lahn Jensen):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af Kim Edberg Andersen (UFG))?

Det er vedtaget.

Kl. 10:03

sikre, at forældre, der får tvillinger, blev bedre stillet, og at de fik bedre mulighed for at være to omkring barnet i de første uger og måneder.

Jeg tror næppe, der er tvivl om, at det er noget helt, helt særligt. Det er selvfølgelig fantastisk, og det er også hårdt at få børn, men vi, der har fået dem et ad gangen, har måske nogle gange svært ved at forestille os, hvad det er, man bliver mødt af, og hvad det egentlig kræver, når man får to eller for den sags skyld flere børn ved samme fødsel. Derfor er jeg også glad for, at vi nu kan tilbyde forældre til tvillinger en længere barsel, altså mere mulighed for, at både far og mor eller medforældre, eller hvem det end er, kan være sammen med børnene i de første uger og måneder.

Kl. 10:03

Forhandling**Første næstformand** (Leif Lahn Jensen):

Forhandlingerne drejer sig derefter om lovforslaget som helhed.

Ønsker nogen at udtale sig om lovforslaget?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:03

Konkret drejer det sig om 26 ugers ekstra barsel. Det er 13 uger til hver af forældrene, og det er jo et valg, vi har truffet politisk, fordi vi faktisk også synes – ligesom det, som man spurgte om, og som man argumenterede for, da man fremlagde borgerforslaget – at det var vigtigt at være flere omkring barnet, også i de første måneder. Så derfor har vi valgt at sikre, at begge forældre har ret til 13 ugers ekstra orlov, så man kan være sammen om den fantastiske, men også store opgave, det er.

Afstemning**Første næstformand** (Leif Lahn Jensen):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse. Afstemningen starter.

Afstemningen slutter.

For stemte 93 (S, V, SF, M, LA, KF, EL, RV, ALT og Jon Stephensen (UFG)), imod stemte 14 (DD, DF og Kim Edberg Andersen (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Vi afventer lige et øjeblik, hvis man vil forlade salen inden det næste punkt.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 96:**Forslag til lov om ændring af barselsloven. (13 ugers ekstra orlov til begge tvillingeforældre m.v.).**

Af beskæftigelsesministeren (Ane Halsboe-Jørgensen).

(Fremsættelse 17.01.2024).

Kl. 10:04

Jeg vil jo sige, at processen har været – og tak for det – at borgerforslaget blev rejst, at der var en politisk diskussion, og at der så har været finanslovsforhandlinger, og det her har været en del af finanslovsaftalen fra sidste år. Der var nogle af partierne, som satte sig ind til forhandlingsbordet og sagde, at det var vigtigt for dem at finde midlerne til det, altså at det var vigtigt for dem at få det finansieret. Og egentlig skal der bare lyde den opfordring, at når man støder på ting ude i samfundet, som man godt kunne tænke sig at få ændret, så er det den rigtige vej at gå.

Så stor respekt for, at partierne tog det med ind til finanslovsforhandlingerne, og stor respekt for, at de forældre, som har stået med opgaven, har rejst et ønske, et krav, og at de har presset på. Nu står vi så her, hvor et forhåbentlig meget, meget bredt flertal af Folketingets partier kan sikre, at får man tvillinger, får begge forældre også bedre mulighed for at tage hånd om det. Det er jo sådan, at familier er forskellige, og derfor vil man eksempelvis også, hvis man er soloforælder, altså hvis man har valgt at få et barn alene og man får tvillinger, så automatisk få de 13 ugers ekstra orlov, men man vil også få ret til at søge om at overdrage 13 uger til et nærtstående familiemedlem eller en social forælder, og det er jo for at sikre, at også dem, som vælger at få børn alene, kan have ekstra hænder omkring børnene i den første tid.

For et par år siden aftalte vi, og det trådte i kraft sidste år, en forbedring af orloven for dem, der får trillinger eller firlinger, så man kan sige, at en del af det, der stod i borgerforslaget, sådan set allerede var løst. Nu gør vi så det, at vi med udvidelsen til tvillingeforældre også laver en ensartning af reglerne for tvillingeforældre og trillingeforældre, og det handler jo selvfølgelig både om de hensyn, der er med at være flere voksne omkring børnene i den første tid, og i øvrigt hensynet til en ensartet lovgivning på tværs, som tilsiger, at det er klogt at have de samme regler for trillinge- og tvillingeforældre. Så det bliver resultatet, når vi forhåbentlig får vedtaget det her lovforslag.

Jeg er rigtig, rigtig glad for, at det er lykkedes, og jeg synes, det er et godt eksempel på, at det, at der er et borgerforslag og partier, der løfter ting til finanslovsforhandlingerne, og en regering, der går ind i dialogen, faktisk nogle gange kan skabe reelle forandringer for borgerne derude. Det er jeg rigtig glad for.

Kl. 10:09

Forhandling**Første næstformand** (Leif Lahn Jensen):

Vi går nu i gang med forhandlingerne, og jeg vil gerne bede dem, der er i salen, om at være stille. Tak.

Forhandlingen er åbnet, og den første ordfører er hr. Jens Joel fra Socialdemokratiet. Velkommen.

Kl. 10:04

(Ordfører)

Jens Joel (S):

Tak for det, formand. Det lovforslag, vi behandler i dag, er jo en forbedring af barselsrettighederne, barselsmulighederne, for de forældre, som får tvillinger, og det har været et stort ønske, et bredt politisk ønske, og det har faktisk også været et ønske, som har samlet rigtig mange danskere. Der blev stillet et borgerforslag om at

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Så er den næste ordfører fru Linea Søgaard-Lidell fra Venstre. Velkommen til.

Kl. 10:09

(Ordfører)

Linea Søgaard-Lidell (V):

Tak for det. Jeg er her som vikar for vores beskæftigelsesordfører. I dag behandler vi et rigtig godt lovforslag, som handler om at give forældre til tvillinger mulighed for at holde barsel sammen i børnenes første leveår.

Når man får flere end ét barn ad gangen, står man jo bare med den udfordring, at man kun har ét sæt arme. Det gør den første tid noget sværere, når man har to små børn, som har behov, der skal dækkes døgnet rundt. Jeg er glad for, at vi anerkender den ekstra udfordring, forældre til tvillinger eller flerlinger står med, og ud over tvillingeforældre sikrer lovforslaget også, at soloforældre får ret til ekstra orlov og mulighed for at dele orloven med et nærtstående familiemedlem. Det er et vigtigt skridt mod at anerkende og rumme de forskellige familieformer, der findes i vores samfund.

Det her lovforslag stammer fra finansloven for 2023, så også en tak til de partier, som bar forslaget ind i forhandlingerne. Vi landede samlet set en rigtig god finanslovsaftale. Venstre støtter forslaget. Tak for ordet.

Kl. 10:10

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Så går vi til næste ordfører. Det er fru Lisbeth Bech-Nielsen fra SF.

Kl. 10:11

(Ordfører)

Lisbeth Bech-Nielsen (SF):

Det er en glædens dag i dag. Vi førstebehandler et lovforslag, som udvider velfærdsrettigheder til borgere i Danmark, endda nogle af dem, som har været mest pressede. Det er både utrolig dejligt at få to børn på samme tid, men også utrolig hårdt. Statistikkerne taler deres eget sprog: Forældre til tvillinger er overrepræsenteret i stressstatistikkerne, depressionsstatistikkerne og skilsmisestatistikkerne, og tvillingebørn er overrepræsenteret i statistikker om mistrivsel og psykiatriske diagnoser.

Det er hårdt at blive født som tvillingebørn; det er også en utrolig gave, selvfølgelig, så det er ikke for at tale det ned. Men vi har simpelt hen bare givet tvillingefamilier nogle for dårlige vilkår til at starte med. Vi kan også se, at tvillingebørn bliver sendt tidligere i institution, end deres forældre egentlig ønsker det, fordi barslen bliver brugt i starten, lige når de er blevet født, og det betyder, at den ikke er der senere hen.

Det her er jo en sag, der, som ordførerne før mig også har sagt, har været båret ind igennem længere tid, og derfor skal den største tak også lyde til nogle af de aktivistiske tvillingefamilier derude, ikke mindst Josine Hermann og Michella Morsi og alle deres mange, mange dejlige børn og selvfølgelig også resten af deres familier og alle de andre, der har kæmpet for det her.

Nogle gange tror jeg, at borgerne derude har en idé om, at man kan stille et borgerforslag, og hvad kommer der så ud af det, og er murene herinde så tykke, at vi ikke hører, hvad folk siger? Og det her er jo bare et fantastisk eksempel på noget, der godt nok har krævet blod, sved og tårer og rigtig meget energi fra nogle af dem, der faktisk har mindst fritid at gøre godt med, og som ikke selv får noget ud af det her, men som har kæmpet den her kamp for de familier, der kommer efter dem, og som har råbt op i medierne, skrevet debatindlæg, lavet borgerforslag og indsamlet alle de her statistikker for også at give det borgerforslag, der kom ud af det, en faglig grund at stå på i forhold til at sige: Statistikkerne taler deres tydelige sprog; vi er mere udfordrede end andre familier; vi har brug for mere hjælp.

Det borgerforslag faldt jo desværre, men så var vi en samlet opposition, som også lavede et fælles beslutningsforslag og anviste noget finansiering til det, og jeg vil gerne sige tusind tak for det fantastiske samarbejde. Jeg tror også, det gjaldt andre partier, men i SF bar vi det ind som vores hovedkrav til finanslovsforhandlingerne, og nu bliver det til virkelighed.

Så jeg er rigtig, rigtig glad i dag, selv om det desværre har taget rigtig lang tid, og jeg kan godt forstå, at de tvillingefamilier, som måske lige har nået at få tvillinger i den periode, der er gået forud, selvfølgelig godt kan ærgre sig. Men nu bliver det til virkelighed; det bliver varigt; det er ikke noget, der bliver fjernet igen; og det kommer til at gøre alverden til forskel for dem, der får tvillinger, og for de børn at få mere ro på.

Jeg har selv pseudotvillinger, men det betyder så bare, at jeg har kunnet få en barsel for hvert barn, selv om der ikke er et år imellem dem, og det er jo den mangel på logik, som også har været fremført. Der er ligesom ikke et loft over, hvor mange børn du kan få, eller hvor meget barsel du kan få. Men hvis de er født på samme tid, har de skullet lide under det.

Så tusind tak til ministeren og til Folketinget, som nu er enige om det, og en kæmpe tak til oppositionspartierne for, at vi kunne stå sammen om det fra Nye Borgerlige til Enhedslisten – det spænd synes jeg var en fantastisk dejlig oplevelse. Og selvfølgelig den største tak til dem, der har båret det her igennem med deres kæmpestore, utrættelige arbejde. Nogle af dem, jeg har nævnt, har kun været nogle få blandt de mange, mange borgere, som jeg håber nu kan se, at det nytter noget at kæmpe. Tak.

Kl. 10:15

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Jens Joel.

Kl. 10:15

Jens Joel (S):

Tak. Jeg er enig i forhold til ordførers tak til dem derude, der har mærket det på egen krop, og som har sagt, at her har vi et hul og et behov i velfærdssamfundet. Så det synes jeg at ordføreren kan have ret i at man skal takke for. Og så vil jeg egentlig bare sige, at selv om borgerforslaget faldt – for når man laver et borgerforslag, følger der jo ikke nødvendigvis finansiering med – vil jeg egentlig bare takke ordføreren og ordførers parti for at tage, om man så må sige, den rigtige vej ind og sige, at det her insisterer vi faktisk på, når vi skal forhandle om nogle penge i finansloven.

Så tak for samarbejdet om det. Selvfølgelig var det ikke sket uden det krav udefra. Men det var heller ikke sket, hvis der ikke havde været nogen herinde, der havde prioriteret det, så tak for det og for samarbejdet omkring det.

Kl. 10:16

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 10:16

Lisbeth Bech-Nielsen (SF):

Tak, og i lige måde. Men jeg synes egentlig, at den her sag åbner for en diskussion om, hvad vi vil kræve af borgerne, når de skal lave et borgerforslag. Jeg synes faktisk, at det er i orden, at man ikke har indsigt i, hvordan midlerne kan flyttes rundt, eller hvor pengene kan tages, eller om der er overskydende midler. Og jeg er bange for, at hvis folk får den opfattelse, at det er et krav, så vil de afholde sig fra det.

Jeg synes selvfølgelig, at det er fint, hvis man også anviser finansiering. Men jeg synes også, at det er helt legitimt at lave et borgerforslag og sige, at vi er mange borgere, som synes, at det her er rigtig, rigtig vigtigt, og så kunne man jo sige, at det synes vi også

herinde, åbenlyst, og derfor vil vi sammen finde finansiering til det. Så det er egentlig ikke en kritik. Det er bare en refleksion, og jeg håber, at vi er enige om, at man ikke skal efterlade borgerne med det indtryk, at man aldrig kan lave et borgerforslag uden også at have finansieringen med.

Kl. 10:19

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Spørgeren.

Kl. 10:17

Jens Joel (S):

Det er jeg meget enig i. Men det var faktisk det modsatte, der var pointen, nemlig at selv om et borgerforslag bliver stemt ned, fordi der ikke følger finansiering med, så betyder det jo ikke, at det krav, der er rejst i borgerforslaget, ikke er blevet hørt. Så i virkeligheden kan vi måske godt diskutere, hvordan borgerforslagene fungerer.

For nej, man kan nok ikke forvente, at der følger en præcis finansiering med, eller at det er en finansiering, man kan blive enig om herinde. Men det, man godt kan forvente, er, at selv om det i første omgang ikke kan realiseres, når man rejser et krav, så kan partierne jo godt tage det med og finde finansieringen. Så det var egentlig bare en kommentar i forhold til anerkendelsen af det.

Kl. 10:17

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 10:18

Lisbeth Bech-Nielsen (SF):

Ja, for da vi i oppositionspartierne så lavede et beslutningsforslag, anviste vi jo tre forskellige typer af finansiering, og der var ikke nogen af dem, som regeringspartierne også kunne blive enige om. Så når vi ikke kan blive enige om det herinde, tror jeg heller ikke, at man kan forvente, at borgere skal anvise noget, som man nødvendigvis kan blive enig om. Men skal vi ikke bare nøjes med at glæde os over, at det er blevet til virkelighed? Det gør jeg i hvert fald.

Kl. 10:18

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til ordføreren. Der er ikke yderligere korte bemærkninger. Så går vi til den næste ordfører, og det er fru Karin Liltorp fra Moderaterne. Velkommen.

Kl. 10:18

(Ordfører)

Karin Liltorp (M):

Tak for ordet. Nu tror jeg, at vi allerede flere gange har fået uddybet, hvad lovforslaget går ud på, og senest så smukt af SF's ordfører, så jeg vil gøre min tale meget kort.

Dybest set synes jeg, det er utrolig smukt, når borgere faktisk har set, at der er et hul et eller andet sted her, tager sagen i egen hånd og får det kørt videre. Og nu ender det faktisk med at blive stemt igennem i Folketinget. Det synes jeg da er smukt og i hvert fald et eksempel på, at vores folkestyre på nogle punkter fungerer godt.

Igen kan jeg sige, at det er benhårdt at have et spædbarn; det er dobbelt så hårdt at have to spædbørn. Og det er dejligt, at to forældre kan få lov at være hjemme og tage hånd om dem. Samtidig gør vi det også lettere for soloforældre, som jo er blevet mere og mere udbredt, og jeg synes, det er en god udvikling at gøre det nemmere for dem at få den barselsorlov ved at bruge nærtstående familiemedlemmer til ligesom at hjælpe sig under barslen. Det kan jeg jo også kun støtte op om. Og når der så ovenikøbet er fundet finansiering, er der jo ikke noget som helst, man kan være imod her, så vi støtter naturligvis op om lovforslaget.

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Sólbjørg Jakobsen fra Liberal Alliance. Velkommen.

Kl. 10:19

(Ordfører)

Sólbjørg Jakobsen (LA):

Mange tak. Jeg er i lige så godt humør som resten af salen, i forhold til at der kommer mere barsel til tvillingeforældre. Jeg er også enig i den debat, der lige var om borgerforslagets udfald. Jeg tror, at man kan sige med sikkerhed, at en positiv coronatest ikke nødvendigvis er noget positivt, og at et negativt udfald ved en afstemning om et borgerforslag ikke nødvendigvis er negativt. Det var nemlig det, der rullede det hele i gang, og derfor en stor tak til de kræfter derude, der satte os lidt på plads herinde.

Så vil jeg også rette en tak til SF. Nu er vi mange her, der glæder os over, at det mente vi jo også, men vi ved jo godt, at det var SF, der pressede på i finanslovsforhandlingerne, og det synes jeg også de skal have en tak for.

Når jeg så skal ødelægge den gode stemning lidt, er det, fordi man har valgt at øremærke det her. Det er ikke noget, vi i Liberal Alliance er fan af; vi mener, at familierne selv skal bestemme, hvordan de skal fordele barslen. Nu fandt jeg også i forbindelse med alle de her gode kræfter bag borgerforslaget en side på sociale medier om tvillingeforældre, og man kan se, hvor forskelligt de lever deres liv, og også hvilke forskellige udfordringer de har.

Det er enormt hårdt at have så mange unger rendende i forhold til os andre, der kun har fået et barn ad gangen, forestiller jeg mig, og derfor synes jeg ikke, at vi her skal diktere, hvordan familierne bedst fordeler barslen. Det gør sig både gældende, når man får et barn, men især, når man har flere børn, kan det give endnu flere udfordringer, som vi herinde ikke nødvendigvis ved bedst om.

Det er ærgerligt set fra vores side, at det ikke lykkedes at skabe enighed om, at de 26 uger skulle være helt fri, men det er alligevel en god dag, fordi der kommer noget mere barsel til tvillingeforældre. Tak for ordet.

Kl. 10:21

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak. Der er indtil videre en enkelt kort bemærkning, og den er til fru Mette Thiesen.

Kl. 10:21

Mette Thiesen (DF):

Tusind tak. Jeg er meget enig med ordføreren i alt det, som ordføreren siger. Jeg kunne egentlig bare godt tænke mig at høre, om ordføreren så kunne være enig med os i Dansk Folkeparti om måske at prøve at stille et ændringsforslag, i forhold til at det netop skal være frit og ikke øremærket barsel. Vi synes også i Dansk Folkeparti, at det er fantastisk, at der nu kommer mere barsel. Det er et kæmpe skridt i den rigtige retning, men det her ændringsforslag kunne gøre det endnu bedre.

Kl. 10:22

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 10:22

Sólbjørg Jakobsen (LA):

Vi er da åbne over for at kigge på, hvilke muligheder der er, men vi bliver også nødt til at forholde os loyalt til, at vi er med i en finanslovsaftale, og vi er også med i aftalen her. Så inden for de

muligheder og de forpligtelser, vi har, er vi meget klar til at kigge på, om der kan gøres noget, ja.

Kl. 10:22

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Spørgeren.

Kl. 10:22

Mette Thiesen (DF):

Det er vi selvfølgelig også i Dansk Folkeparti, for vi er jo også med i den her finanslovsaftale, og det har også været noget, der har fyldt rigtig meget for os. Det var egentlig bare en udstrakt hånd i forhold til den kommende udvalgsbehandling, altså om vi kan se på, om vi eventuelt kan komme helt i mål med det her, for jeg er sådan set enig i det, ordføreren sagde.

Kl. 10:22

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 10:22

Sólbjörg Jakobsen (LA):

Mange tak. Og jo, det kigger vi gerne på. Hvis der er nogen derude, der kigger på det her, som er tvillingeforældre og kan forklare os, hvorfor det måske er en god idé, at vi overlader det fleksible til jer, så sig endelig til, for så hjælper det os lidt med at presse på i udvalgsbehandlingen.

Kl. 10:23

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til ordføreren. Der er ikke yderligere korte bemærkninger. Så er det hr. Morten Vehl fra Danmarksdemokraterne. Velkommen.

Kl. 10:23

(Ordfører)

Morten Vehl (DD):

Tak for ordet, formand. Tak for et i bund og grund rigtig godt forslag. Som far til fem ved jeg godt, hvad det vil sige at få børn. Jeg har ikke fået flere af dem på en gang, men jeg kan kun gisne om, hvordan det må være. Jeg tror på, at det kan være hårdt indimellem. Det har dog ikke afholdt os fra at få fem børn.

Det her er i bund og grund et rigtig godt forslag. Vi synes, det er et vigtigt forslag. Vi synes, det er yderst sympatisk, og vi har egentlig ikke ret meget andet end rosende ord tilovers for forslaget. Jeg kan godt forestille mig, at lige præcis det her med at have tvillinger i visse situationer kan være ekstremt hårdt. Det kan være, hvis der er sygdom hos børnene. Vi har jo beviser på, at det her med fødsler af flere børn kan give en øget risiko for efterreaktioner. Så i bund og grund er det her et sympatisk forslag, der tilgodeser både forældrenes tarv og børnenes tarv, og derfor er vi selvfølgelig med. Tak for ordet.

Kl. 10:24

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Så går vi til fru Helle Bonnesen fra Det Konservative Folkeparti. Velkommen.

Kl. 10:24

(Ordfører)

Helle Bonnesen (KF):

Tak. Som bekendt er Konservative ikke en del af finansloven for 2023, men det betyder jo ikke, at der ikke findes gode delaftaler i den lov, som f.eks. forslaget her om fælles barsel til familier med tvillinger. I det hele taget har lovgivning om barsel jo fyldt meget her i de senere år. Ud over diskussionen om tvillingebarsel har vi

jo haft diskussionen om øremærket barsel. Nu viser det sig jo så, at hver fjerde far ikke har mulighed for at tage den øremærkede barsel, og at flere og flere børn helt ned til 6-månedersalderen starter i vuggestue. Det mener vi er tragisk. Vi mener ikke, at det skal være børnene, som skal betale for en politisk dagsorden. Den problemstilling kan fortsætte ind i det her lovforslag. Men grundlæggende er det et godt initiativ. For for Konservative giver det simpelt hen ikke mening, at en barsel skal følge pr. graviditet og ikke pr. barn. Det vil gerne være med til at ændre.

Dobbelt op giver dobbelt op og mere til. Forskningen viser jo, at tiden til den enkelte tvilling ikke blot er halvdelen af tiden, et normalt barn får, men under halvdelen, simpelt hen fordi arbejdet er så meget større. Så ved vi også, at forældre i tvillingefamilier i højere grad oplever mere stressede barselsforløb og mere sygdom, og når forældrene vender tilbage til arbejdsmarkedet, kan det betyde flere sygedage og mere stress. Det er ikke godt for familierne, og det er heller ikke godt for virksomhederne.

Som Folketing har vi jo allerede givet retten til forbedret barsel for flerlingefamilier, og den ret blev givet på baggrund af forskning om netop tvillinger. Så vi har jo allerede accepteret præmissen for forslaget. Derfor virker det også helt naturligt, at tvillingefamilier skal omfattes.

Det mest betydningsfulde og værdifulde af alle fællesskaber er familien, og ved at give bedre plads til stærke familier investerer vi i det mest fundamentale sikkerhedsnet for ethvert menneske. Vi investerer i mere kærlighed, forståelse, omsorg og det at have et sted, hvor vi føler os hjemme. Konservative ønsker gode kår for familier med ro til børnene og ro til at få en god start på livet, og det vil det her forslag bidrage til. Så selv om vi klart foretrækker, at vi kunne vise familierne tillid til selv at indrette og fordele barslen på den måde, det giver bedst mening i den enkelte familie, støtter Konservative forslaget.

Kl. 10:27

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Næste ordfører er fru Anne Hegelund fra Enhedslisten. Velkommen.

Kl. 10:27

(Ordfører)

Anne Hegelund (EL):

Tak. Jeg er her som vikar for Victoria Velasquez, vores beskæftigelsesordfører, som desværre ikke kunne være her i dag, så jeg taler i stedet for hende.

Det er en kæmpe opgave at bringe et nyt menneske til verden, og for tvillingefamilier er det en opgave det større. Tvillingefamilier er mere udsatte både fysisk og psykisk, mødrene er i højere risiko for fødselskomplikationer og børnene for at blive født tidligt og med lav fødselsvægt. Oven i det oplever tvillingefamilier oftere stress, psykiske lidelser og utryk tilknytning mellem forældrene og børnene. Derfor er det fantastisk, at tvillingefamilier ligesom familier med trillinger nu får ret til ekstra uger på barselsdagpenge. Den ekstra barsel giver begge forældre mulighed for at være på barsel samtidig i børnenes første måneder.

I Danmark har man indtil nu selv måttet finansiere den ekstra barsel eller have en kortere samlet barsel, og det har betydet både ulighed mellem tvillingeforældre og andre familier, men i øvrigt også mellem forskellige tvillingefamilier, alt efter om de selv har haft ressourcerne til at finansiere den ekstra barsel eller ej. Det har været kritisabelt og ikke hensigtsmæssigt for de enkelte familier, men heller ikke rent samfundsøkonomisk, og derfor er det så godt, at det nu bliver lavet om. Bedre barsel til tvillingefamilier kan betyde, at vi ser mindre mistrivsel og bedre fysisk og psykisk sundhed på sigt. Børn i tvillingefamilier bør ikke være dårligere stillet end andre fra fødslen, hvilket de desværre har haft risiko for indtil nu. I En-

hedslisten kæmper vi for at styrke barslen også til tvillingefamilier. Det er åbenlyst kun lykkedes, at det her nu bliver til lov, fordi der er så mange uden for Christiansborg, der har løftet et kæmpe arbejde med at få rejst sagen. Stærkt arbejde! Vi støtter op.

Kl. 10:29

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Den næste er fru Katrine Robsøe fra Radikale Venstre. Velkommen.

Kl. 10:29

(Ordfører)

Katrine Robsøe (RV):

Tak for det. Vi støtter naturligvis også lovforslaget i Radikale Venstre. Det giver rigtig, rigtig god mening, at vi nu rent faktisk får gjort noget ved det, som en masse folk har gjort opmærksom på uden for Christiansborg igennem lang tid nu, nemlig at det er ekstra hårdt at få to børn på samme tid. Der er brug for mere tid, der er brug for, at du rent faktisk har mulighed for som forælder at have nærværet og kontakten med begge dine børn. Vi tog et godt skridt, da vi rent faktisk sikrede mere barsel til flerlingefamilier, når man fik tre eller fire børn på samme tid. Nu får vi tvillingeforældrene med, og det synes jeg kun er fornuftigt. Der har nu her været en del snak om alt det med borgerforslaget og sådan noget, og jeg er egentlig bare oprigtigt glad for, at den proces, der har været med det borgerforslag, har ledt frem til, at vi rent faktisk får handlet på det.

Vi havde også i Radikale Venstre en udfordring dengang med, at der jo ikke var finansiering med i borgerforslaget, og at vi derfor ikke bare syntes, at man uden videre kunne stemme ting igennem, der ikke var penge med til, men er rigtig glade for, at vi med det arbejde, man har lavet blandt beskæftigelsesordførerne og ved finanslovsforhandlingerne, rent faktisk er kommet frem til, at vi nu får gjort noget ved det. En kæmpe tak til alle dem, der har presset på uden for Christiansborg, det har virkelig været et stort arbejde, nogle har lagt i det. Tak for det, og tak, fordi I har gjort os herinde klogere på de udfordringer, I har stået med. Også tusind tak til jer alle sammen herinde for det gode samarbejde. Det er virkelig værdsat, at alle os uden for regeringen rent faktisk fik samlet støtte også til et beslutningsforslag med finansiering, så vi fik taget et skridt videre. Og tak til regeringspartierne for også at ville indgå en finanslovsaftale, hvor det kom med bagefter.

Jeg er selvfølgelig også glad for, at det her lovforslag rent faktisk tager højde for, at vi har forskellige former for familier i Danmark, og at vi derfor også tager hånd om at sikre barslen, uanset om det drejer sig om to kvinder eller to mænd, der får børn sammen, eller man får dem alene. I Radikale Venstre deler vi også opfattelsen af, at fordelingen af de 13 uger til hver forælder giver god mening, så man rent faktisk sikrer en fælles mulighed for barsel. Radikale Venstre støtter. Tak for ordet.

Kl. 10:32

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Så er næste ordfører fru Mette Thiesen fra Dansk Folkeparti. Velkommen.

Kl. 10:32

(Ordfører)

Mette Thiesen (DF):

I dag er en rigtig god dag. Ud over at solen faktisk skinner udenfor, skinner den også lidt herinde i Folketingssalen i dag, synes jeg. Og mens de fleste andre ordførere har fortalt om det store pres udefra, kan jeg som ordfører for Dansk Folkeparti sige, at jeg har mærket et stort pres indefra, fra min egen familie. For for halvandet år siden fik min søster og svoger tvillinger, så jeg har fra første parket kunnet se, hvor hårdt det er at få to børn på en gang, og har nok også mærket

en lille smule pres fra min egen familie, i forhold til hvorfor der ikke var den her barsel til tvillingeforældre. Jeg tror, vi alle sammen åbenlyst var enige om, at det er en lille smule fjollet, at der førhen var til flerlingeforældre, men ikke til tvillingeforældre. Så det er en rigtig god dag, når vi får indført det her.

I Dansk Folkeparti mener vi sådan set også grundlæggende, at familierne selv burde kunne bestemme over den her barsel, for det, vi jo ser med de her nye barselsregler i forbindelse med den her tvangsbarsel, som jeg vil kalde det i forhold til øremærket barsel til mænd også, er desværre, at der er rigtig mange børn, som kommer tidligere i institution. I forvejen er vi jo i Danmark et af de mest institutionaliserede lande, altså, børn kommer meget tidligt i institution og er der meget længe. Og i Dansk Folkeparti er vi jo hele Danmarks familieparti, og vi så rigtig gerne, at man i langt højere grad lavede en mere familievenlig politik i Danmark, sådan at man også som ganske almindelig familie eksempelvis havde mulighed for i langt højere grad at gå hjemme og passe børnene de første vigtige år. Og det kan være meget, meget svært for langt de fleste, fordi det simpelt hen er økonomisk umuligt. Men med det her forslag kommer vi et stort skridt i den rigtige retning.

Det er også noget, som har været enormt vigtigt for Dansk Folkeparti, og som vi også tog med ind i forhandlingerne i forhold til finansloven. For vi vil generelt rigtig gerne have, at familierne i Danmark får flere børn, og når man så er så velsignet, at man ovenikøbet får to på en gang, så skal man selvfølgelig også have bedre muligheder for at gå hjemme med dem, også de her første meget vigtige uger. Jeg skal være ærlig og sige, at jeg godt kan huske, hvor hårdt spændt for man var, og sådan er det i øvrigt stadig væk; det er hårdt at have to og sikkert også tre lige i den alder. Men det betyder rigtig meget, at man er to derhjemme til at tage sig af det, og det er altså heller ikke alle, der er lige så heldige, som jeg for mit vedkommende var, at have en mor, der kørte i rutefart hjem til dem og hjalp til også i starten.

Så lad os tage det, som jeg nævnte i forhold til den øremærkede barsel, i udvalgsbehandlingen uanset hvad, og ellers må vi skrive en betænkning om det til lovforslaget. Uanset hvad det her er et kæmpe skridt i den rigtige retning for bare grundlæggende god familiepolitik, nemlig at sikre, at når man får tvillinger, har man også mulighed for at få mere barsel og kunne dele barslen i starten, hvor der virkelig er behov for det. Vi støtter forslaget.

Kl. 10:35

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til ordføreren, og så går vi videre. Den næste ordfører er fru Helene Liliendahl Brydensholt fra Alternativet. Velkommen.

Kl. 10:35

(Ordfører)

Helene Liliendahl Brydensholt (ALT):

Tak skal du have. Alternativet støtter selvfølgelig også det her forslag. Jeg vil rigtig gerne sige tillykke til alle de kommende tvillingefamilier, der nu får en rigtig god start på livet, en meget bedre start på livet, og det gælder selvfølgelig også deres børn. Og tillykke til de mange forældre, som har råbt op og kæmpet for det her i rigtig mange år.

Som det også er blevet nævnt, har der været et borgerforslag om det, og det er jo også blevet rost, hvordan man gennem borgerforslag faktisk kan formå at få ting igennem her i Folketinget. Og det glæder selvfølgelig mit alternative hjerte, at borgerforslag, som groede i Alternativets baghave, og som så blev en realitet efter nogle år, faktisk kan bane vejen for sådan noget her.

Men det parti, vi så virkelig skal anerkende i den her sammenhæng, er selvfølgelig SF, hvilket andre partier også har været inde på, for de tog jo teten på det, efter at borgerforslaget ikke blev stemt igennem. De samlede oppositionen, og som SF's ordfører jo også

sagde, tog de det med ind som et hovedkrav i finanslovsforhandlingerne. Jeg ved jo, at når man som parti går til finanslovsforhandlingerne, har man en lang liste af ting, man gerne vil have igennem, så der er jo nogle ting, der er blevet skåret fra, og det her er blevet prioriteret højest. Det synes jeg vi skal anerkende SF for, så det vil jeg gerne lige sige højt.

Generelt kunne vi i Alternativet godt tænke os, at vi fik en længere barsel til alle familier. Forskning viser, at det mindsker skilsmisserne i børnefamilierne, og at det også øger trivslen. Så det arbejder vi selvfølgelig videre for.

En sidste anerkendelse – det er en dejlig dag i dag, hvor solen skinner og jeg er i godt humør, og det kan jeg mærke der er mange herinde der er – er, at jeg vil anerkende rummet for det meget inkluderende sprog, vi bruger her i barselsdebatten. Jeg ved ikke, om nogle af jer kan huske, sidste gang vi diskuterede barsel, hvor jeg selv var på vej på barsel. Jeg er jo medmor, og der påtalte jeg lidt, at der var mange, der snakkede om mor og far, og det har jeg nærmest ikke hørt i dag. Og det kan godt være, at man i nogle partier synes, det er irriterende, at jeg siger det, men jeg tror alligevel, at når vi hele tiden påtaler det, sker der noget med sproget. Det er fedt, og jeg føler mig i hvert fald meget mere inkluderet i den her barselsdebat i dag, end jeg gjorde sidst. Så tak til jer alle sammen for det.

Kl. 10:38

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Så er det beskæftigelsesministeren. Velkommen.

Kl. 10:38

Beskæftigelsesministeren (Ane Halsboe-Jørgensen):

Det har været en dejlig debat at sidde og lytte til. Det har også været en debat, som sætter et punktum for en endnu længere debat. Jeg kan godt lide, at så mange af ordførertalerne har kredset om den proces, der har været med en offentlig debat og med nogle familier, der har prøvet at råbe op om en presset situation og sat fokus på det via et borgerforslag, der blev båret ind, diskuteret her og anerkendt, men også stemt ned, fordi vi var nødt til at finde pengene. Så har der efterfølgende været en debat, også på beslutningsforslagsniveau, hvor vi igen diskuterede, ikke om det her behov var reelt, og ikke om de her forældre havde ret i, at der var noget her, vi skulle have kigget på, men hvordan vi ville finansiere det.

Som SF's ordfører rigtigt nok understregede, har der hele vejen igennem været nogle familier, som har dedikeret deres tid, kræfter og overskud til også at bringe deres egne fortællinger, deres egen situation og deres egne familier ind i debatten, for at vi alle sammen kunne få nogle billeder af, hvad det her egentlig betød. Det er ikke altid en nem ting at gøre, og det er slet ikke en nem ting at gøre, når man står med små børn, manglende søvn og manglende overskud. Jeg har selv et billede præsent i mit hoved af at sidde på gulvet i et tv-studie med nogle af de børn, der blev nævnt tidligere fra Folketingets talerstol, og nogle forældre, der forsøgte at anskueliggøre, hvad det egentlig gør ved en familie at få flere børn på en gang. Alt det sammen med statistikkerne, der også er blevet nævnt heroppe, i forhold til hvad det gør ved en familie at få flere børn på en gang, gør, at i dag virkelig er en god dag.

Det her er et godt lovforslag, og jeg vil også godt understrege, at jeg deler anerkendelsen af, hvordan SF har arbejdet med det her, og hvordan fru Lisbeth Bech-Nielsen har arbejdet med her. For én ting er at have et borgerforslag, et beslutningsforslag og en offentlig debat, men når det gælder, og når vi sidder og forhandler om en finanslov for næste år, er det jo så også der, man skal mene det og få det igennem. Det er rigtigt, som Alternativets ordfører også siger, at det jo indebærer en prioritering, og det her blev prioriteret. Jeg er glad for, at det her nu bliver permanent, at vi har fundet pengene, og at vi også kan se tvillingeforældre i øjnene i fremtiden og sige, at

vi anerkender, at den opgave, de er på, er større, fordi de har flere børn på en gang, og at begge forældre derfor selvfølgelig også skal kunne være sammen om den opgave i den første tid. Det handler jo grundlæggende om børnenes start på livet, men også om forældrene og om familiernes holdbarhed og det at kunne være fælles om en opgave.

Så tak for debatten her og for den store glæde på tværs af partier over, at der er nogle her, der får en nemmere start på forældreskabet og på livet i fremtiden. Jeg er i hvert fald utrolig glad for det her lovforslag og for den brede opbakning, så tak.

Kl. 10:41

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til beskæftigelsesministeren. Der er ikke nogen korte bemærkninger.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Beskæftigelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 55:

Forslag til folketingsbeslutning om at give ambulancepersonale adgang til sundhedsdata.

Af Louise Brown (LA) m.fl.

(Fremsættelse 15.11.2023).

Kl. 10:42

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Louise Brown, ønsker at give en begrundelse for forslaget.

Kl. 10:42

Begrundelse

(Ordfører for forslagsstillerne)

Louise Brown (LA):

Tak for det, formand. Forestil dig, at du har en sygdom, som du får noget ret speciel medicin for, noget medicin, der gør, at du ikke tåler ret meget andet medicin, og at det vil give koks i hele dit system. Forestil dig nu, at du er ude at gå en dag, og at du pludselig falder bevidstløs om, og at du ikke er til at vække. Der er heldigvis folk omkring dig, der iler til og hjælper, men du er helt væk. De ringer 112, ambulancen er på vej, inde i ambulancen sidder der en redder og en paramediciner, og de er på vej for at hjælpe dig. Nogle har fundet dit kørekort og oplyst dit navn osv. til alarmcentralen.

Inde i ambulancen kigger paramedicinen på skærmen med dine oplysninger for ligesom at forberede sig på, hvad det er for en patient, og hvad det er for et scenarie, som de er på vej ud til. Da de efter kun 10 minutter kommer frem, tjekker de dig naturligvis og skal nu til at starte behandlingen, men først skal de sikre sig, at de ikke giver dig noget medicin, du ikke kan tåle, og derfor ringer de ind til centralen, hvor en læge slår det op i registeret. Lægen kan oplyse, at du har den her specielle sygdom og derfor ikke tåler bestemte medikamenter. Det er heldigt, den slags oplysninger er tilgængelige.

Det lød jo umiddelbart, som om det gik forholdsvis hurtigt, da jeg læste det her op, men i virkeligheden kan sådan noget her tage

op til flere minutter. Det er dyrebare minutter, hvor tiden bare går, og hvor det ellers så kompetente personale ikke kan give dig den optimale hjælp, som du har brug for, af frygt for at komme til at skade dig.

Forestil dig så nu, at det ikke er dig, der ligger der på chausséstenene og er ved at dø. Forestil dig, at det er det menneske, du holder allermest af i hele verden – og tiden går. *(Taleren holder en pause)*. Det er den tid, der går, der er grunden til det her beslutningsforslag. Tak for ordet.

Kl. 10:44

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren.

Forhandlingen er hermed åbnet, og den første, der får ordet, er indenrigs- og sundhedsministeren. Velkommen.

Kl. 10:44

Forhandling

Indenrigs- og sundhedsministeren (Sophie Løhde):

Tak for det. Først vil jeg gerne takke forslagsstillerne for at sætte fokus på et vigtigt emne, nemlig hvordan vores dygtige sundhedspersonale har bedst mulighed for at behandle patienter og redde deres liv. I vores sundhedsvæsen er vi afhængige af rigtig mange forskellige dedikerede fagfolk, også i nødsituationer, hvor vi som borgere går ud fra, at vores behandlere har de bedste forudsætninger. Beslutningsforslaget handler om at give ambulancepersonale adgang til det fælles medicinkort, i daglig tale også kaldet FMK, og det såkaldte CAVE-register, som er et register over patienters lægemiddelallergier.

Ambulancepersonalet er ofte de første, som reagerer på nødsituationer og yder livreddende hjælp. De står ofte over for situationer, hvor netop tid er af helt afgørende betydning. Hvis de får selvstændig adgang til patienters sundhedsdata, kan de også træffe beslutninger om den præhospitale behandling hurtigere. Det vil bidrage til at spare ressourcer, og det vil frem for alt være bedre for patientsikkerheden.

En del af beslutningsforslaget går på at sikre ambulancepersonale adgang til det fælles medicinkort, FMK. Som reglerne er indrettet i dag, har en række sundhedspersoner allerede selvstændig adgang til FMK, herunder bl.a. jordemødre og sygeplejersker, men det er ikke alle grupper. Udgangspunktet i vores lovgivning er, at det skal være en begrænset gruppe af personer, som har adgang til FMK, fordi oplysningerne i systemet er personfølsomme. Der er derfor også et væsentligt behov for at sikre fortrolighed om borgernes oplysninger.

På den anden side er det som nævnt vigtigt for regeringen, at sundhedspersoner har adgang til de *nødvendige* sundhedsoplysninger for de patienter, som er i behandling. Og i forhold til ambulancepersonale deler regeringen vurderingen af, at det vil have behandlingsmæssige fordele, at de får adgang til FMK. Det vil især gøre sig gældende i tilfælde, hvor ambulancepersonalet rykker ud til kritisk syge eller tilskadekomne personer, hvor de ikke har mulighed for at komme i kontakt med patienten. Samtidig vil det også kunne bidrage til at aflaste læger og sygeplejersker på hospitalerne, ved at de ikke skal bruge tid på at indhente de oplysninger ved henvendelser fra ambulancepersonalet. De har også mange andre opgaver at bruge tiden på.

Derfor skal der heller ikke være nogen tvivl om, at vi i regeringen deler intentionen om at give ambulancepersonalet adgang til FMK. Det vil vi gerne arbejde videre med. Men beslutningsforslaget i sin helhed kan vi ikke støtte, fordi det for FMK's vedkommende – og det er sådan den mere praktiske del af det – ikke er nødvendigt at lægge ny lovgivning frem, sådan som beslutningsforslaget pålægger regeringen at gøre. Det er faktisk tilstrækkeligt i det her tilfælde

at udstede en bekendtgørelse. Men den anden del omhandler, at der er behov for at afdække de økonomiske omkostninger, som er forbundet med forslaget og dermed videreudviklingen af FMK, og at man selvfølgelig også politisk skal sørge for at prioritere ressourcerne hertil. Der må jeg desværre gøre opmærksom på, at Liberal Alliances forslag ikke er finansieret.

Så for at opsummere den her del af beslutningsforslaget: Jeg og regeringen er meget positive over for og støtter, at ambulancepersonalet får adgang til FMK. Det er en fejl at foreslå en lovændring, da det er reguleret via en bekendtgørelse. Det er en mindre del af det. Men til gengæld skal forslag finansieres, og finansieringen skal på plads først. Det vil jeg gerne samarbejde om og se nærmere på.

Med hensyn til beslutningsforslagets anden del om at give ambulancepersonalet adgang til det, der hedder CAVE-registeret, er regeringen enig med forslagsstillerne i, at det potentielt vil give ambulancepersonalet bedre forudsætninger for behandling. Ved at give ambulancepersonalet adgang til oplysninger omkring lægemiddelallergier, kan vi minimere risikoen for fejlmedicinering og forebygge indlæggelser. Dog kan jeg oplyse, at CAVE-registeret endnu ikke er operativt som et landsdækkende register for sundhedspersoner, og det betyder altså, at det vil kræve en videreudvikling af selve registeret at give ambulancepersonalet adgang til patienters lægemiddelallergier gennem CAVE-registeret.

Kl. 10:49

Jeg er enig i, at et landsdækkende lægemiddelallergiregister vil kunne styrke sammenhængen på tværs af sektorerne, fordi alle sundhedsaktørerne fremadrettet vil registrere lægemiddelallergi ud fra samme standard, men en videreudvikling af CAVE-registeret, sådan at man vil kunne komme hen til det mål, vil også medføre et behov for finansiering, og det er heller ikke fremlagt i beslutningsforslaget fra Liberal Alliance. Så også her er der et behov for at afdække omkostningerne hertil. Der er behov for, at der prioriteres finansiering til det formål, og af de grunde, jeg nu har gennemgået, afviser regeringen altså beslutningsforslaget i den fremsatte form.

Men det er samtidig med en positiv tilkendegivelse af, at regeringen er enig i beslutningsforslagets intentioner, og derfor vil jeg også gerne samarbejde videre med Folketingets partier, med henblik på at vi måske kan lykkes med at lande en beretning i udvalgsbehandlingen, og partierne skal jo i så fald forpligte sig til at være med til at anviser finansiering. De partier, der plejer at gå op i, at pengene skal passe, inden man bruger dem, burde i hvert fald også kunne se en fidus i den del.

Men jeg vil i hvert fald sige tak til forslagsstillerne for at fremsætte beslutningsforslaget, og for regeringens vedkommende kommer vi med en udstrakt hånd med hensyn til at samarbejde om at gøre de her gode intentioner til virkelighed i forhold til både FMK og CAVE-registeret, herunder selvfølgelig også at vi sikrer, at finansieringen anvises, og at vi samtidig ser det i forhold til de mange forskellige aktuelle udviklingsprogrammer i regi af FMK, som allerede kører, og som det skal tilpasses i forhold til. Men vi er meget positive i forhold til intentionerne.

Kl. 10:51

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ministeren. Der er en enkelt kort bemærkning indtil videre, og det er til fru Louise Brown.

Kl. 10:51

Louise Brown (LA):

Tak for det, og tak for talen, minister, og tak for anerkendelsen af det her forslag.

Nu siger ministeren, at det var en fejl, i forhold til at det ikke er nødvendigt med en lovændring. Jeg er jo ny på Tinge, så den var jeg ikke lige med på. Men når nu det er så nemt, vil ministeren så udstede den her bekendtgørelse, og i så fald hvornår?

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ministeren.

Kl. 10:51 hvordan det skal finansieres. Altså, hvor mange penge snakker vi om at der skal bruges for at få det her implementeret?

Kl. 10:54

Kl. 10:51 **Første næstformand** (Leif Lahn Jensen):
Ministeren.

Kl. 10:54

Indenrigs- og sundhedsministeren (Sophie Løhde):

Jeg tror faktisk, at jeg allerede tidligere, også i forbindelse med en mundtlig besvarelse af folketingssspørgsmål her i salen, har sagt, at jeg er positiv over for det. Men jeg udsteder ikke ufinansierede bekendtgørelser, og jeg havde egentlig håbet og også troet, at Liberal Alliance var et parti, som vægtede økonomisk ansvarlighed højt og dermed også ville sikre, at man ikke bruger penge, før man har fundet dem og man har anvist dem.

Derfor vil jeg gerne være med til at sikre, at vi kan komme i mål med det, der er de gode intentioner, og som vi fra regeringens side støtter, men pengene skal passe. Det er også derfor, jeg rækker hånden ud til et samarbejde med Folketingets partier, hvis ellers man er optaget af at sikre, at vi kan nå i mål med de her intentioner, og at vi så kan få set på, hvordan vi gør det på den bedst mulige måde, og at vi selvfølgelig samtidig sikrer, at forslaget også bliver finansieret.

Kl. 10:52

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Spørgeren.

Kl. 10:52

Louise Brown (LA):

Tak. Det er helt rigtigt, at Liberal Alliance gerne vil have, at vi bruger vores penge fornuftigt. Jeg kunne komme med et bud. Så lad os reducere Erhvervsstyrelsen til sådan et præcoronaniveau. Der er aktuelt 400 plus ansatte, hvoraf mange af dem er blevet ansat til at behandle lønkompensation. Så jeg forestiller mig, at nogle få millioner kroner til noget systemudvikling her er småpenge i den sammenhæng. Der var et bud på en finansiering!

Kl. 10:53

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ministeren.

Kl. 10:53

Indenrigs- og sundhedsministeren (Sophie Løhde):

Som jeg allerede har tilkendegivet i min indledende tale her, synes jeg, det vil være fornuftigt, hvis ellers Folketingets partier er interesseret i, at vi samarbejder om, hvordan vi kan gøre intentionerne til virkelighed, herunder også, at der bliver anvist finansiering, og jeg må for en god ordens skyld gøre opmærksom på over for Liberal Alliance, at pengene altså kun kan bruges en gang. Derfor er det sådan, at når man kommer med forslag, nytter det ikke noget, at det er de samme forslag, som man også bruger i alle mulige andre sammenhænge til at finansiere noget helt andet.

Jeg tror ikke, at det her er nogen umulig opgave, og det er egentlig også derfor, at jeg synes, man skal tage det her ned i den mest positive ånd, i forhold til at jeg siger, at jeg gerne at ville samarbejde om at gøre det, jeg tænker er det vigtigste, nemlig at sørge for, at det også kan blive til virkelighed.

Kl. 10:53

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Så er det hr. Stinus Lindgreen.

Kl. 10:53

Stinus Lindgreen (RV):

Tak for det. Jeg tager det ned i den allermest positive ånd og vil derfor spørge helt opklarende, om ministeren kan give et bud på,

Indenrigs- og sundhedsministeren (Sophie Løhde):

Jeg ligger ikke lige på stående fod inde med et præcist økonomisk skøn. Jeg tror, at for den del, der vedrører FMK, er det ikke nogen større udgift, vi taler om. Min umiddelbare vurdering er, at den vil være noget større, når vi snakker om CAVE-registeret. Det er blot for lige at forventningsafstemme.

Så er der jo bare lige ét lille aber dæbei, når vi taler om FMK. Nu har jeg været med i politik i så mange år, at jeg har oplevet, at vi alle sammen har mange gode idéer til, hvad vi skal med FMK, men vi er også voldsomt bagefter med at implementere nogle af alle de mange gode intentioner, vi har, med hensyn til hvad FMK skal levere, som vi også lige skal sørge for at komme i mål med, inden vi putter nye ting oveni. De ting skal passe sammen. Det vurderer jeg overhovedet ikke er nogen umulighed, og heraf også min udstrakte hånd i forhold til både at se på, hvordan vi kan få det passet ind i relation til systemudviklingen i FMK, men også samtidig sikre, at vi kan komme i mål med finansieringen, både når vi snakker om FMK, og når vi snakker om CAVE-registeret.

Kl. 10:55

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Spørgeren.

Kl. 10:55

Stinus Lindgreen (RV):

Hvis jeg hører ministeren ret, vil der være tale om både nogle implementeringsudgifter og så nogle blivende, varige udgifter. Der er noget, der er relativt småt med FMK, som i princippet kunne gøres nu og her, og så er der noget lidt større i et projekt, som egentlig ikke er færdigt endnu, og som derfor ligger lidt længere fremme. Så jeg går også ud fra, at når vi skal diskutere detaljerne i det her, vil der være noget, som er nemmere at løfte, og noget, vi kan vente med, fordi det ikke er noget, vi kan gøre nu og her, selv hvis vi gerne ville. Er det korrekt forstået?

Kl. 10:55

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ministeren.

Kl. 10:55

Indenrigs- og sundhedsministeren (Sophie Løhde):

Jo, der er nogle udgifter forbundet med det her, og som sagt er min umiddelbare vurdering, at jeg tror, at udgifterne til CAVE-registeret er større, end når vi snakker om FMK. Men der er også en tidsmæssig horisont, for hvor FMK måske kan realiseres på den kortere bane, uden at jeg i dag skal lægge hånden fuldstændig ultimativt på kogepladen, så tror jeg, at hvad angår CAVE-registeret, så er det noget, der kræver noget udvikling, og derfor vil det kræve noget tid, fra finansieringen afsættes og beslutningen træffes, til at det også kan implementeres ude hos de enkelte sundhedsaktører. Der er som sagt nogle økonomiske omkostninger, og det synes jeg vi må drøfte yderligere i det videre arbejde.

Kl. 10:56

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi siger tak til ministeren. Så er det hr. Flemming Møller Mortensen fra Socialdemokratiet. Velkommen.

Kl. 10:56

(Ordfører)

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak, formand. Rigtig mange borgere har haft oplevelser, de aldrig glemmer, på et ulykkessted, eller de har været direkte vidne til, at en borger har fået alvorlig, kritisk sygdom. Når man står der, handler man det bedste, man kan; man tilkalder hjælp, minutterne er meget, meget lange. Hjælpen kommer frem, professionalismen er til stede, fagligheden træder til, og personalet handler så det bedste, de kan, og det bedste, de må.

Jeg har arbejdet 6 år på skadestuen, og der har jeg set rigtig meget ambulancepersonale komme enten glade eller også mange gange fortvivlede ind med patienter. Jeg stod der som sygeplejerske og var vidne til og lyttede til det, de havde kunnet gøre, og det, de havde oplevet, inden vi så tog over på sygehuset.

Dengang kunne ambulancepersonalet slet ikke det samme, som de kan og må i dag. Mange liv reddes, og mange menneskelige katastrofer undgås i dag takket være de øgede kompetencer, bl.a. hos ambulancepersonalet, men også det samlede præhospitale beredskab i det hele taget. Det er virkelig positivt, og det har virkelig været en fantastisk og rigtig udvikling.

Kan der så gøres mere og andet for netop at øge borgernes sikkerhed og patientsikkerheden og undgå sygdomme og varige men? Ja, det kan der. Og derfor er det også rigtig godt, at fru Louise Brown og Liberal Alliance løfter spørgsmålet omkring det fælles medicinkort og overfølsomhedsaspektet i forhold til CAVE-registeret, altså overfølsomhed over for medicin. Hvad angår adgang til det fælles medicinkort nu, hvor man skal kontakte personalet på hospitalet, så har det været fortalt allerede, også fra ministerens side, hvordan det belaster, for det kræver, at man får fat på nogle med det samme, og det kan være svært. Det er rigtigt at lægge det ud med adgang for det kompetente ambulancepersonale, som i forvejen har et meget stort ansvar.

Spørger man borgeren, hvis det er en af vedkommendes nære pårørende, ville svaret jo være helt klart: Ja for pokker, når det er registreret, så lad dog dem, der har behov for det, vide det her på det rigtige og det kritiske tidspunkt. Og som ministeren har sagt, ligger det her heldigvis ikke i en måske tung lovændring, men det ligger i en ministerbekendtgørelse, og det er virkelig godt og dejligt.

Der er også de økonomiske aspekter af det, og det tror jeg også forslagsstillerne har forstået nu. Det kan jeg forstå på de spørgsmål, der er blevet stillet til indenrigs- og sundhedsministeren, nemlig om det her koster mange penge eller ej. Det må vi afklare, og jeg tror og håber på, når vi har været ordførerrækken igennem, at det også vil afspejle sig i, at vi er meget enige omkring det her. Derfor er det også mit håb og ønske, at vi som ordførere vil kunne arbejde hurtigt frem mod at finde nogle løsninger her, som kan serves af ministeren.

Når det drejer sig om CAVE-registeret, altså det omkring overfølsomhed, som kan være virkelig fatalt, hvis man kommer til at give medicin, som borgeren ikke tåler, så er der en udviklingsvej foran; der er jo ikke noget nationalt fælles register. Der findes registre, som regionerne har bygget op, men skal vi gøre brug af det, som fru Louise Brown lægger op til her i beslutningsforslaget, skal der jo være et centralt register. Det er den rigtige vej at gå, og det håber vi fra Socialdemokratiets side at vi vil få udviklet. Der tror jeg, at det politiske skub, som vi forhåbentlig bredt kan blive enige om, ville være rigtigt at give i den her sammenhæng.

Så altså opsummeret vil jeg sige, at fra socialdemokratisk side er vi, som jeg allerede har udtrykt, enige i, at der både fagligt og patientsikkerhedsmæssigt er så mange sider af forslaget her, som er det rigtige at gøre. Jeg vil lægge op til og også gerne sætte mig i spidsen for, at vi får lavet en fælles beretningstekst i Sundhedsudvalget, som vil kunne kan bevirke, at vi vil kunne arbejde hurtigt videre med at sikre en implementering af det her.

Men, som jeg har nævnt, er der aspekterne omkring, at det ikke kræver lovændring, at der ikke er anvist en økonomi, og at CAVE-registeret ikke findes på nationalt plan. Det skal vi naturligvis forholde os til, og det håber jeg vi kan gøre i en fælles beretningstekst. Mange tak for ordet.

Kl. 11:01

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Så går vi til den næste ordfører, og det er hr. Christoffer Aagaard Melson fra Venstre.

Kl. 11:01

(Ordfører)

Christoffer Aagaard Melson (V):

Tak for det, og tak til forslagsstillerne for at være med til at sætte fokus på det her emne, hvor vi fra Venstres side er fuldstændig enige i ambitionen, og vi har også diskuteret det tidligere, men vi er rigtig glade for, at der nu også kommer fokus på det her i Folketingssalen.

Vi er enige i, at vi skal gøre det lettere for vores ambulanceredde hurtig at finde data, når de er ude ved en akut patient, men som en kollega tidligere har givet udtryk for, er det jo en rejse, som vi med vores kendskab til it i vores sundhedsvæsen ved både kræver penge, men også en stor indsats, for at finde frem til de rigtige løsninger, og det kommer til at kræve økonomi.

I forhold til forslaget her synes jeg, det er fint, at vi får debatten i dag, men jeg har også forstået det, som om det er noget, der kan gennemføres via en bekendtgørelse. Derfor synes jeg ikke, det er nødvendigt, at vi indfører lovgivning på området, men vi er fuldstændig enige i, at det er noget, vi skal have som ambition, ligesom der også er rigtig mange andre steder i vores sundhedsvæsen, hvor vi stadig, selv om vi altid må huske, at vi er langt i forhold til rigtig mange andre lande, kan gøre det bedre, for at de her systemer understøtter den bedst mulige udførelse af de sundhedsfaglige opgaver.

Med de ord kan vi sige, at på grund af den manglende finansiering, og også fordi der ikke er behov for lovgivning, kan vi ikke støtte beslutningsforslaget i dag, men det skal ikke tages ned, som om vi ikke støtter ambitionerne i det forslag, og vi glæder os meget til den videre dialog, også med Liberal Alliance, i forhold til hvordan vi kan komme i mål med den her ambition. Når vi har overblikket over det, håber jeg selvfølgelig også, at der vil være en vilje i Folketinget til også at være med til at prioritere, når der eventuelt på et tidspunkt skal findes måske også relativt mange penge for at komme i mål med den ambition. Det ser vi frem til de videre drøftelser af.

Men tak for at sætte fokus på det. Det er et vigtigt emne, og det er et af de områder i vores sundhedsvæsen, hvor vi er enige i, at vi skal gøre det bedre. Tak for det.

Kl. 11:03

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak. Der er en enkelt kort bemærkning til ordføreren. Det er fra Louise Brown.

Kl. 11:04

Louise Brown (LA):

Tak. Det er jo glædeligt at høre, at regeringen bakker op og gerne vil det her, men jeg kunne bare godt tænke mig, at vi så gjorde det, for jeg forestiller mig vitterlig ikke, at det er mange penge, der er tale om. Derfor skal jeg lige høre ordføreren, som jo selv sidder i et regeringsparti: Det her er vel ikke politiske drillerier, i forhold til at regeringen hellere selv vil fremsætte forslaget senere?

Kl. 11:04

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 11:04

Kl. 11:07

Christoffer Aagaard Melson (V):

Nej. Altså, ministeren tilkendegav jo i sin tale, at hun arbejder videre med det her, bl.a. på baggrund af at Liberal Alliance også rejser det, for at få et overblik over økonomien. Hun har jo så allerede kigget på det og sagt, at det ikke er nødvendigt med ny lovgivning. Der tager jeg hende på ordet og tror på de oplysninger, hun har fået fra Sundhedsministeriet, og derfor synes jeg ikke, at det er drilleri at sige, at der ikke er behov for lovgivning her i Folketingssalen. Jeg ser frem til, at vi kan komme lidt tættere på, hvad det her kræver både udviklingsmæssigt og økonomisk for at komme i mål.

Så nej, sådan må det bestemt ikke opfattes. Det er meget reelt, at jeg synes, det er godt, der bliver sat fokus på det, og jeg er enig i, at vi i fællesskab skal kigge nærmere på, hvordan vi kan komme i mål med det, for det er et rigtig godt forslag.

Kl. 11:05

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Der er ikke flere korte bemærkninger, så jeg siger tak til ordføreren. Så er det fru Kirsten Normann Andersen fra SF. Velkommen.

Kl. 11:05

(Ordfører)

Kirsten Normann Andersen (SF):

Mange tak. Tak til Liberal Alliance for at fremsætte det her meget fornuftige beslutningsforslag om, at man skal give ambulancebehandlere adgang til sundhedsdata, når det er sådan, at de skal ud at tage sig af svært syge borgere, som ikke kan svare for sig selv, men hvor der er behov for, at det sundhedsfaglige personale har adgang til viden, der kan være vigtig for den behandling, som de skal modtage i situationen.

Vi taler rigtig meget om afbureaukratisering herinde, og det er virkelig, virkelig svært for en sygehjælper at forstå, at et forslag, som handler om, at man skal give direkte adgang til vigtige informationer, i stedet for at man skal tage telefonen og ringe til nogen inde på et sygehus, som skal forstyrres, og som først skal finde de data, som de så kan meddele tilbage til dem, der står ude i situationen, kan være dyrt i forhold til det, der er sparet, når det er sådan, at man bruger ressourcerne rigtigt.

Jeg synes, det er ulogisk, og jeg er optaget af, at vi generelt i højere grad bruger ressourcer på at sikre, at personalet har direkte adgang til at løse de opgaver, som de skal løse rundtomkring, og at vi undgår unødvendig dokumentation, men at vi også undgår unødvendige bureaukratiske arbejdsgange i dagligdagen i sundhedsvæsenet.

Det er muligt, at der er nogle tiltag på vej. Jeg tror, at jeg nåede at høre ministeren sige, at når man kigger på det store billede, skal man også kigge på de små detaljer i forhold til sundhedsvæsenet. Men det er svært for mig at forstå, at man ikke hurtigt ville kunne igangsætte et udredningsarbejde, der kunne få afdækket, hvordan vi gør det her i praksis, og hvordan vi kan sikre, at ambulancebehandlere får lettere ved at gøre deres arbejde i hverdagen. Det synes jeg man skal tage initiativ til. Om det bliver via en beretning i udvalget – for jeg kan trods alt høre, at der også er andre, der synes, at det her lyder som sund fornuft – eller hvordan man gør det, må jeg lade være op til forslagsstillerne. Jeg synes i hvert fald, at det giver god mening at have en drøftelse i udvalget om, om en beretning kunne pålægge regeringen at sørge for, at det her forslag også bliver gjort til virkelighed, enten i forbindelse med at man skal udmønte en sundhedsreform eller som et selvstændigt forslag. I SF ville vi i hvert fald støtte forslaget.

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Der er en kort bemærkning fra fru Louise Brown.

Kl. 11:07

Louise Brown (LA):

Det er faktisk bare en anerkendelse. Så tak for det. Og jeg ved jo, at ordføreren har kendskab til det her, og jeg kan også godt mærke, jeg ved ikke, om det ligefrem er en indignation, men i hvert fald en lyst til at ændre det her, når det netop er bureaukrati, der står i vejen for, at vi kan redde menneskeliv. Så tak for anerkendelsen.

Kl. 11:08

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 11:08

Kirsten Normann Andersen (SF):

Tak for det. Jeg har levet længe nok til også at kunne huske, hvor lang tid det tog at få autorisation for ambulancebehandlere, man sådan set også for social- og sundhedsassistenter, og jeg synes stadig væk, at social- og sundhedshjælperne skal have autorisation. For de arbejder hver eneste dag med sundhedsloven, og det har betydning, at man har adgang til vigtige data, når det er sundhedsdata, og når man arbejder med mennesker, som er afhængige af, at andre mennesker tager sig af deres almene sundhed, og det er virkelig svært for mig at forstå, at man ikke bare gør det.

Kl. 11:08

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ikke yderligere korte bemærkninger. Og så er den næste fru Karin Liltorp fra Moderaterne. Velkommen.

Kl. 11:09

(Ordfører)

Karin Liltorp (M):

Tak for ordet. I Moderaterne er vi enige om vigtigheden af at styrke patientsikkerheden, især i den præhospitale fase, hvor hurtig og præcis behandling kan være afgørende for menneskeliv. Derfor støtter vi også som de fleste andre til fulde intentionen bag det fremsatte forslag om at give ambulancepersonale adgang til sundhedsdata. For der er ingen tvivl om, at adgang til relevante medicinske oplysninger er en hjørnesten i at sikre den bedst mulige behandling af patienter, og det siger sig selv, at ambulancepersonalet spiller en uundværlig rolle i den proces. At kunne træffe hurtige og informerede beslutninger kan være forskellen på liv og død.

Derfor er det faktisk ganske uforståeligt, at ambulancebehandlere og paramedicinere ikke har samme adgang til sundhedsdata som andre autoriserede sundhedspersoner. Ofte er det jo ambulancepersonalet, der er de første til stede efter en ulykke eller et ildebefindende, og hvis patienten ikke er i stand til at svare på simple, men vigtige spørgsmål, f.eks. om, om der er noget medicin, vedkommende ikke kan tåle, ja, så sætter det seriøse begrænsninger for behandlingen. I værste fald kan det være livstruende for patienten.

Der er derfor tale om en uacceptabel og unødvendig forskelsbehandling af vores sundhedspersonale, der ikke alene sætter patienternes sikkerhed på spil, men som også lægger et unødvendigt pres på vores allerede overbelastede hospitalssystem.

Men desværre, hvilket flere andre også har sagt, kan Moderaterne på trods af vores fulde opbakning til intentionen bag dette forslag ikke med god samvittighed støtte forslaget i dets nuværende form, da der ikke er redegjort for finansieringen af forslaget. Det kan vi uanset de gode intentioner ikke se bort fra. Men som ministeren også kom ind på i sin tale, håber vi i Moderaterne, at der bliver

arbejdet videre med det gode forslag, sådan at finansieringen også er sikret, og så vi kan bevæge os fremad med en plan, der ikke kun er velmenende, men også økonomisk bæredygtig og praktisk gennemførlig.

Kl. 11:11

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Så er den næste ordfører hr. Jens Henrik Thulesen Dahl fra Danmarksdemokraterne. Velkommen.

Kl. 11:11

(Ordfører)

Jens Henrik Thulesen Dahl (DD):

Tak for ordet, formand. Og tak til Liberal Alliance for at komme med et forslag, der jo dybest set er sund fornuft. I Danmarksdemokraterne går vi meget ind for sund fornuft, og vi kan da ærgre os over, at det ikke er os, der fremsætter det her forslag, for det handler jo sådan set bare om at komme ud over stepperne.

Vi står med et sundhedsvæsen, der er helt enormt presset. Vi står med alt for mange indlæggelser på sygehusene. Vi står og venter på en Sundhedsstrukturkommission, der skal komme og fortælle os lidt om, hvordan strukturen måske kan blive fremadrettet. Og vi står foran nogle diskussioner om, hvordan vi skal indrette sundhedsvæsenet. Det er der virkelig behov for, og jeg glæder mig meget til, at vi kommer til det.

Men lige her og nu står vi også med nogle personaler, som vi kan udnytte bedre. Vi står med nogle patienter, der kan få en hurtigere, sikrere og bedre behandling, hvis vi gør det her muligt. Jeg kan så forstå, at Liberal Alliance i beslutningsforslaget foreslår, at det skal være en lovændring, men at ministeren siger, at det ikke er nødvendigt. Så det gør jo bare, at vi kan komme endnu hurtigere i gang.

Så jeg vil da klart opfordre til, at vi alle sammen, inklusive ministeren, laver en fælles beretning, der beskriver, hvordan vi kommer hurtigst muligt igennem med det her. Der er nogle ting med noget økonomi, der skal afklares. Det er fair nok, og det skal vi selvfølgelig nok stå på mål for at finde. Og der er noget med CAVE-registeret, hvor der er brug for noget udvikling; det må vi kunne se en plan for.

Så alt andet lige håber jeg, at vi i bred enighed her i dag kan sige, at nu går vi videre, og at nu får vi skabt det her system og får givet den her mulighed så hurtigt, som vi kan gøre det. Tak for ordet.

Kl. 11:12

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Så er det hr. Per Larsen fra Det Konservative Folkeparti. Velkommen.

Kl. 11:13

(Ordfører)

Per Larsen (KF):

Tak for det, formand, og også stor tak til fru Louise Brown for at bringe det her i spil. Det er et utrolig vigtigt område. Det er jo klart nok, at de præhospitalt enheder og dem, som tager sig af det akutte beredskab, selvfølgelig skal have så gode arbejdsbetingelser som overhovedet muligt, og derfor skal de selvfølgelig også have let adgang til digitale løsninger, sådan at de bliver så godt som muligt klædt på til de udfordringer, der kan være, uanset om det er medicin, allergi, eller hvad det er, det handler om.

Men jeg hørte også ministeren være meget velvillig over for at gribe den her bold, så vi sikrer, at vi får de ting på plads på den ene eller anden måde. Det er jo også sådan, at vi rent faktisk ikke har et uanet antal ambulancebehandlere og paramedicinere. Der er også udfordringer i forhold til at skaffe nok personale der. Så det er jo

oplagt, at man sørger for at sikre, at arbejdsbetingelserne i forhold til at hjælpe patienterne bliver så gode som overhovedet muligt.

Nu er det så kommet frem, at man kan bruge en bekendtgørelse, og der er også noget i forhold til finansiering, men vi må jo tage det i udvalget, for jeg hører også, at der er stor velvilje hele vejen rundt. Så det skal vi bare sørge for at arbejde med. Men tak for forslaget.

Kl. 11:14

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Så er det hr. Stinus Lindgreen fra Radikale Venstre. Velkommen.

Kl. 11:14

(Ordfører)

Stinus Lindgreen (RV):

Tak for det, formand, og tak til fru Louise Brown for at fremsætte dette forslag, som vi i Radikale Venstre til fulde bakker op om. At give sundhedspersoner adgang til de rette data på det rette tidspunkt er fuldstændig afgørende, og fru Louise Brown forklarede jo også meget fint i sin indledende tale, at det her handler om den bedste behandling, og at det handler om tid – tid betyder noget. Så hvis vi kan give vores ambulancepersonale adgang til vigtige oplysninger fra FMK, Fælles Medicinkort, og fra CAVE i forhold til allergier, kan vi potentielt redde liv og give en bedre behandling. Det skal vi løse, og jeg hører heldigvis også fra alle inklusive ministeren, at det er noget, vi vil løse sammen herinde.

Så vi bakker op om forslaget. Og jeg er enig i, at vi skal kigge i udvalget på, hvordan vi kan løse det her. Selvfølgelig skal vi finde pengene. Jeg vil gerne vide, hvor mange penge det drejer sig om. Det går jeg ud fra at vi alle sammen gerne vil. Så mon ikke, vi kan finde en enighed og sammen løse dette problem nu, hvor Liberal Alliances ordfører har bragt det på banen. Så tak igen. Vi bakker op fra Radikale Venstres side.

Kl. 11:15

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Så er det fru Mette Thiesen fra Dansk Folkeparti. Velkommen.

Kl. 11:15

(Ordfører)

Mette Thiesen (DF):

Tusind tak. Jeg synes egentlig ikke, at der er så meget at tilføje den her debat. Jeg synes, at der er blevet sagt rigtig mange gode ting, og jeg kan sådan set også høre, at det her virkelig gode forslag fra Liberal Alliance har ret bred genklang i Folketinget. Så lad os da bare få det indført. Det giver jo ikke nogen mening, at man som sundhedspersonale kan risikere at stå med en patient, eksempelvis i en ambulance, hvor man så ikke har adgang til de sundhedsdata, som er nødvendige for at kunne behandle den patient. Så fuld opbakning fra Dansk Folkeparti til det her forslag.

Kl. 11:16

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Så går vi til fru Helene Liliendahl Brydensholt fra Alternativet. Velkommen.

Kl. 11:16

(Ordfører)

Helene Liliendahl Brydensholt (ALT):

Tak. Hvor er der en fed energi i den her sal i dag. Det hele er bare virkelig positivt, og alle er enige. Alternativet er også meget enig i Liberal Alliances forslag. Vi støtter op. Vi hører også fra ministeren, at ministeren er enig i intentionen og gerne vil arbejde videre med det. Vi vil selvfølgelig også gerne være med til at tage det med i

noget udvalgsarbejde og lave en beretning, og hvad der ellers skal til. Det er et rigtig godt forslag, der adresserer en reel problematik ude i samfundet, og jeg er sikker på, at det vil gøre en forskel, når vi får forhandlet det på plads. Så tak til Liberal Alliance for det.

Kl. 11:17

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Louise Brown. Velkommen.

Kl. 11:17

(Ordfører for forslagsstillerne)

Louise Brown (LA):

Kort tid efter valget i 2022 fik jeg en henvendelse fra Martin og Asbjørn. De var begge ambulancebehandlerelever, og de havde altså noget på hjerte, og det var, at de ofte oplevede i deres hverdag, at den manglende adgang til Fælles Medicinkort og CAVE stod i vejen for en hurtig og effektiv behandling. I 2019 forlængede man ambulancebehandleruddannelsen til 3 år og 7 måneder, og efter 3 års anciennitet kan man så videreudanne sig til paramedicinere. Samtidig besluttede man, at alle behandlere og paramedicinere fremadrettet netop skulle være autoriseret sundhedspersonale. Men lovgivningen er altså ikke fulgt med, hvilket kan være til stor ulempe for patienten i sidste ende, og det er trods alt dem, det handler om.

Da man oprettede Fælles Medicinkort tilbage i 2004, blev det besluttet, at følgende autoriserede sundhedspersoner skulle have adgang: læger, tandlæger, jordemødre, sygeplejersker, social- og sundhedsassistenter, farmaceuter og farmakonomer. Med det her beslutningsforslag var det så hensigten at pålægge regeringen, eller i hvert fald indenrigs- og sundhedsministeren, at fremsætte et lovforslag, som giver netop ambulancebehandlere og ambulancebehandlere med særlig kompetence, paramedicinere, adgang til Fælles Medicinkort og CAVE. Nu hører vi så, at det måske ikke er nødvendigt med en lovændring. Det er jo bare glædeligt.

Det her vil være til fordel for alle parter og først og fremmest for patienten, men jo også for de pårørende, det præhospitale og det inhospitale personale og i sidste ende vores samfund. Som jeg var inde på i min motivationstale tidligere, forbereder redderne sig i ambulancen på vej ud til patienten i ambulancen. De forbereder sig på, hvad for nogle behandlingstiltag der omgående kan iværksættes, når de kommer ud, for at forbedre patientens tilstand og for at behandle symptomerne. De har en eller anden melding at forholde sig til, men de kan jo, som det er nu, ikke forberede sig ved at se en oversigt over patientens tidligere diagnoser, medicinliste eller medicinske allergener, og det er faktisk, på trods af at systemet er forberedt til det. For det bliver allerede praktiseret på akutlægebilerne, så noget må vi jo kunne gøre nemt her.

Hvis en patient har manglende sygdomsindsigt eller nedsat bevidsthed eller er handicappet, psykisk syg eller konfus eller desorienteret grundet en eller anden situation, så er det jo netop, at de ikke altid har mulighed for at kunne indsamle alle de nødvendige oplysninger, der skal til for at kunne hjælpe redderne i retning af en hurtig diagnose. Herunder kan der også mangle oplysninger, der, som vi netop har hørt, kan være til direkte ulempe eller fare for patienten, hvis der er ikke er adgang til oplysningerne.

Når paramedicinere og ambulanceredderne ikke er ude og møde patienterne i ambulancerne, bemandes de præhospitale visitationsenheder og udkørende lægevagter flere steder af paramedicinere, så det ville give mening at give paramedicinere adgang til de her ting. I samråd med relevante samarbejdspartnere burde vi jo give de her medarbejdere de bedste forudsætninger for netop at hjælpe patienten. Det er det, de er her for, og det er det, de ønsker.

Nu er jeg jo ganske vist ikke læge, men jeg ved dog, at den bedste løsning ikke altid er at komme på sygehuset. Måske kan patientens udfordringer bedre afhjælpes i hjemmet af et akutteam eller

en hjemmesygeplejerske, eller måske er det faktisk en problematik, der kan vente til næste dag og så et besøg hos egen læge. Det er løsninger, som redderne ofte bruger i forvejen, men som i højere grad vil kunne aflaste akutmodtagelserne for de her irrelevante besøg i fremtiden. Det er jo selvfølgelig forudsat, at det er løsninger, der overholder alle de retningslinjer, der er, og det skal altid være med fokus på patienten og patientsikkerhed og sådan, at de pårørende føler sig trygge.

En kæde er som bekendt ikke stærkere end det svageste led, og jeg mener, at patientens forløb igennem sundhedsvæsenet som helhed vil kunne blive styrket, hvis vi giver autoriserede ambulancebehandlere og paramedicinere adgang til relevante sundhedsdata. Det ville også ligestille dem med de andre sundhedsfaglige og give dem en bedre mulighed for at træffe den rigtige beslutning på et oplyst grundlag.

Danske Patienter har for nylig lavet en undersøgelse, der viser, at vi rent faktisk gerne vil dele vores sundhedsdata, så det er i hvert fald ikke her, at der er en udfordring, og faktisk tænker jeg heller ikke, at den her udfordring som sådan er bevidst. Jeg tror egentlig mest, det handler om, at redderne og paramedicinere først fik deres autorisation i 2019 og derfor ikke er inkluderet i den mængde af sundhedspersoner, jeg nævnte tidligere, og som er indskrevet i forbindelse med oprettelsen af Fælles Medicinkort i 2004. Så for mig virker det lidt som noget, der faktisk hurtigt kan laves om, og vi har hørt ministeren sige, at det også er forholdsvis nemt at gøre, så skal vi ikke bare gøre det sammen?

Jeg vil gerne takke alle ordførere og takke ministeren, for det lader til, at vi sagtens kan blive enige her i Folketinget om, at vi skal handle på det her nu, og jeg ser frem til, at vi arbejder videre med det i udvalget og måske kan lande en fælles beretning. Det kunne være rart, så vi kan få reddet nogle mennesker hurtigere og også gøre behandlingerne mere sikre derude. Tak for ordet.

Kl. 11:23

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Der er en enkelt kort bemærkning til ordføreren, indtil videre i hvert fald. Den er fra fru Kirsten Normann Andersen. Værsgo.

Kl. 11:23

Kirsten Normann Andersen (SF):

Tak for det. Så får jeg lige lejlighed til at sige tak for forslaget en gang til. Men det er i virkeligheden også for lige at gøre opmærksom på, at jeg har lovet at hilse fra Enhedslisten og sige, at de også støtter forslaget. Det fik jeg ikke sagt, da jeg stod på talerstolen, og nu har jeg så sagt det herfra i stedet for.

Kl. 11:23

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 11:23

Louise Brown (LA):

Hvor er det dejligt. Så er vi jo enige alle sammen. Det er skönt. Tak for det.

Kl. 11:23

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse til dette, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 35:

Forslag til folketingsbeslutning om at ophæve alle regler begrundet i særhensyn til islam.

Af Pia Kjærsgaard (DF) m.fl.
(Fremsættelse 07.11.2023).

Kl. 11:23

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Pia Kjærsgaard, ønsker at give en begrundelse for forslaget. Velkommen.

Kl. 11:23

Begrundelse

(Ordfører for forslagsstillerne)

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak for det. Islamiske særkrav er jo desværre blevet en stor del af danskernes hverdag – islamiske særkrav eller hensyn, som mange ynder at kalde dem, som bunder i religionen islams kultur og sædvaner, som man stille og roligt får indført i Danmark, som der hele tiden dukker nye op af, og som fylder mere og mere. Langsomt indretter vi os efter islam. Langsomt forandrer vi Danmark. Langsomt bliver Danmark islamiseret. Er det den retning, vi ønsker at gå? Nej, ikke hvis man spørger Dansk Folkeparti.

Islamisk indflydelse og synlighed i gadebilledet, i avisoverskrifterne, i de negative statistikker osv. bliver desværre ikke mindre. Ja, der går nærmest ikke en dag, hvor vi ikke enten skal forholde os politisk til islams negative indvirkning på vores samfund eller for den sags skyld skal lovgive eller forholde os politisk til konsekvenserne af islamisk lovgivning.

Islam er en relativt ny religion i Danmark. Indtil for 50 år siden var islam stort set ukendt i Danmark. Men jeg skal love for, at der er sket noget efterfølgende, og i større eller mindre grad oplever vi en islamisering af samfundet. Jeg synes, vi er nødt til at diskutere helt fordomsfrit, hvad det er, vi gør, hvad vi har gjort, og hvad vi vil gøre. For vi kan ikke bare lade stå til. Altså, man oplever, at det sker pø om pø, at der bliver taget et stykke af pølsen, til der ikke er mere, og det kan vi i Dansk Folkeparti simpelt hen ikke acceptere som politisk parti. Vi har altid været opmærksomme på det her problem, og jeg synes, det er helt rigtigt at tage det op her i Folketinget og høre, hvordan stemningen er, hvordan situationen egentlig er i forhold til de andre politiske partier, og allerhelst høre et bud på: Hvad gør vi? Tak.

Kl. 11:25

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren.

Forhandlingen er hermed åbnet. Den første, der får ordet, er udlændinge- og integrationsministeren.

Kl. 11:26

Forhandling

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek):

Tak for det. Jeg vil sige tak til fru Pia Kjærsgaard for beslutningsforslaget. Det er jo en debat, som vi har haft før, men som jeg sådan set også synes er vigtig at have igen. Man kan undre sig over, at

nogle af de partier, som i dagspressen klager over, at vi ikke har nok behandlinger af lovforslag her, ikke har tid til at møde op til den her debat. Det er jo en ret principiel debat. Men man må jo være andetsteds i verden end her i Folketingssalen, hvor man synes at regeringen sætter for få lovforslag på i øvrigt.

Men det skal jo ikke ødelægge den gode intention, som der er her. Hvad for en rolle spiller religion i vores samfund, særlig en religion, som kommer udefra, og som jo også udfordrer nogle af de frihedsværdier, som vores samfund bygger på? Hvad for nogle særkrav skal man tage til minoriteter? Er det minoriteten, der skal tilpasse sig samfundet, eller skal vi begynde at tilpasse vores samfund til at være et samfund, som en minoritet på et tidspunkt har været en del af? Det er jeg personligt ikke i tvivl om. Det er sådan, at Danmark bygger på sunde demokratiske værdier: folkestyre, oplysning, demokratisk børneopdragelse, ligestilling. Og det er jo det, der gør, at vi har et godt samfund.

Når så der kommer nogle fra lande, som fungerer dårligt, og siger, de gerne vil have, at de værdier, som er dominerende i de lande, der fungerer dårligt, også skal gælde i højere grad i Danmark, bliver man jo nødt til at sige nej. Det må være dem, der skal tilpasse sig, i forhold til at vi befinder os i Danmark, både socialt og kulturelt. Så må folk jo spise, hvad de vil, og de må dyrke den religion, de vil. Det skal der selvfølgelig være frihed til. Men de steder, hvor det drejer sig om vores fælles institutioner, vores fælles offentlighed, må det selvfølgelig være med udgangspunkt i dansk kultur.

Det er ikke alle, der har forstået det budskab. Der er kultursammenstød mange steder i vores samfund, og jeg tror, det er vigtigt, at vi tager et opgør med berøringsangst og misforstået hensyntagen. Den debat har vi også haft før, men jeg synes, det er godt at have den igen. Jeg tror samtidig måske, og det har vi jo også haft diskussioner om før, at jeg er uenig med Dansk Folkeparti i, hvor høj grad man kan regulere i detaljen om de her ting, og hvor meget det handler om den kultur, som der er i samfundet. Jeg tror ikke på, at vi kan regulere alt meningsfyldt fra Christiansborg, og det er ikke muligt at lovgive på en måde, der tager højde for enhver situation, som opstår i hverdagen.

Jeg mener, det handler om at sige, hvor man står som regering og som Folketing. De ledere og medarbejdere, som er i vores offentlige institutioner, og som repræsenterer det officielle Danmark, skal forsvare vores værdier i deres hverdag, og de har min og regeringens fulde støtte og opbakning, uanset om det er i daginstitutioner, på sygehuse, i en fritidsklub eller rundtomkring på arbejdspladserne. Vi skal værne om det værdimæssige fællesskab og sikre os, at tolerance og respekt for hinandens forskelligheder ikke udvikler sig til, at mindretallet kan stille urimelige betingelser.

Men samlet set mener jeg, at det her beslutningsforslag er for detaljeret og også i praksis svært at gennemføre. Det er måske muligt at finde ud af, hvem der direkte er påvirket af det her særhensyn til islam, men hvad der indirekte er påvirket af særhensyn til islam, falder det nok uden for lovgiverens opgave at slå ned på. Tak for ordet.

Kl. 11:30

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Mange tak for det. Der er en kort bemærkning fra fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 11:30

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg har jo prøvet det før, altså at der er sådan en generel ros til Dansk Folkepartis forslag, og man kan godt se, at der er et problem osv. osv. Så er mit spørgsmål bare: Og hvad vil man gøre ved det?

Kl. 11:30

Kl. 11:32

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 11:30

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek):

Jamen vi sætter jo ind på en lang række områder i forhold til social kontrol, i forhold til kampen for at sikre, at ekstremister ikke skal få bedre fat, og i forhold til den diskussion, vi har i øjeblikket, om antisemitisme, altså at sætte ind over for det, som jo også er koblet sammen med, at man gerne vil udøve den samme form for antisemitisme og diskrimination af jøder, der foregår i en række mellemøstlige lande.

Jeg synes ikke, regeringen – hverken den nuværende eller den tidligere regering – overhovedet har siddet på hænderne. Men jeg er godt med på, at hvis det også handler om alle inddirekte særhensyn eller ting, som man kan fortolke som, at det har været påvirket af et særhensyn til islam, så tror jeg, det er for vidtgående, for det kan jo være adskillige ting, som er det. At man har kønsopdelt idræt, f.eks., er jo ikke noget, vi i Danmark har afledt af islam. Det har der sådan set også været, før der kom nogle med muslimsk religion til landet. Vi skal jo ikke aflyse det, bare fordi det kan fortolkes som noget, der er afledt af islamiske hensyn.

Kl. 11:31

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 11:31

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen det er det der med, at vi altid bøjer af. Og nu sagde ministeren det ikke, men jeg ved, at det er der sådan underliggende, for jeg har jo stillet spørgsmålet mange gange, altså at kommunerne kan vi jo ikke rigtig råde over i forhold til de mange ting, jeg synes går skævt: en anderledes servering af mad, bederum, baderum og mange, mange ting, som helt klart er en imødekommelse af islamiske særkrav. Der kunne regeringen med Socialdemokratiet i spidsen måske lige gøre deres byrådsmedlemmer derude opmærksom på, at de tog sig selv lidt i nakken og sagde: Det vil vi bare ikke have i vores kommune, altså opførelse af moskéer osv. Der er ufattelig meget, som regeringen og også dem ude i kommunerne kan gå i gang med.

Kl. 11:32

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 11:32

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek):

Jeg har selv været med til at stramme reglerne for opførelse af moskéer. Jeg kommer selv fra den eneste kommune i Danmark, der har sagt nej til at lave en stormoské, med Socialdemokratiet som det afgørende, største parti i den beslutning. Så det har jeg ingen problemer med overhovedet. Men det er klart, at hvis vi tager f.eks. svømmehaller og siger, at vi ikke ønsker, at der skal være kønsopdelt svømning i Danmark, så tror jeg, vi er enige om det. Men hvis det er sådan, at det er noget, der foregår et enkelt sted i landet, så synes jeg også, det er meget voldsomt at skulle sige, at så skal vi lovgive i detaljen omkring det, fordi der er en enkelt kommune, der har truffet en tosset beslutning.

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Mange tak for det. Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi siger tak til ministeren. Så går vi i gang med ordførerrækken, og det er først Socialdemokratiets ordfører, og det er hr. Frederik Vad.

Kl. 11:33

(Ordfører)

Frederik Vad (S):

Tak for ordet, formand. Jeg vil lidt i forlængelse af det, ministeren sagde, nævne det ringe fremmøde til den her meget vigtige diskussion. Jeg var i salen i går aftes, i øvrigt sammen med ministeren, under det sidste punkt på dagsordenen, hvor Enhedslistens ordfører i forbindelse med den særlov, man har for ukrainske flygtninge, sagde, at Enhedslisten mener, at den skal gælde for alle flygtninge, der kommer her til landet. Det synspunkt ville jo virkelig passe ind i en diskussion om islams rolle i det danske samfund. Så det er ærgerligt, vi ikke kan diskutere det med Enhedslisten i dag. Det håber jeg vi måske kan komme til at gøre senere.

Forslaget fra Dansk Folkeparti sætter gang i en meget, meget vigtig diskussion om, hvad det er for et samfund, Danmark er, og hvad det er for et samfund, Danmark skal være. Vi er jo ikke som Saudi-Arabien, vi er ikke som Irak, og vi er ikke som andre lande i Mellemøsten og Nordafrika, som har islam som religion, og som har kulturer, der ligger meget fjernt fra vores, og sådan skal det vedblive med at være. Vi er nødt til at have et samfund, hvor der er ligestilling mellem kønnene, hvor religionskritik er accepteret, hvor mennesker kan leve i fred og fordragelighed med hinanden, hvor vi har en tillidskultur, der ikke udfordres af en snydekultur, og hvor vold og trusler fylder så lidt som muligt. Vi lever heldigvis i et land, hvor rigtig mange af de mennesker, der er kommet hertil eller er født her, lever op til de standarder og er en del af vores samfund, men vi har også en alt for stor gruppe, der ikke gør det. Derfor er det meget, meget afgørende, at vi holder liv i den her diskussion om værdipolitik.

Jeg synes så, at Dansk Folkepartis fokus i det her beslutningsfor-slag er forkert. I min optik og i Socialdemokratiets optik er det væsentligste problem, vi har med religiøst betinget social kontrol, islams rolle i samfundet, fundamentalisme osv., sådan set ikke alle de sagte og nedskrevne regler, men det er alle de usagte regler. Altså, det er alt det, der ikke er skrevet ned eller vedtaget noget sted, men som findes, fordi der nogle steder i vores samfund er blevet skabt en social kontrol og en frygtkultur, der gør, at man ikke tør sige fra.

Mange af de mennesker, jeg er i kontakt med, er jo mennesker, der fortæller, at der er børnesager, man ikke tør tage op, fordi man er bange for at komme i konfrontation med nogle familier i de kommuner, hvor man arbejder. Der kan være underretninger, der ikke bliver videregivet til kommunen af frygt for repressalier. Det kan være, man trækker over på den anden side af fortovet, fordi der står en gruppe, som man har dårlige erfaringer med at sige fra over for, hvis man gerne vil passere fortovet med sin cykel. Der kan være eksempler, hvor kolleger sidder sammen ved et bord og taler det sprog, deres forældre talte, da de kom til landet, og som så ekskluderer alle andre på den arbejdsplads, så man føler sig uvelkommen. Det kan være, at forældre ikke tør tage konflikter op, som deres børn har med klassekammerater, fordi de frygter for familiernes reaktioner. Det er i virkeligheden det største problem, vi har i vores samfund. Hvordan løser vi så det?

Det er jo en kamp, der skal kæmpes ved, at vi får flere åndsfyrster ude i institutionerne og færre takstbilagsfolk. Vi er nødt til at sørge for, at der på lederniveau, på fagpersonale niveau og på borger-niveau i velfærdsstaten er mennesker, der tør tage konfrontationen og tør sætte en retning, og som føler, at de har opbakning til at sige fra over for en kultur, der ikke er dansk, når de møder den på deres

vej i hverdagen. Det er i virkeligheden den store udfordring, vi har, nemlig at der er for mange, der ikke tør, at der er for mange, der ikke tror, det er vigtigt, og at der er for mange, der ikke føler, de har opbakning til at tage de diskussioner og de konfrontationer.

I min optik er det sådan set det, der er væsentligt for os at beskæftige os med, altså at få udviklet noget politik og få lavet nogle bud på, hvordan vi kommer den kultur til livs, og det er det fokus, Socialdemokratiet kommer til at have. For den kultur, den opførelse og de strukturer, som lever i det skjulte, er i virkeligheden langt mere problematisk for vores samfund end det, der er skrevet ned rundt omkring i regler, love osv. Tak for ordet.

Kl. 11:38

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Mange tak for det. Der kom lige et ønske om en kort bemærkning her fra fru Susie Jessen.

Kl. 11:38

Susie Jessen (DD):

Tak for talen til hr. Frederik Vad, og tillykke med ordførerskabet.

Jeg kunne godt tænke mig at høre hr. Frederik Vad – nu snakker vi jo en masse her om særhensyn til islam – om ikke regeringens koranlov var en dukken nakken for netop den her kultur, som hr. Frederik Vad jo selv tordner imod. Dukkede vi ikke nakken for lige præcis det, vi ikke har lyst til at have her i Danmark?

Kl. 11:38

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 11:38

Frederik Vad (S):

Jeg kan mærke i de her diskussioner, at højrefløjen er begyndt på ligesom at bruge koranloven som sådan en undskyldning for den islamisme, der finder sted rundt omkring, men før den her koranlov var der islamisme i vores samfund, og den koranlov har ingen betydning for, at der, også efter at vi har vedtaget den koranlov, er islamisme i vores samfund.

Den koranlov handler om storpolitik, den handler om danskernes sikkerhed, og det er sådan, at når man har regeringsansvaret, har man et ansvar for danskernes sikkerhed og tryghed, og det er et hensyn, der skal balancere med alle mulige andre hensyn. Men det betyder ikke, at Socialdemokratiets kamp mod islamisme stopper. Den er meget, meget vigtig, og vi tror, der er meget mere effektive greb til at komme den til livs end det, fru Susie Jessen henviser til, og det vil man høre mere til i den kommende tid.

Kl. 11:39

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Fru Susie Jessen.

Kl. 11:39

Susie Jessen (DD):

Jeg synes bare, det kunne være rart at høre det fra hr. Frederik Vad, som sætter sig op på en meget, meget høj hest i den her udlændingediskussion. Med koranloven dukkede vi jo netop nakken for islamisterne – islamisterne i Iran og Mellemøsten, som truede os til det her. Hr. Frederik Vad taler om sikkerhed. Så vidt jeg er orienteret, er Danmark ikke blevet mere sikkert efter regeringens koranlov.

Koranloven er jo et eksempel på, at den her regering dukker nakken for islamister. Hvorfor kan hr. Frederik Vad ikke bare acceptere, at det er sådan, i stedet for at snakke om alle mulige andre ting, når det er, at jeg stiller det her spørgsmål?

Kl. 11:40

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 11:40

Frederik Vad (S):

Den lov har ingen betydning for, hvad der foregår på gader og stræder i Korsør og i Hvidovre og i Ishøj og i Nordvestkvarteret. Før den her lov blev vedtaget, havde vi gigantproblemer. Efter den her lov er blevet vedtaget, har vi gigantproblemer. Den her lov handler om sikkerhed. Den handler om storpolitik. Den handler om geopolitik. Den handler om ufattelig mange forskellige sikkerhedspolitiske hensyn, som skulle balanceres. Ja, det er det, jeg vil sige om den sag.

Kl. 11:40

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Mange tak for det. Den næste er fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 11:40

Pia Kjærsgaard (DF):

Sikke en gang vrøvl. Det her er jo bare endnu et bevis på, hvordan Socialdemokratiet dukker nakken i forhold til islamiske særkrav. Det her er da også et islamisk særkrav. Mullaherne har da jublet over den her koranlov, det ved hr. Frederik Vad da også udmærket godt. Altså, hurra, så fik vi dem til det igen, de bøjede nakken!

Så stod hr. Frederik Vad tidligere og sagde, at borgerne skal tage konfrontationen, at borgerne skal sætte en retning. Det er da politikerne, der skal sætte en retning. Det er da hr. Frederik Vad, som er fra det største regeringsparti, det er da udlændingeministeren, og det er da alle os andre, der skal tage konfrontationen og sætte en retning i forhold til borgerne.

Hvor meget vil man kræve at borgerne skal finde sig i i forhold til den elendige udlændingepolitik, der er blevet ført i årevis? Man skubber det over på borgerne. Hvor er det sølle!

Kl. 11:41

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 11:41

Frederik Vad (S):

Det, fru Pia Kjærsgaard siger, er fuldstændig forkert. Det er en totalt manipuleret udlægning af det, jeg står heroppe og siger. Det, der er politikernes ansvar, er det, som to socialdemokratiske udlændingeministre siden 2019 har leveret på: en halvering af antallet, der sidder på udrejsecentre; en Hjemrejsestyrelse, der sørger for, at folk ryger ud af det her land; at gå forrest i Europa, når det kommer til at ændre totalt på den forfærdelige asyl- og migrationspolitik, som vores kontinent har stået på i mange år; at sørge for, at mennesker bliver retsforfulgt, hvis de bryder loven; en strafreform, som vi skal diskutere her i foråret; at sætte ind over for social kontrol.

Det er det, politikerne skal gøre. Jeg kunne aldrig drømme om at bede borgerne om at tage ansvar for at håndtere kriminalitet eller frygtelige situationer. Det, som vi skal klæde borgerne på til og klæde lederne ude i institutionerne, kommunalpolitikere og fagpersoner på til, er at få redskaberne til at blokere for den kultur, når den kommer til syne ude i institutionerne. Det kan vi ikke gøre herinde fra Christiansborgs side af. Vi har brug for, at hele samfundet arbejder i den samme retning. Det er det, jeg mener, fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 11:42

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 11:42

Pia Kjærsgaard (DF):

Det hjælper overhovedet ikke, at hr. Frederik Vad hæver stemmen og vifter med armene. Det synes jeg overhovedet ikke hr. Frederik Vad er berettiget til. Hr. Frederik Vad burde være ydmyg. At stå og sige, at vi har fejlet, når vi prøver at gøre vores allerbedste. Hr. Frederik Vad var meget opmærksom på i sin ordførertale, at nu skulle de enkelte bare tage konfrontationen.

Borgerne er bange, ja, det er de. Og jeg kan godt forstå, at de mange gange ikke tør tage den konfrontation i den situation, som de er kommet ud i. Hvad vil hr. Frederik Vad have de skal gøre, når der står fem indvandrerdrenge med deres såkaldte herskerkultur eller -mentalitet, som hr. Frederik Vad selv har været inde på? Skal de bare sige, at nu tager de kampen og stikker en knytneve, hvorefter de får en kniv i maven? Det er jo det, der sker, hr. Frederik Vad.

Kl. 11:43

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 11:43

Frederik Vad (S):

Jeg hæver stemmen, når et folketingsmedlem med 40 års erfaring herinde, som jeg har meget, meget stor respekt for, og hvis indsats har været uvurderlig for, at Danmark ikke er som Sverige, udlægger det, jeg siger, forkert. Jeg tror ikke, fru Pia Kjærsgaard og jeg er specielt uenige om substansen. Der er noget med noget kommunikation og retorik, og vi har nogle forskellige roller at spille. Vi er enige om substansen, vi skal bare behandle hinanden ordentligt i den her diskussion.

Kl. 11:44

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Så er det hr. Steffen Larsen.

Kl. 11:44

Steffen Larsen (LA):

Jeg kunne forstå på hr. Frederik Vad, at han mener, at højrefløjen bruger koranloven som en eller anden form for krykke til at påstå, at problemer relateret til islam i Danmark bliver værre på grund af koranloven. Men tror hr. Frederik Vad, at de i Grimhøjmoskéen, der så koranloven som en kæmpe sejr for dem, bliver mindre eller mere rabiate, når de får den slags appelsiner i turbanen, som de så koranloven som?

Jeg har læst interviews med formanden for Grimhøjmoskéen, jeg har læst interviews med islamiske imamer, og jeg har læst interviews med forskellige fædre, bydelsfædre og lignende, som så det som en kæmpe sejr for dem og for det islamiske miljø i Danmark. Blev de opmuntret, eller gav man dem på nogen måde nogen anledning til ikke at tro, at de faktisk kunne få endnu mere ud af den danske stat?

Kl. 11:45

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 11:45

Frederik Vad (S):

Altså, jeg er fuldstændig ligeglad med små menneskers store egoer, og hvad Grimhøjmoskéens imam udtaler til B.T. eller siger på de indre linjer. Grimhøjmoskéen skal vi nok komme efter på alle mulige andre måder. Vi skal nok føre en politik i det her land, der sørger for, at indvandrerkvinder kommer i arbejde, der sørger for at slå ned på kriminalitet, der bliver begået, og som sender folk, som ikke har krav på at være her, ud af landet. Det er vores politiske opgave.

De der store egoer, som imamer og andre giver udtryk for i avisen, giver sådan set bare mig og, tror jeg, også alle mulige andre lyst til at klø mere på for at finde veje til at komme de her menneskers aktiviteter til livs. Så det rører mig ikke.

Kl. 11:45

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Hr. Steffen Larsen.

Kl. 11:45

Steffen Larsen (LA):

Problemet er bare, at de her imamer jo ikke taler på deres egne vegne. Det er jo ikke deres eget ego, de plejer; det er jo hele det parallelsamfund, de repræsenterer, der bliver problemet her. Det er et problem, hvis det parallelsamfund bliver opmuntret til at tro, at de kan fornægte retsstaten – det ser vi bl.a., ved at der fortsat forekommer vielser af mindreårige foretaget af imamer, og at det danske politi og de danske myndigheder tilsyneladende ikke engang kommer efter dem, når det sker.

Jeg ser det som et problem, at vi er eftergivende, for hver gang vi er eftergivende, opmuntrer vi til, at de her problemer udvikler sig og udvider sig. Det burde hr. Frederik Vad jo også med den indsamling af informationer, han har foretaget for nylig, være vidende om, altså at de bliver opmuntret. Når man giver dem en lillefinger, tager de hele armen.

Kl. 11:46

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 11:46

Frederik Vad (S):

Deres ego bliver opmuntret, men jeg har til gode at se bevisførelsen for, at det også afspejler sig i deres aktiviteter, altså om de ændrer karakter. Mit bud vil være, at vi skal gå nogle andre veje for at komme det her til livs.

Så vil jeg i øvrigt erklære mig totalt enig med hr. Steffen Larsen i, at den historie, der står i B.T., og som jeg læste her til morgen, er fuldstændig utilstodelig, og jeg venter spændt på at finde ud af, hvorfor der ikke er sket mere i den sag.

Kl. 11:47

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Mange tak til ordføreren. Så er der ikke flere korte bemærkninger. Vi går videre til Venstres ordfører, og det er hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 11:47

(Ordfører)

Preben Bang Henriksen (V):

Tak for det. Jeg kan lige så godt starte med at undskylde min stemme. Den kan altså ikke blive bedre i dag. Sådan er det. Berøringsangste har Dansk Folkeparti aldrig nogen sinde været. Lad mig sige det. Den ros skal de alligevel have. Vi får ikke lov at gå ram forbi herinde, og sådan skal det også være. Det er superfint. Samtidig skal jeg tage afstand fra den udtalelse, som en tidligere statsminister kom med, der mindede lidt om den. Nå, nok om det.

I dag skal vi diskutere et beslutningsforslag om at ophæve alle regler begrundet i særhensyn til islam. Det er vigtigt at diskutere det religiøse plads i samfundet. Vi har dog mig bekendt diskuteret det før herinde, og resultatet bliver nok også det samme i dag. Jeg vil starte med grundlovens § 67:

»Borgerne har ret til at forene sig i samfund for at dyrke Gud på den måde, der stemmer med deres overbevisning, dog at intet læres eller foretages, som strider mod sædeligheden eller den offentlige orden.«

Religionsfriheden går altså på to ben: Alle har ret til at dyrke den gud, de vil, men det må ikke stride mod de gældende love og regler i samfundet. I Danmark har vi religionsfrihed, men vi er et kristent land med en kristen folkekirke.

I Venstre deler vi til fulde intentionen i forslaget, i hvert fald den intention, jeg læser ud af Dansk Folkepartis forslag. Islamiske love og regler må og skal på ingen måde have forrang i det danske samfund. I Danmark gælder dansk lov, ikke love andre steder fra. Hvis man ønsker at leve i et samfund med islamisk lov, vil det være en rigtig god idé at rejse derhen. Når vi alligevel ikke kan støtte forslaget, er det, fordi vi efter Venstres opfattelse ikke har regler og love, som decideret giver islam forret på forskellige områder.

Jeg bemærker i forslaget, at man eksempelvis – for nu lige at tage et eksempel, for det er jo eksemplificeret i nogen grad – siger, at nu skal det fremover være uden gyldighed at acceptere burka og andre heldækkende beklædningsgenstande på skoler og uddannelsesinstitutioner, på trods af at der er et gældende forbud mod at bære en sådan beklædning. Nu bliver jeg lige en kende forvirret. Det er muligt, at jeg misforstår det, der står. Altså, vi har et tildækningsforbud, der forbyder at gå i burka på et offentligt sted, altså på skoler osv. Hvad er det så lige, man vil her? Er det sådan, at det skal være forbudt at give den tilladelse? Jamen, man kan jo ikke give tilladelse. Det er jo en uvirksom handling. Man kan jo ikke gå rundt lokalt og omgå de regler, vi beslutter her i Folketinget.

Som tidligere nævnt i debatten her mener jeg, at det må være op til den enkelte kommune og institution, hvad de eksempelvis ønsker at servere af fødevarer. Vi skal ikke fra Christiansborgs side af diktere den fulde menu, om jeg så må sige.

Jeg har ikke tænkt mig at gennemgå de enkelte eksempler i forslagsstillernes katalog, men jeg vil sige, nøjagtig som min socialdemokratiske kollega og ministeren sagde, at der vel er grænser for, hvor detaljeret vi kan gå ind og diktere, hvordan den enkelte institution skal indrette sig. Det må være et job for primært kommunerne og i øvrigt også institutionens ledelse. Tak.

Kl. 11:51

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Mange tak for det. Der er en kort bemærkning fra fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 11:51

Pia Kjærsgaard (DF):

Ordføreren nævnte burkaforbuddet, og det har vi jo faktisk sjovt nok vedtaget herinde; det har vi jo ikke overladt til kommunerne. Så noget kan man jo altså godt vedtage herinde på nationalt plan, og det var jo godt. Problemet er bare, at det ikke altid bliver efterfulgt.

Jeg har oplevet adskillige tilfælde, hvor jeg har set demonstrationer, jeg har set politiet stå og være opmærksomme på, hvad der skal ske, for det er politiet nødt til i forhold til en demonstration, og der har været burkklædte kvinder, som man ikke er skredet ind over for, og det forstår jeg simpelt hen ikke. Altså, nogle gange har jeg simpelt hen selv sagt til politiet: Gider I ikke godt lige gå derover? Men politiet nøler, og det gør politiet jo, fordi man ikke ønsker den konfrontation, som hr. Frederik Vad talte om at vi bare skulle tage. Ja, det skal vi, men vi gør det ikke alle steder, og det her er et oplagt eksempel, altså at det er forbudt, men at man ser igennem fingre med det.

Kl. 11:52

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 11:52

Preben Bang Henriksen (V):

Det var nyt for mig, men jeg betvivler bestemt ikke, at det er en oplevelse, fru Pia Kjærsgaard har haft. Jeg vil så sige, at det, når det er forbudt i dag, jo så nok ikke bliver bedre af, at vi laver en lov, der forbyder det en gang til. Altså, jeg tror ikke, at det vil hjælpe på det. Det ville derimod hjælpe på det, hvis politiet begyndte at skride ind, og jeg synes da, vi alle sammen har en pligt til at holde øje med, at Folketingets love bliver overholdt, herunder også burkalovgivning, og at det da i givet fald bør medføre en politianmeldelse.

Kl. 11:52

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 11:52

Pia Kjærsgaard (DF):

Jo, men det jo er også derfor, ordet »accept« er brugt. Der står denne gang ikke »forbud«, for der er et forbud – der står »accept«. Og hvis man bare lige går tilbage og kigger på mine spørgsmål, så vil man også se, at jeg faktisk har stillet et spørgsmål til justitsministeren, som ikke giver noget særlig godt svar. For jeg har selv oplevet det, og jeg kommer desværre nok til at opleve det igen.

Kl. 11:53

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 11:53

Preben Bang Henriksen (V):

Okay, så forstår jeg det bedre. Det er en situation, hvor myndighederne aktivt eller passivt accepterer, at det finder sted. Det bør jo ikke finde sted. Når vi har vedtaget en lov her i Folketinget, er det jo ikke sådan, at den enkelte betjent skal stille sig til overdommer over for den. Så det er i givet fald noget, vi skal tage op med justitsministeren.

Kl. 11:53

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Mange tak for det. Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Vi kan gå videre til SF's ordfører, og det er hr. Mads Olsen.

Kl. 11:53

(Ordfører)

Mads Olsen (SF):

Tak for ordet. Da konsopdelt svømning blev pillet af plakaten i Aarhus i sin tid, var det med SF's rådmænd Thomas Medoms og hans byrådsgruppes støtte. Thomas Medom sagde dengang – og jeg citerer: »Vi skal stå på mål for grundlæggende værdier.«

Det er jo ikke altid sådan, at folk på Christiansborg er enige med partifolk rundtomkring i de danske byråd, men det behøver man altså ikke frygte her. SF har utallige gange bevist, at vi tager sekularisme alvorligt, samt at vi ønsker at bekæmpe social kontrol, og vi har jo vist med vores stemmer her i salen, at vi også mener, at Gud har vigepligt for loven, da vi stemte imod regeringens forslag om at forbyde koranafbrændinger. SF er et sekulært parti, der er kritisk over for religiøs ekstremisme, og det gælder også mange religiøse særhensyn, herunder dem, der ikke fremmer ligestillingen, eller dem, der muliggør social kontrol.

Så tænker man nok, at SF måske positivt stemt over for dette beslutningsforslag. For at besvare det spørgsmål vil jeg gerne lige færdiggøre Thomas Medoms citat fra tidligere. Citatet var nemlig et svar på daværende integrations- og udlændingeminister Mattias

Tesfayes ønske om at stoppe udelukkelsen af kød på danske daginstitutioner:

»Men jeg synes også, at det er en misforstået værdikamp, hvis man vil centralisere og lovgive helt ud på menukortet i daginstitutionerne.«

Der kan man bare se: Endnu en gang er jeg enig med SF's rådmænd. Jeg er måske socialist, men jeg har faktisk temmelig stor respekt for Dansk Folkepartis ønske om at værne om danske kulturbastioner. For jeg mener jo f.eks., at mange af de smukke rettigheder og den måde, man har indrettet det danske samfund på, er netop det, altså danske kulturbastioner. Derfor ville jeg også ønske, at Dansk Folkeparti i dette tilfælde ville værne om den stolte danske demokratiske tradition om, at det lokale selvstyre har vide beføjelser, fra borgmesterkontoret og helt ud til den enkelte institution. Det var faktisk også grunden til, at SF's tidligere integrationsordfører Holger K. Nielsen holdt nallerne fra svømmehalsdebatten. Han mente, at det var Thomas Medom og Aarhus Kommune, der havde bestemmelsesretten der, og ikke ham og Christiansborg.

Derfor skal jeg meddele, at SF ikke kan støtte Dansk Folkepartis forslag, og jeg skal også hilse fra Alternativet og sige, at de heller ikke kan støtte forslaget. Jeg skal dog også slå fast, at jeg, selv om jeg er ny og midlertidig på posten her, så ligesom mit parti ikke partout er afvisende over for idéer til at begrænse religiøse særhensyn, ligesom SF, vil jeg igen sige, også har vist det, da vi stemte imod regeringens forslag om at forbyde koranaftbrændinger. Som udgangspunkt vil jeg dog værne om det lokale selvstyre og deres ret til at finde de løsninger, som de ønsker lokalt. Tak for ordet.

Kl. 11:56

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Mange tak for det. Der er ikke nogen korte bemærkninger, så vi siger tak til ordføreren. Så kan vi gå videre til Moderaternes ordfører, og det er hr. Mohammad Rona. Værsgo.

Kl. 11:57

(Ordfører)

Mohammad Rona (M):

Tak for det, formand. Tak for ordet. Beslutningsforslaget, vi behandler i dag, omhandler, at man vil ophæve alle regler og særhensyn til islam. Forslagsstilleren ønsker bl.a. at forbyde en lang række regler eller særhensyn. Jeg synes altid, det er vigtigt med sådan en debat her, og jeg synes også, det er vigtigt, som det også er blevet sagt flere gange før, at vi netop ikke må være berøringsangste over for sådan en type debat som den her. Selv om der ikke er dukket særlig mange op, så er det jo stadig noget, som vi i samfundet og vi som politikere har et stort ansvar for at debattere.

Vi har igennem 00'erne taget en masse svære beslutninger og også lavet en masse svære stramninger, også stramninger, som har været nødvendige. Jeg synes måske også, der har været nogle stramninger, der har været unødvendige, men som udgangspunkt har det jo i hvert fald gjort, at vi i dag har en markant anderledes udlændingepolitik end f.eks. vores naboland Sverige eller andre af vores nabolande.

Når det så er sagt, mener jeg også, at vi ikke skal stå her fra Folketingssalen og lovgive omkring, hvordan f.eks. en kommune skal styre sin svømmehal. Jeg synes, det er vigtigt, at man f.eks. kan tilbyde aftensvømming. For jeg har nemlig set, at det, hvis de her kvinder ikke har et alternativ til at komme ud af den lejlighed, ud af ghettoen, eller hvor de nu ellers bor, så kan blive rigtig svært for dem senere hen. Så det der med at have en opdelt svømmehal og at de f.eks. kan komme ind fra kl. 18.00 til 19.00 og svømme osv., har jeg sådan set ikke noget imod, fordi det får dem til at komme ud af de lejligheder der, og det synes jeg jo sådan set i hvert fald lige netop er det vigtige.

Jeg synes også, at det er vigtigt at pointere, at lokalsamfundet og kommunerne sådan set også selv skal have lov til at have noget selvbestemmelse i forhold til de her ting, og det skal man for den sags skyld også have, når det gælder arbejdspladser og bederum osv. Jeg har været på arbejdspladser, hvor bederum har været tilladt, og hvor det har været okay, og jeg har også været på arbejdspladser, hvor f.eks. bederum ikke har været tilladt. Jeg tror ikke, man bliver en dårligere medarbejder af, at man beder i ny og næ. Derfor synes jeg sådan set også, det er vigtigt at understrege, at jeg ikke har lyst til at pålægge kommunerne yderligere restriktioner eller regler. Det tror jeg godt at kommunerne derude selv kan styre.

Så har jeg sådan set ikke noget imod forskellighed. Det, der bare er vigtigt for mig og vigtigt for Moderaterne, er, at man overholder dansk lovgivning. Altså, den skal bare overholdes. Vi kan ikke gå på kompromis med dansk lovgivning. Derfor støtter vi i Moderaterne ikke op om forslaget.

Kl. 12:00

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Der er korte bemærkninger, og den første er fra fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 12:00

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg bliver bare nødt til at sige noget, når nu Moderaternes ordfører siger, at det sådan set er i orden, at de kan komme ud at svømme imellem kl. 18.00 og 19.00, og det vil så sige, at imellem kl. 18.00 og 19.00 er der lukket for mænd i svømmehallen, mens muslimske kvinder kan svømme rundt, mange gange i deres uklædelige bade dragter. Det må jeg sige er jeg fuldstændig uenig i.

Altså, det er igen det der med, at man lukker danskerne ude, lukker muslimerne ind. Det er særkrav. Det er sådan set det, vi med det her forslag skal gøre op med.

Kl. 12:00

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 12:00

Mohammad Rona (M):

Jeg forstår sådan set godt bekymringen i forhold til det, fru Pia Kjærsgaard siger, og jeg er jo også helt med på, at integration, inklusion, er enormt vigtig for vores samfund. Det er det bare, uanset hvem du er, hvor du kommer fra, og hvilken religion du har.

Jeg har bare oplevet det her. Jeg har selv set det med mine egne øjne, og derfor synes jeg også, det er vigtigt. Hvis vi ikke tager et hensyn, så at de her kvinder kan komme ud af deres lejlighed og kan få lov til at deltage i nogle aktiviteter, i stedet for at de isolerer sig i lejligheden, fordi der er mænd, så synes jeg faktisk det er langt farligere.

Kl. 12:01

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 12:01

Pia Kjærsgaard (DF):

Jo, men altså, formålet i forhold til islamiske særkrav er jo netop at slippe af med dem. De isolerer sig måske ikke i deres lejlighed, men de isolerer sig i sig selv og i deres religion, ved at det alene er dem, der er sammen, og at det alene er de muslimske kvinder. Det er jo et led i deres religion, og det er også en isolation, at mændene ikke må komme ind.

Vi har haft tilfælde her, som vi også har diskuteret i Folketinget, hvor en far ikke må komme ind i en svømmehal og se sin datter

svømme, fordi der er nogle muslimske kvinder derinde, som han altså heller ikke må kigge på. Det er jo at være ude på et overdrev, og det er vi nødt til at gøre op med på et eller andet tidspunkt.

Kl. 12:01

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ordføreren.

Kl. 12:01

Mohammad Rona (M):

Jeg vil også sige helt personligt, at det, at man ikke kan se sin datter svømme, jo ikke er noget, jeg sådan som person forstår. Så den del forstår jeg sådan set godt, og jeg synes også, det er ærgerligt, at der er nogle, der, hvad kan man sige, går så vidt, at de ikke engang kan se deres datter svømme. Altså, det må jeg være ærlig at sige her fra talerstolen forstår jeg sådan set heller ikke.

Det, der er min bekymring, og det har jeg også sagt før, er altså bare de kvinder, der bliver ved med at isolere sig i de ghettoer der. Dem vil jeg altså hellere have ud i samfundet, i stedet for at de sidder derinde.

Kl. 12:02

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Mange tak for det. Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi siger tak til ordføreren, og vi går videre til Liberal Alliances ordfører, og det er hr. Steffen Larsen.

Kl. 12:02

(Ordfører)

Steffen Larsen (LA):

Mange tak, hr. formand. Her er vi jo inde at pille ved noget af det, som er generelt i det danske system, nemlig det kommunale selvstyre, og hvor grænserne for det skal gå. For når man vil fjerne alle mulige sær hensyn eller ting, der kan være, ligne eller minde om sær hensyn for islam, så er vi også inde at pille ved, hvad kommunerne langt hen ad vejen selv går og laver derude. Derudover er der også en masse institutioner, der har et selvstyre og selv har en ret til at indrette sig.

Så det er her, et af problemerne kommer: Hvor meget skal vi centralisere i den danske stat? Hvor meget skal vi bestemme fra Christiansborg? Det er et godt spørgsmål, og det er egentlig det, vi kommer ind på her. Som liberal er mit udgangspunkt, at beslutninger træffes bedst tættest på, hvor problemet er, og derfor er jeg jo ikke den store tilhænger af et forslag som det her.

Jeg har også undervist ude på en erhvervsskole, og specifikt på den skole forbød vi bøn, og vi forbød, at man måtte bede i skolen, fordi det simpelt hen var en del af den sociale kontrol mellem de islamiske elever på stedet. De gik og truede hinanden, og de gik og var efter hinanden, hvis ikke de kom til bøn.

Det er selvfølgelig et problem, at man har en sådan tilgang ude på nogle institutioner, at der er elever, der går og gør den slags. Men det er også noget, som de enkelte institutioner skal tage hånd om, og det gjorde vi jo på den institution, hvor jeg var ansat. Der lukkede man ned for det. Man sagde: Nej, det duer ikke.

Samtidig havde vi storebrødre, som begyndte at dukke op for også at udøve social kontrol. Det forbød vi. Vi sagde, at de ikke måtte komme der, og som underviser stod man en gang imellem over for nogle bøller, som stod på stedet og egentlig ville holde øje med, hvem der talte med hvem, og var der nogle af de danske drenge, der talte med de muslimske piger, var det også et problem. Vi lavede vores egne regler, der sørgede for, at vi kunne tage hånd om den situation, der var på den specifikke skole.

Det betyder jo ikke, at Christiansborg skulle have grebet ind. Det ville have været mærkværdigt, nu når vi selv kunne håndtere det. Og jeg har den store tillid til vores samfundsinstitutioner og til

vores kommuner, at de bedst kan håndtere, hvordan tingene foregår, hvordan undervisningen foregår det enkelte sted, og hvem der må komme til svømmeundervisning hvordan.

Så kan jeg jo godt personligt være uenig i det, hvis der er nogle, der foretager nogle valg derude, hvor de f.eks. begynder at kønsopdele svømmeundervisningen. Jeg synes, det er et problem, når man gør det, særlig hvis man gør det af religiøse hensyn, for ingen religion bør jo vises det hensyn. For vi bør jo, i hvert fald de steder, hvor vi finansierer tingene offentligt, så vidt muligt være sekulære, og det burde være en ting, som var gennemgående i vores kommuner også.

At der er nogle steder, hvor man ikke gør det sådan, er ærgerligt, men så må vi jo tale til dem med fornuft i stedet for med lovgivningens magt i hånden. Det var det.

Kl. 12:05

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Mange tak for det. Den første korte bemærkning er til fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 12:05

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg synes, det lyder rigtig fornuftigt, at man ude på den institution, hr. Steffen Larsen har været på, tager sig af det, og at man siger: Det vil vi simpelt hen ikke finde os i.

Mit spørgsmål til hr. Steffen Larsen – og jeg vender så lidt tilbage til den tidligere ordfører, som var bange for, at hvis man ikke lod kvinderne have svømmeundervisning, kom de ikke – er så: Blev eleverne væk, efter at ledelsen på institutionen havde sagt, at det ville man simpelt hen ikke finde sig i, altså sådan er det ikke på vores institution? Eller kom de, og kom der så lidt mere styr på tingene?

Kl. 12:06

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 12:06

Steffen Larsen (LA):

Jeg er usikker på, hvor stor en effekt det havde. Jeg ved, der var en enkelt elev, som efterfølgende ikke ville gå på skolen længere. Men man kan jo sige, at når man fjernede det her meget rabiate menneske, som var meget optaget af sin religion, og som også gik og netop var og udførte den sociale kontrol, fra stedet, altså da den person forsvandt fra stedet, forsvandt den sociale kontrol med.

Så det er jo også lidt historien om de rådne æbler, man kommer ned i tønden sammen med de friske æbler. De rådne æbler ødelægger alle de andre, og det er jo også det, som vi må se. En gang imellem er det positivt, at der er nogle mennesker, der ikke dukker op på vores institutioner, hvor de kan øve indflydelse på de øvrige elever. Så jeg vil da ikke sige, at det nødvendigvis var en dårlig ting, at folk blev væk. Nogle gange er det jo en positiv ting, at folk bliver væk.

Så er spørgsmålet selvfølgelig, hvorfor de bliver væk – om det er, fordi de bliver tvunget til at blive væk af andre, eller om det er deres egen vilje, at de bliver væk. Der, hvor det er en negativ social kontrol, der så holder dem væk, kan det jo være et problem, og det skal vi selvfølgelig være opmærksomme på, og det skal vi da selvfølgelig holde øje med.

Kl. 12:07

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Så er det hr. Frederik Vad.

Kl. 12:07

Kl. 12:10

Frederik Vad (S):

Tak for ordet. Og tak til hr. Steffen Larsen, som, synes jeg, af dem, der blev valgt ind ved sidste valg – i den generation – er en af de klareste stemmer på det her område og mest præcise, og som har nogle interessante erfaringer.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Steffen Larsen om de steder, hvor man ikke har musklerne til at sige fra, når man møder det på de enkelte institutioner, og hvor man ikke, hvad skal man sige, åndeligt eller værdimæssigt er klædt på til at tage kampen. Har hr. Steffen Larsen så nogle bud på, hvad vi kan gøre?

Altså, jeg har f.eks. været i kontakt med en, der fortæller, at der på pædagoguddannelser i Danmark en gang imellem sidder nogle, som i samfundsfag siger, at holocaust aldrig har fundet sted, og så er der en social kontrol, der bliver skabt, og nogle slår blikket ned, fordi man kan være bange for at blive beskyldt for at diskriminere eller noget, hvis man går ind i den konfrontation.

Det her er ikke sådan et drillespørgsmål, for jeg er selv i proces med at finde ud af, hvad fanden vi gør. Altså, er der noget i uddannelsessystemet, er der noget på lederniveau, er der et eller andet, vi kan gøre for at give flere værktøjer til at stå ret og sige, at her sætter vi foden ned eller her tager vi konfrontationen, til dem, der har muligheden for at gøre det?

Kl. 12:08

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Man skal lige huske at tænke over sit sprogbrug. Så er det ordføreren.

Kl. 12:08

Steffen Larsen (LA):

Jamen hr. Frederik Vad, De har jo ret. Der er nogle elementer, vi kan overveje her. Der kan jo ske det, som man kan kalde for infiltration af vores institutioner, hvor de simpelt hen begynder at modvirke de værdier, som vi egentlig helst ser er det, som det danske samfund skal være baseret på.

Her kan vi jo bl.a. påpege, at hvis pædagoguddannelsen reelt set begynder at undervise i kontrafaktisk holocaustbenægtelse, må vi stå i den situation, at vi selvfølgelig må kigge på, hvordan vi kan modvirke det. Men jeg synes sagtens, at vi fra Christiansborg af kan udpege nogle værdier, som vi synes der f.eks. skal undervises i, og som skal være ledende for, hvordan man egentlig deltager i visse institutioners arbejde.

For institutionerne er jo værdibærere i vores samfund, og så kan det godt være, at der ikke er nogen, der lige har kræfterne til at løfte det i den enkelte samfundsfagsundervisning, men det burde der jo være. Der burde jo være nogle voksne til stede, og i det tilfælde, at det bliver et meget udbredt problem, må vi se på netop at sætte de her værdier i højsædet igen.

Kl. 12:09

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Hr. Frederik Vad.

Kl. 12:09

Frederik Vad (S):

Tak for det. Jeg vil meget gerne indgå i sådan nogle snakke.

Så vil jeg gerne spørge: Nu er jeg jo ny her i Folketingssalen, så det kan være, formanden vil sætte nogle ord på, hvad det var i min sprogbrug, der var mærkeligt? Det er simpelt hen for at lære. Jeg er ikke helt klar over, hvad det var, så det er bare en opfordring.

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Så er det ordføreren.

Kl. 12:10

Steffen Larsen (LA):

Jeg tror, De kom til at bande, hr. Frederik Vad. Det kan ske; jeg har selv sluppet et enkelt eller to bandeord fra talerstolen eller fra salen, og det er ikke noget, der bliver set mildt på.

Jeg vil også gerne indgå i en samtale om de problemer her, og jeg bruger ordet infiltration, for det er egentlig det, jeg ser det som. Det er jo, som om nogle institutioner, der burde stå for nogle særlige værdier, over tid mister de værdier, hvis ikke vi også står vagt om dem, men også måske endda går i offensiven for dem. Jeg er træt af at være i defensiven på det område.

Kl. 12:10

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Mange tak for det. Så er der ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren, og så går vi til Danmarksdemokraternes ordfører, og det er fru Susie Jessen.

Kl. 12:10

(Ordfører)

Susie Jessen (DD):

Tak for ordet, og tak for, at jeg som vikar også kan få lov til at deltage i den her udlændingebat i dag. Det er jo ikke normalt mit ordførerskab, men det er et område, der også ligger mit hjerte rigtig nært, så det er rigtig fint at få lov til det.

Jeg kunne godt tænke mig at starte et andet sted. For noget tid tilbage behandlede vi i Folketingssalen et lovforslag fra regeringen, der hed L 62, og hvor der var blevet puljet op imod 30 forskellige lovændringer i ét forslag på landdistriktsområdet. I Danmarksdemokraterne mener vi måske egentlig, at det er lidt af en uskik. Jeg ved godt, at der kan være grunde til det, men det er stadig en uskik, at man puljer lovforslag på den her måde, hvor der måske ikke er helt fuld klarhed over, hvad man stemmer om.

Dansk Folkeparti er jo rigtig gode til at komme med masser af beslutningsforslag på udlændingområdet, og det skal I have tak for. Vi stemmer jo for nogle, og vi stemmer imod andre. Men lige på det her område synes jeg også, at der er blevet puljet en masse ting sammen, som jo alle sammen har tråde til islamiseringen, men som jeg egentlig måske synes bør blive behandlet hver for sig, bl.a. fordi der i hvert enkelt forslag, der bliver behandlet her, kan være en diskussion om, om der skal tales om en kulturændring, om det handler om noget regulering herindefra, eller om det er noget, som det kommunale selvstyre egentlig skal stå for. Så der er sådan lidt af en afvejning i hvert enkelt af de her små forslag, der ligger inden for det her store beslutningsforslag, og som egentlig burde blive behandlet hver for sig.

Når det så er sagt, mener vi jo selvfølgelig også i Danmarksdemokraterne, at det er vigtigt at insistere på at stå fast på de her grundlæggende værdier, som vi har i Danmark. Det skal vi, og det skal vi også forvente af andre, der kommer hertil.

Vi i Danmarksdemokraterne har især et stort fokus på social kontrol af kvinder og piger med muslimsk baggrund, og hvordan vi kan komme til at frigøre de her kvinder fra islamismens lænker. Jeg tror personligt som ligestillingsordfører, at det er en af de bedste veje, vi kan gå for at sikre, at islamismen ikke får endnu mere indtog i Danmark og i hele verden i øvrigt. Det ser vi også i Iran, hvor det går gennem kvinderne. For det er kvinderne, som ligesom kan bryde den her voldsomme sociale kontrol og sige nej til alle de omgivelser, som presser en. Det er jo ikke kun mændene, der presser; det er også omgivelserne i sig selv. Så vi har et stort arbejde at gøre der.

I forhold til sådan helt basale ting mener vi også, at reduktion af ydelser for at få flere ud på arbejdsmarkedet kan være en god vej. Jeg tror, at beskæftigelse er vejen til en god integration. Så der er rigtig mange forskellige ting, man kan gøre.

Problemerne er jo store, og heldigvis har Dansk Folkeparti mange gode forslag til at få bugt med problemerne. Tak for det. Men når DF selv nævner i det her forslag, at det handler om en ikkeudtømmende liste, synes jeg, at det er svært at vide, hvad det er, vi helt konkret stemmer for og imod med det her beslutningsforslag. Jeg synes, at der skal være gennemsigtighed i lovgivningen. Og vi vil gerne kigge på hvert enkelt forslag, som Dansk Folkeparti kommer med, og det gør vi jo også. Noget siger vi ja til, og andet siger vi nej til. Men vi mener, at vi skal være fuldt ud klar over, hvad vi stemmer for og imod.

Derfor kan vi desværre ikke stemme for det her beslutningsforslag. Jeg skulle hilse fra Konservative og sige, at de heller ikke kan stemme for. Tak for ordet.

Kl. 12:14

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Mange tak for det. Der er en kort bemærkning fra fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 12:14

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er jo ærgerligt, at Danmarksdemokraterne ikke kan sætte stop for islamiske særkrav i det danske samfund. Jeg skal bare sige, at det her jo netop er et beslutningsforslag. Det, som fru Susie Jessen kom ind på i indledningen i ordførertalen, var jo et lovforslag, som er noget helt, helt andet, og der er jeg i øvrigt enig i, at der bliver bunket alt for meget sammen.

Men det her er fra et oppositionsparti. Det er et beslutningsforslag, som går stærkt imod islamiseringen af Danmark. Det er jeg selvfølgelig ærgerlig over Danmarksdemokraterne ikke kan stemme for. Man kan måske også godt komme mere ind på, hvad det er for nogle elementer i forslaget, som man ikke ønsker at stemme for.

Kl. 12:15

Susie Jessen (DD):

Vi har jo bl.a. stemt for, da Dansk Folkeparti fremsatte et beslutningsforslag om et forbud mod kønsopdelt svømning. Det var vi tilhængere af. Da Dansk Folkeparti fremsatte beslutningsforslaget om at udarbejde en rapport over indvandringens konsekvenser, syntes vi også, det var et godt forslag.

Men vi har jo også været uenige om ting, som Dansk Folkeparti har fremlagt her i Folketingssalen, bl.a. om tørklædeforbud i offentlige institutioner. Der er vi bare et andet sted. For jeg mener, at beskæftigelse er en rigtig god måde at bryde den her negative sociale kontrol over for kvinder på. Hvis de kommer på arbejdsmarkedet, og hvis de bliver omgivet af danskere og danske kvinder, som også kan påvirke de her kvinder til at blive brudt ud af den her negative sociale kontrol, så tror jeg på, at det kan være en god vej, i forhold til at de endelig får smidt det forfærdelige tørklæde.

Så det er jo sådan et eksempel på noget, hvor vi har stemt forskelligt, og det synes jeg også der selvfølgelig skal være plads til.

Kl. 12:16

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 12:16

Pia Kjærsgaard (DF):

Gid det alene var det, men jeg har også en fornemmelse af, at det er ret mange andre ting i forhold til de her forskellige islamiske særkrav.

Jeg vil gerne lige gå tilbage til det med tørklæderne. Jeg forstod det sådan på det tidspunkt, da vi havde det i salen, at Danmarksdemokraterne synes, at det er forkert, hvis piger i folkeskolen går med tørklæde, men at det er i orden, hvis læreren gør det. Så er det godt nok svært. Så er det et islamisk særkrav, som jeg virkelig mener gør det svært. Hvis pigerne ifølge Danmarksdemokraterne ikke må gå med tørklæde, men læreren, der underviser, egentlig gerne må, så kan jeg godt forstå, at der fortsat er en vis forvirring på det her område, også hos muslimske piger og deres forældre.

Kl. 12:16

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 12:16

Susie Jessen (DD):

Vi mener altså også, der skal tages særhensyn til helt små piger, som bliver pakket ind i tørklæder, men så vidt jeg husker, handlede Dansk Folkepartis forslag om ansatte i skolerne. Så det var jo også rengøringshjælp og alle de andre, som i øvrigt har et arbejde på forskellige skoler. Vi mener bare ikke, at vi kunne stemme for den del af det. For jeg mener, at det er så vigtigt, at de her indvandrerkvinder kommer på arbejdsmarkedet, og at de kommer ud og bidrager til samfundet i stedet for at sidde inde i en ghetto med dørene lukket og være på social understøttelse.

Kl. 12:17

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Så er det hr. Frederik Vad.

Kl. 12:17

Frederik Vad (S):

Fru Susie Jessen stillede jo et spørgsmål til mig om koranloven og sagde, at det ligesom var testen på, om man egentlig ville stoppe islamiseringen af Danmark. Så kunne jeg godt tænke mig at spørge fru Susie Jessen: Hvis det er testen på, hvor hård man er over for social kontrol og herskerkultur, magthaverisk kultur med rod i Mellemøsten og Nordafrika, mener fru Susie Jessen så, at socialdemokratiske vælgere bør stemme på Enhedslisten, som jo stemte sammen med fru Susie Jessen, eller SF for at gøre noget ved de her problemer? Mener fru Susie Jessen så, at Enhedslisten er et bedre sted at gå hen som venstreorienteret vælger end Socialdemokratiet?

Kl. 12:18

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 12:18

Susie Jessen (DD):

Jeg ville aldrig anbefale nogen vælger at stemme andet end borgerligt. Jeg synes, at borgerlige stemmer er supersupergodt, og jeg synes, at alle skal bestrebe sig på at stemme borgerligt ved næste valg, så det håber jeg da at de vil. Men jeg er faktisk glad for, at der er nogle partier her i Folketinget, bl.a. SF og Enhedslisten, som synes, at ytringsfrihed er en vigtig værdi i det danske samfund. Det er jeg faktisk rigtig, rigtig glad for at der var nogle partier der syntes. Jeg synes, det er alarmerende, at regeringen stod alene med det her sammen med Radikale Venstre. Der må I da kunne se, at det her var den forkerte vej at gå: Man dukkede nakken for islamister nede i Mellemøsten, som pressede os til det. Hr. Frederik Vad taler selv om den her herskermentalitet. Det var en herskermentalitet nede i Mellemøsten, som regeringen dukkede nakken for. Og det kan I simpelt hen ikke være bekendt. Jeg kommer ikke til at tilgive regeringen for det der.

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Hr. Frederik Vad.

Kl. 12:18 imod det, hvis vi ikke fik en koranlov, og hvordan situationen var i Bruxelles, hvor to blev myrdet, og en mere overfaldet. Det spidsede til, og i det hele taget kunne hun have hørt en utrolig tæt debat der.
Kl. 12:21

Frederik Vad (S):

Så Grimhøjmoskéens imam og de store muftier i Mellemøsten skal frygte Enhedslisten. De skal frygte, at Enhedslisten bliver store i det her Folketing, for så kommer der til at blive gjort noget ved islamiseringen. Det er sådan, jeg må forstå det på fru Susie Jessen.

Kl. 12:19

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ordføreren.

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ordføreren.

Kl. 12:21

Susie Jessen (DD):

Nej, altså, det var godt nok noget af en DSU-omkalfatring af det, jeg siger her. Det, som man bare lige skal være opmærksom på her, er, at de dernede i Grimhøjmoskéen jo var rigtig, rigtig glade for hr. Frederik Vad og alle de andre i regeringen, da de indførte den her koranlov og man dukkede nakken for islamisterne i Iran, som i øjeblikket er efter kvinderne, hvis de smider deres tørklæder. Det var dem, hr. Frederik Vad og hans kumpaner leflede for med koranloven.

Kl. 12:19

Kl. 12:19

Kl. 12:19

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Så er det hr. Preben Bang Henriksen.

Susie Jessen (DD):

Men nu, når jeg lige tænker over det, tror jeg faktisk, jeg var til stede ved en eller anden behandling af koranloven hernede. Jeg kan da i hvert fald huske, at hr. Bjørn Brandenborg fra Socialdemokratiet ikke syntes, at situationen var særlig rar heroppe på talerstolen. Så jeg tror faktisk, jeg har været med til nogle af de her diskussioner. Men altså, når alt kommer til alt, er det jo også Venstre, som dukker nakken for islamister nede i Mellemøsten. Det havde jeg godt nok ikke regnet med. Det gjorde Anders Fogh Rasmussen ikke under Muhammedkrisen; han stod fast. Der kan vi jo se forskellen på Venstre dengang og Venstre i dag.

Kl. 12:21

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Så er der ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Jeg kigger lige rundt i salen, og så går vi til Radikale Venstre med fru Zenia Stampe som ordfører.

Kl. 12:21

(Ordfører)

Zenia Stampe (RV):

Tak for det. Jeg synes, det er en vanvittig interessant diskussion, vi har i dag, og på mange måder kunne jeg have lyst til, at vi fortsatte den i vores udvalgsarbejde og måske også for lukkede døre, så vi kunne få snakket de her ting igennem og måske ikke mindst de ting, der handler om, hvad der foregår ude på vores institutioner. For det sværeste er måske i virkeligheden, når beslutningen ikke ligger her, og når måske i hvert fald et flertal i Folketinget er enige om, at det handler om ledelse og beslutninger, der skal tages et andet sted, hvor man måske ikke har samme erfaring med det eller i hvert fald står med nogle dilemmaer.

Kl. 12:19

Kl. 12:20

Kl. 12:20

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ordføreren.

Susie Jessen (DD):

Altså, nu er jeg ikke udlændingeordfører. Jeg ved ikke, om det er sådan i Venstre, at Venstre stiller med alle mulige andre ordførere, når der er noget, der bliver behandlet. Men jeg har været med til flere behandlinger af koranloven, bl.a. tredjebehandlingen, som foregik hernede, og som foregik i rigtig mange timer. Vi har været en stor del af det her hele vejen igennem. Så selvfølgelig har vi engageret os i den her sag. Men jeg må gå ud fra, at det er det samme i Venstre, som det er i andre partier, altså at man har en ordfører, der dækker en sag. Det håber jeg da også at hr. Preben Bang Henriksen kan bekræfte.

Kl. 12:20

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 12:20

Preben Bang Henriksen (V):

Nu kan jeg så høre, at man godt kan diskutere koranlov her, selv om man ikke er udlændingeordfører, som der bliver sagt. Så nogle gange kan man, og andre gange kan man ikke. Jeg skal bare sige, at hvis fru Susie Jessen havde været til stede, kunne hun jo have hørt 6½ times udmærket debat. Hun kunne have hørt japartierne svare på 160 spørgsmål, og hun kunne have erfaret, hvordan PET havde advaret

Men det, jeg egentlig ville starte med at sige, er, at det er en vanvittig interessant diskussion, fordi det jo handler om balancen mellem majoritet og minoritet, forholdet mellem flertallet og mindretallet. Det handler også en balance, hvor der er ufravigelige værdier og principper, som man under ingen omstændigheder vil gå på kompromis med, og som vi som regel også har lovgivet om. Det er det ene niveau.

Så er der et andet niveau, der handler om værdier, som vi måske ikke har lyst til at påbyde eller forbyde os til, fordi det ville bringe os på kollisionskurs med nogle liberale, demokratiske grundværdier, men som mange af os sikkert er enige om at vi virkelig vil gøre en indsats for at fremme.

Så er der til sidst de værdier, som måske mere er vaner, skikke, og som handler om, hvordan vi plejer at gøre, hvor man, lidt afhængigt af temperament, måske godt kan trække sig lidt tilbage, hvis man kan se, at det bliver lidt lettere for et mindretal at være her, hvis vi ikke holder så meget på det her. Det kunne være en insisteren på, at der hver dag skulle serveres frikadeller i børnehaven. Der kunne nogle af os måske godt sige: Det går fint, at vi måske ikke hver dag skal have frikadeller; så er det lidt nemmere at håndtere, at der også sidder nogle børn i børnehaven, der ikke kan spise svinekød. Sådan er der jo et værdihierarki, hvor vi som lovgivere netop skal finde ud af: Hvor skal vi gå ud at forbyde og påbyde? Hvor skal vi gå ud at føre en meget aktiv værdikamp og turde tage ledelse? Men et andet spørgsmål er så også: Hvor skal man så tage ledelse, og på hvilket

niveau? Hvilket mandat skal man give folk til at vise ledelse? Og så er der det sidste niveau: Hvor kan vi egentlig godt selv rykke os lidt eller give plads?

Det er en meget, meget interessant diskussion, som jeg tror fylder meget hos os alle sammen. Foranlediget af hr. Frederik Vads input i debatten må jeg sige, at jeg selv blev meget stødt over ordene, fordi jeg synes, de puster en lillebitte smule til en konspirationstankegang. Det er ikke sådan, at jeg siger, at det nødvendigvis er det, som hr. Frederik Vad har tænkt, men jeg synes, det er en vigtig diskussion om: Hvad stiller man så op derude i frontlinjen, hvor man skal kæmpe for de værdier, som vi ikke har lyst til at lovgive om, fordi vi trods alt lever i et liberalt samfund, men som vi har lyst til at kæmpe for og være tydelige omkring?

Jeg synes også, at os, der siger, at vi ikke har lyst til at lovgive om det – hvilket man jo tilkendegiver, når man takker nej til beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti i dag – selvfølgelig også har et ansvar for på en eller anden måde at deltage i den debat og engagere os i de dilemmaer, man står i på de enkelte institutioner, når vi sparker den diskussion længere ned i hierarkiet eller ind til nogle andre organer.

Jeg synes, det var et glimrende eksempel, der kom fra hr. Steffen Larsen om bederum, for jeg vil jo sige: På den ene side ville det stride imod mit hjerte, hvis man besluttede, at der aldrig må være bederum på en uddannelsesinstitution. Omvendt kan jeg godt se, at hvis man konstaterer, at bederum på en bestemt institution i praksis bliver brugt til at udøve social kontrol og religionskontrol, så er det et problem, og så skal man tage affære der. Det er bare utrolig svært at generalisere om det. Men det er jo nogle svære diskussioner, nogle svære dilemmaer, som vi overlader til andre institutioner og aktører i vores samfund. Og det kunne egentlig være rigtig interessant også at have den diskussion her i Folketinget en dag, måske ikke lige her i Folketingssalen, men i udvalgsarbejdet og i samarbejde med nogle af de institutionsledere, vi har siddende rundt omkring i Danmark, og som helt sikkert møder de her problemer. Nogle har en meget tydelig tilgang til det, andre er mere vaklende og har måske også brug for at have den samtale og det mandat fra os til at udvise ledelse, uden at vi så behøver at lovgive om det.

Så med de ord tak for at rejse diskussionen. Nej tak til beslutningsforslaget, men jeg håber sådan set at kunne fortsætte den her diskussion i andre sammenhænge.

Kl. 12:27

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Der er en kort bemærkning fra hr. Frederik Vad.

Kl. 12:27

Frederik Vad (S):

Tak for en på mange måder rigtig fin tale, og specielt det der med at tage en diskussion i et lukket udvalgsrum synes jeg er en virkelig god idé. Jeg har en lille kommentar til det der med, at noget måske kan virke lidt konspiratorisk eller rører ved nogle fornemmelser i forhold til det – og jeg forstod nuancerne i det, fru Zenia Stampe sagde.

Der er nogle ting, vi ikke ved så meget om, og så er der noget, vi ved en hel del om. Jeg var i radioen hos Yaqoub Ali i går. Han har været en del af Kaldet til Islam og LTF i mange år, og han fortalte, hvordan han selv flere gange har truet støttekontaktpersoner og sagsbehandlere til at stoppe børnesager mod hans børn. Vi har også tal, der viser, at der skal mange gange flere underretninger til at tvangsfjerne et barn med muslimsk baggrund kontra et barn med en etnisk dansk baggrund, og der er eksempler på politibetjente, der har krævet svar om konkrete personer på kvindekrisecentre. Så er ordføreren ikke enig i, at der er noget af det her fænomen – vi kan kalde det dominansadfærd, herskerattitude eller parallelsam-

fundsmentalitet – som eksisterer, som vi ved findes, og som ikke er udtryk for luftige fornemmelser?

Kl. 12:28

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 12:28

Zenia Stampe (RV):

Det tror jeg bestemt på. Jeg betvivler ikke, at der foregår social kontrol, og at der er folk, der udnytter deres position osv., og det skal vi kunne tale om. Det, som jeg er meget påpasselig med, er jo at skabe billeder, som smitter af på perceptionen, altså opfattelsen af alle muslimer fra Mellemøsten og Nordafrika, eller som gør, at når sygeplejersker med tørklæde møder ind, skal de være bange for at blive mistænkt for at stikke voldsofre, eller hvad det var for et eksempel, hr. Frederik Vad nævnte. Det synes jeg er farligt.

Men jeg synes, man skal finde en balance, hvor vi adresserer de problemer, der er, og som ikke bare er enkeltsager, men hvor der selvfølgelig også er flere enkeltsager og det derfor er et fænomen, men hvor fænomenet ikke er reglen. Altså, kan vi på en eller anden måde kan finde en måde at snakke om de problemer og løse dem på, hvor vi netop ikke kommer til at give konspirationsteorier for meget vind i sejlene?

Kl. 12:29

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Hr. Frederik Vad.

Kl. 12:29

Frederik Vad (S):

Den der snak om generalisering er noget, som jeg synes er svært. For hvis vi f.eks. tager mennesker, der er storrygere, så kan vi jo godt sige, at når man ryger rigtig meget, er der en tendens til, at man kan få lungekræft, men derfor kan Lise Nørgaard godt dø i en alder af 105, selv om hun har røget cerutter hele sit liv. Vi kan også godt diskutere metoo, uden at vi lægger til grund, at alle mænd, vi møder på vores vej, er krænkere.

Men på det her område er det, som om vi har svært ved at tage kultursnakken, uden at vi på en eller anden måde er nødt til hele tiden at få med, at det ikke er alle. Udgangspunktet er jo, at det ikke er alle, ligesom det er det i alle mulige andre kulturdiskussioner. Jeg synes, det er så svært at finde ud af, hvor forskellen ligger.

Kl. 12:30

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 12:30

Zenia Stampe (RV):

For det første synes jeg, der er en ret grundlæggende forskel på, om man taler om de her problemer og bringer dem frem i lyset for at løse dem, eller om man taler om dem og bringer dem frem i lyset for at bevise, at de ikke kan løses. Jeg oplever ikke hr. Frederik Vads indgang til den her diskussion som et forsøg på at vise, at integrationen ikke kan lykkes, men det oplever jeg at der er ret mange andre der gør. Man kan bare prøve at læse nogle af de kommentarspor, der er under hr. Frederik Vads bidrag til debatten, hvor det bliver sagt, at den eneste løsning er at smide folk ud eller i øvrigt spærre dem inde. Det er jo det, der gør den her debat vanskelig, også for hr. Frederik Vad, tror jeg, fordi der jo så også er nogle i det kor og med det sprog, som har en helt anden motivation for at bringe de her ting frem.

Jeg tror måske godt, vi kan finde hinanden herinde på en måde, hvor vi prøver at adressere de problemer og finder konkrete løsninger – det er jo det vigtigste – men hvor vi også prøver at passe

på, at alle de helt almindelige velfungerende demokratisk sindede borgere med anden etnisk baggrund og islam som religion ikke føler sig truffet.

Kl. 12:31

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Så kan vi give ordet til ordføreren for forslagsstillerne, fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 12:31

(Ordfører for forslagsstillerne)

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak. Islam er jo ikke den eneste minoritetsreligion i Danmark, men man skulle tro det, fordi den fylder vældig meget. Vi har f.eks. også buddhister, jøder og hinduer, men hvem her kender til nogle meget konstante særkrav fra dem? Nej vel? Det gør jeg heller ikke. Og det er påfaldende, at der særlig er én religion, islam, som nærmest konstant og hele tiden kræver det ene og det andet hensyn, for at de synes, at de overhovedet kan være her, og hvis ikke de selv kræver det, lader de tosegode danskere gå deres ærinde og bane vejen for dem.

Men vi kender det jo alle sammen, altså en udfasning af svinekød i danske institutioner, det normale håndtryk, også mellem det modsatte køn, når man mødes, bederum, der bliver indført på uddannelsesinstitutionerne og arbejdspladserne, islamiske tørklæder i det offentlige rum, på uddannelsesinstitutionerne og på arbejdspladserne, ramadanen en måneds tid om året og den afsluttende eidfejrning, moskeer med minareter klar til indkaldelse til bøn, bandekriminalitet, ghettoer osv. osv., og listen med islamiske særkrav virker udtømmelig. For hver gang et krav er blevet opfyldt, dukker der et nyt op, og i morgen kommer der sikkert et nyt krav fra islamisk side, noget, vi skal forholde os til, eller noget, vi skal håndtere politisk. Nå ja, og for ikke så længe siden vedtog Folketinget regeringens vanvittige forslag om at begrænse ytringsfriheden og ophøje Koranen til noget, der er vigtigere end den danske grundlov eller det danske flag, Dannebrog. Pludselig skal religion ophøjes til noget nærmest gudshelligt, som man skal behandle meget mere varsomt end andet – ikke fordi danskerne har ønsket det, men fordi folk, der kommer udefra, har ønsket det. Vi løber baglæns i historien til dengang, hvor religion netop ikke var noget, man herhjemme måtte kritisere. Det har vi kunnet gennem mange år herhjemme, men man skal altså ikke kunne det længere, for der er folk, der bliver krænkede. Med vedtagelsen af endnu et islamisk særkrav, den såkaldte koranlov, som dybest set handler om endnu en indskrænkning af vores dyrekøbte ytringsfrihed, og som er på baggrund af et pres fra islamiske kræfter fra særlig udlandet, er vi gået baglæns i historien, en lov, som Dansk Folkeparti naturligvis stemte imod.

Stort set hver dag skal vi forholde os til islams indtog i Danmark og nye særkrav, og det er præcis derfor, vi har fremsat det beslutningsforslag, vi nu behandler. Vores forslag handler om at sige stop, at nu er det nok, ikke flere islamiske særhensyn og krav, ikke flere hensyn til religionen islam og ikke flere hensyn til alle dem, som ikke bare ønsker at være i Danmark og være en del af det danske samfund, men som i stedet vil indrette vores samfund som det samfund, de netop har forladt af en grund. Det er det, jeg simpelt hen ikke fatter, altså at man ikke tager imod med åbne arme og ser, at vores folkestyre, vores demokrati, er det, som man skal værdsætte. I stedet for bør vi gå præcis den anden vej og afskaffe de allerede alt for mange islamiske særkrav. Det er historieløst at fortsætte med at indføre islamiske særkrav i Danmark. I stedet bør de folk, der er her, lade sig integrere, frem for at de synes, at de skal have særbehandling. De bør tage Danmark til sig i hjertet, og ellers må de tage hjem. Vi gider ikke have dem, hvis ikke de gider os.

Så må jeg jo sige, at det, jeg har hørt heroppefra fra nogle ordførers side, er, at det er vigtigt, at de kommer ud at svømme, at det er vigtigt, at de kommer i arbejde. Igen bøjer vi os for et islamisk særkrav ved at sige, at man i svømmehallen kan kønsopdele, og at man på arbejdspladserne godt kan rende rundt med tørklæde, fordi de jo skal i arbejde. Hvad nu, hvis vi vendte den om og sagde, at det, hvis I vil være her i Danmark, og hvis I vil arbejde her, altså er vores regler, der bestemmer? Nej, vi gør det desværre stadig væk, og så må jeg bare sige, at islamiseringen af Danmark for mig og Dansk Folkeparti er det absolut vigtigste emne – det absolut vigtigste emne. Der er mange politiske emner, som kommer på dagsordenen i Folketinget, og der er mange politiske emner, som man diskuterer mand og mand imellem, men det her er altså noget, hvor vi ikke bare kan lade stå til og lade det passere.

Kl. 12:36

Måske bor vi nogle steder, hvor det ikke ses rigtig meget – det gør jeg selv, men jeg er altså alligevel opmærksom på det – men der er rigtig mange steder i Danmark, hvor danskerne har problemer i deres egen bydel. Tag Ishøj, hvor man kan se, at demografien er gået helt skævt – det er gået helt skævt – Albertslund, alle de mange steder på Vestegnen, som virkelig er et problem, Vollsmose, Gellerup osv. osv., og det bliver i Danmark mere og mere krammet ind til, at det er islamisterne, der bestemmer. Der er også Nordvest. Når jeg tænker på, hvordan det var, og hvordan det er nu, så har det forandret sig grelt, og det bliver mere og mere, og jeg er bare nødt til at sige det hele tiden og gøre opmærksom på det hele tiden, for jeg ved ikke, om man sådan bare siger, at nå ja, herregud. Det tror jeg at man i vidt omfang gør.

Jeg vil slutte af med et »Matador«-citater, og folk kender det: »Ingen skal komme med deres tro og bringe ufred i mit hus«. Da det bare handlede om Mads Andersen-Skjerns indremissionske søsters indtog og ballade i hans familie, kunne vi alle sammen godt følge hans ord, men når det er religion fra den mørkeste del af verden, så er det underligt nok noget helt andet. Men det er det ikke for os i Dansk Folkeparti, og præcis derfor er dette beslutningsforslag så yderst relevant. Tak.

Kl. 12:38

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Der er en kort bemærkning fra hr. Frederik Vad.

Kl. 12:38

Frederik Vad (S):

Jeg er meget enig med fru Pia Kjærsgaard i forhold til citatet til sidst. Jeg kan også se, at folk har nemmere ved at diskutere indre mission end den her kultur på de bonede gulve. Men jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Pia Kjærsgaard om noget, for fru Pia Kjærsgaard har jo selv været bannerfører for de to første sådan store udlændingepolitiske erkendelser, altså dels at antallet betyder noget, dels at folk, som kommer hertil, ikke skal begå kriminalitet, men at de skal arbejde og uddanne sig.

Nu er vi så kommet et tredje sted hen. Vi står over for en tredje erkendelse, som handler om, hvad det er for et værdisæt – selv om man har gået på universitetet og kan flydende dansk og overholder loven – man så møder befolkningen og samfundet med. Vi så jo den her imam, der var inviteret med til kongeparrets festgudstjeneste i Aarhus Domkirke. Er det ikke et eksempel på, at der sidder nogle med et stort ansvar forskellige steder i vores samfund, som er et højtbegavede mennesker, men som alligevel ved så lidt om kultur og religion, at de ikke er klædt godt nok på til f.eks. at kunne træffe et valg, der gør, at sådan en mand ikke får mulighed for at eksponere sine værdier på landsdækkende fjernsyn. Er det ikke en form for værdimæssig oprustning, vi mangler nu?

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ordføreren.

Kl. 12:39

gennemført rigtig mange fine ting på udlændingeområdet, også helt tilbage i starten af 00'erne. Jeg fulgte med fra sidelinjen som barn.

Kl. 12:39

Er det sådan lidt en deja-vu-fornemmelse, at Socialdemokratiet sender en ordfører i byen og siger en hel masse ting, som lyder rigtig, rigtig flot, men som egentlig ikke bliver til det helt store fra Socialdemokratiets side? Altså, Socialdemokratiet kom med et udlændingeudspil i 2018. Hvad er der egentlig sket med det? Hvad er der egentlig sket med Kommissionen for den glemte kvindekamp? Er det egentlig ikke lidt påfaldende, at nu er det hr. Frederik Vad, som er den store frontkæmper på udlændingeområdet? Hvor meget mener fru Pia Kjærsgaard egentlig at Socialdemokratiet har bidraget med på udlændingeområdet, siden fru Pia Kjærsgaard startede i Folketinget helt tilbage i tiden?

Kl. 12:42

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ordføreren.

Kl. 12:42

Pia Kjærsgaard (DF):

Det var en skændsel, og han burde være blevet vist ud, hvis det stod til mig – en skændsel ud over alle grænser. Og jeg synes slet ikke, at der er taget nok afstand fra det i den sag. Altså, det er jo igen lidt, som om man ikke rigtig tør det. Hvad gør man i forhold til biskoppen? Hvad gør man i forhold til folk, der har besluttet det her? Det fortsætter jo bare. Vi kan godt stå her og sige, at det er en skændsel, og at det er forfærdeligt, og at man burde gøre noget, men vi gør det ikke, og det er jo det, der er så grotesk. Det var virkelig en skændsel på en meget, meget flot dag, hvor en mand som ham skulle provokere, og det er de rigtig, rigtig gode til. Og vi finder os i det, og vi bøjer nakken.

Kl. 12:40

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Hr. Frederik Vad.

Kl. 12:40

Pia Kjærsgaard (DF):

Altså, jeg vil nok sige, at de da er rykket. Jeg tror ikke, at der er en socialdemokrat, der tør stå heroppe og sige, at Dansk Folkeparti ikke er stuerene. Det tror jeg faktisk ikke. Så der er vi kommet et stykke vej.

Men ellers er det jo rigtigt, at man sender en i byen – jeg kan nævne hr. Mattias Tesfaye, hr. Kaare Dybvad Bek og nu hr. Frederik Vad, som er god til at formulere sig og faktisk også mener det, tror jeg. Det tror jeg da. Det håber jeg da. Det tror jeg. Men derfra og så til udført gerning må jeg nok sige at der er et stykke vej.

Men tak for spørgsmålet, fru Susie Jessen, men jeg ville jo også ønske, at Danmarksdemokraterne var med hele vejen. Jeg ved godt, at Danmarksdemokraterne er med et stykke, men i virkeligheden ikke hele vejen. Altså, i forhold til hele konventionspolitikken har – ja, det kan jeg jo rolig sige – mine gamle kampefæller, som nu er gået til Danmarksdemokraterne, ændret opfattelse. Det har man i forhold til rigtig mange andre synspunkter. Nu er Nye Borgerlige her ikke, men det er så en anden historie. Så nu er der faktisk kun Dansk Folkeparti til at kæmpe imod det.

Kl. 12:43

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ordføreren.

Kl. 12:41

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Fru Susie Jessen.

Kl. 12:43

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er, fordi det er blevet normen – det er blevet normen. Og hvem er det, der har ansvaret? Det er politikerne, og det er godt nok *fin*, at hr. Frederik Vad protesterer, men hvor har hans eget parti været i den her debat? Det bliver jeg bare nødt til at spørge om. Altså, jeg synes, at hvert eneste lille skridt, vi tager, så vi kommer videre, er godt. Men det er ikke godt nok, og det er ikke godt nok, når det er blevet normen. Og jeg må også sige til hr. Frederik Vad, som jo har været ude at sige, at islamiseringen af Danmark er lige så alvorlig som klimaforandringerne, at der er vi jo igen dernede, hvor jeg ikke synes at vi hører hjemme. Islamiseringen af Danmark er det allerallermest alvorlige.

Kl. 12:41

Susie Jessen (DD):

Tak. Jeg havde heller ikke forventet ros fra fru Pia Kjærsgaard til Danmarksdemokraterne. Men det er også bare lidt påfaldende. Vi i Danmarksdemokraterne vil gerne være med til at presse konventionerne. Det har Socialdemokratiet selv givet udtryk for tidligere, men det hører vi ikke meget om i dag. Det er jo også bare for at sige, at jeg synes, at nu vi har den her diskussion, er det påfaldende, at vi har den nye store frontkæmper fra Socialdemokratiet, som egentlig bare står og hælder de samme ting ud af ørerne, som vi har hørt tidligere socialdemokrater stå og sige. Men tak, fordi fru Pia Kjærsgaard har taget den her debat op. Det er jeg egentlig glad for.

Kl. 12:44

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Tak for det. Så er det fru Susie Jessen.

Kl. 12:41

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ordføreren.

Kl. 12:44

Susie Jessen (DD):

Tak for talen til fru Pia Kjærsgaard. Jeg vil egentlig bare lige høre om noget i forlængelse af hr. Frederik Vads oplæg. Fru Pia Kjærsgaard har jo været en del af dansk politik i rigtig, rigtig mange år, og der har også været nogle rigtig gode år med VKO, som fik

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Så er det fru Zenia Stampe.

Kl. 12:44 Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udlændinge- og Integrationsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.
Det er vedtaget.

Kl. 12:44

Zenia Stampe (RV):

Nu havde vi jo for et par uger siden et beslutningsforslag her i Folketingssalen, der handlede om at udvise 70 pct. af ikkeintegrerbare udlændinge. Det var der heldigvis ikke flertal for. Jeg skal bare derfor høre til de udlændinge, som fru Pia Kjærsgaard gerne ville udvise, men som nu er her. Mener fru Pia Kjærsgaard, at det er muligt at gøre de her mennesker til almindelige, demokratiske, hårdtarbejdende danskere?

Kl. 12:45

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ordføreren.

Pia Kjærsgaard (DF):

Drejer det sig om dem, vi gerne vil udvise? Næh, for det tror jeg sådan set ikke. Vi vil gerne udvise langt flere end det, der er tilfældet i dag – langt flere. Jeg synes, det var et spørgsmål både for og imod. Jeg forstod det ikke helt.

Kl. 12:45

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Fru Zenia Stampe.

Zenia Stampe (RV):

Det er jo, fordi det for mig handler om – og det var også det, jeg kredsede om i mit svar til hr. Frederik Vad – om man mener, at det er noget, man rent faktisk kan løse, altså at det er et problem, man kan løse, og at man kan lave integrationstiltag, som slår ned på social kontrol, som slår ned på radikaliserings osv. osv. Vil fru Pia Kjærsgaard gerne være med til at se på den type forslag, eller er der ifølge fru Pia Kjærsgaard kun to løsninger, og det er enten at spærre folk inde eller smide dem ud?

Kl. 12:45

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ordføreren.

Kl. 12:45

Pia Kjærsgaard (DF):

Der er også den løsning, som vi har foreslået, og som jeg har stået og talt om hele dagen i dag, nemlig at man fjerner alle de her krav, at man siger til dem: Hvis I kommer til Danmark, er I i Danmark, så skal I være danskere. Altså, gør som os andre. Vær glad for folkestyret. Vær glad for demokratiet. Vær glad for kvinders ligestilling. Det er det, som vi har i Danmark, hvor der ikke er undertrykkelse, hvor der ikke er særkrav til kvinder, hvor man ikke bliver isoleret. Tag imod det! Men det er jo det, der er det store problem, og det er det, man i mange tilfælde ikke gør.

Kl. 12:46

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 93:

Forslag til folketingsbeslutning om en undskyldning til den danske befolkning for 40 års forfælt udlændingepolitik.

Af Morten Messerschmidt (DF) m.fl.

(Fremsættelse 05.12.2023).

Kl. 12:46

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Jeg kan se, at fru Pia Kjærsgaard ønsker at begrunde forslaget. Så ordet er givet. Værsgo.

Kl. 12:47

Begrundelse

(Ordfører for forslagsstillerne)

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak for ordet. Igen må jeg sige, at jeg er lidt ked af – det er jeg virkelig – at der er så få til stede. Uanset hvad må jeg sige, at det virkeligt er en debat, og det sagde jeg også under mit tidligere forslag, som er utroligt vigtig, og som jeg synes at langt flere politikere burde engagere sig i, også her i Folketingssalen. Sådan er det jo desværre i disse tider. Det er ikke så godt, som det var i gamle dage, men det er der jo så mange ting der ikke er. Men nu tilbage til ordførertalen.

Hermed vil jeg gerne udtrykke min allerstørste undskyldning til hele den danske befolkning og alle vores forfædre, som har været med til at bygge dette fantastiske land op. Det er en undskyldning for nu gennem 40 år at have tilladt en ukontrollabel og ødelæggende indvandring fra islamiske lande, som for altid vil forandre Danmark. Det er en undskyldning, som særlig mit parti, Socialdemokraterne, har stået i spidsen for.

Sådan bør det lyde fra landets statsminister. Landets statsminister er jo rigtig god til at give undskyldninger og holde gode taler, både retorisk og alt muligt. Det har vi jo set så sent som tirsdag. Sådan er det bare ikke. I mange sammenhænge har statsministeren fundet det meget passende at give en undskyldning til forskellige grupper, der tidligere er blevet behandlet helt skævt fra samfundets side, og i denne sammenhæng må det være mere passende at give hele Danmark en kæmpe undskyldning for at have ladet Danmark blive omdannet til et indvandrerland med alle de konsekvenser, vi efterhånden alle sammen så tydeligt lader vores samfund og dagligdag påvirke af. Det er derfor, vi har fremsat det her forslag. Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvordan de tilbageblevne ordførere og selvfølgelig ministeren har tænkt sig at forholde sig til det. Tak.

Kl. 12:49

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det.

Så giver vi ordet til udlændinge- og integrationsministeren. Værsgo.

Forhandling**Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek):**

Tak for det. Og tak til fru Pia Kjærsgaard for en farverig start. Jeg var helt bange for, at det var en socialdemokrat, der havde sagt det, der blev læst op, og at jeg så skulle svare på, hvem det var, og om jeg var enig osv. Men det var det jo så ikke; det var trods alt et fiktivt citat.

Jeg er enig i, at udlændingeloven af 1983 var en katastrofal lov, som havde præcis de voldsomme følger, som kritikerne af den også forudsagde på det tidspunkt. Så den var på alle måder ødelæggende, den byggede på forkerte forudsætninger og blev implementeret på en måde, hvor forventningerne til, hvor stort et antal der ville komme til Danmark, i løbet af meget få år blev langt overgået, altså i forhold til hvad man var blevet stillet i udsigt.

Den var ikke god for Danmark, det kan der ikke være nogen som helst tvivl om, men jeg mener ikke, at vores opgave som folketingspolitikere, hvis vi ser, der er noget, der ikke fungerer, er at sige undskyld. Opgaven er jo at lave det om. Altså, de undskyldninger, der bliver nævnt fra fru Pia Kjærsgaards side, er jo undskyldninger for noget, som for længst er ændret. Det er ikke sådan, at den dag, fru Mette Frederiksen som statsminister sagde undskyld til godhavnsdrene, var ved afslutningen af børnehjemmet Godhavns mishandling af børn; det var jo adskillige årtier efter.

Det, som vores opgave er her i Folketingssalen, er da at ændre udlændingepolitikken, og det er der da flere, bl.a. forslagsstillerne selv, der har været med til. Har vi haft 40 års fejlslagen udlændingepolitik? Eller har vi haft 18 års fejlslagen udlændingepolitik? Hvor sætter man grænsen henne? I år har vi det næstlaveste antal af spontane asylansøgere i Vesteuropa. Vi har det femtelaveste i hele EU. Sidste år fik vi 800 asylanter ind på almindeligt asyl.

Vores svar herfra er da ikke at stå og sige undskyld med en tåre i øjet og højtidelighed osv. Vores svar er da at lave politikken om, altså at sørge for, at der ikke kommer flere hertil, end vi kan integrere; at sørge for, at afviste asylansøgere, som ikke har lov at være her, vender hjem. Det er da det, vi skal bruge tiden på her – i stedet for at sidde og give undskyldninger og komme med pæne ord, patos osv. til en stor ceremoni. Det kunne jeg såmænd nok godt gøre, hvis det var, men jeg tror ikke, det ville ændre noget som helst i forhold til vores udlændingepolitik, og det er vel det, det handler om.

Det handler vel ikke om at stå og sige undskyld for noget, der skete i 1983, året før jeg blev født. Det handler vel om, at vi har en ændring, som gør, at vi har styr på vores udlændingepolitik, og at det er sådan, at det hænger sammen, så vi står vagt om, at der ikke skal komme flere til landet end dem, som vi kan integrere. Og det gør der heldigvis ikke i øjeblikket. Der er kontrol med tilstrømningen.

Derfor synes jeg, at vi honorerer de mennesker, som burde have en undskyldning, på den allerbedste måde, ved at vi laver politikken om og sørger for, at der er styr på udlændingepolitikken. Og det er det, som den her regering står for, ligesom den forrige regering stod for det.

Kl. 12:52

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Der er en kort bemærkning fra fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 12:52

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg ønsker bare at foregribe begivenhedernes gang. Det kan jo meget vel være, at man står her på et tidspunkt, som man gjorde ved de andre undskyldninger, og virkelig synes, at det er gået så langt

over strengen, at man er nødt til at give den danske befolkning en undskyldning. Jeg synes, at man allerede kunne gøre det nu. For det begyndte netop i 1983. Det var jo der, det begyndte. Det er 40 år siden, at det hele gik skævt og Folketinget overhovedet ikke tænkte sig om. De lod sig voldføre og vildføre, og det har så medført alle de problemer, som vi har i dag.

Derfor ønsker jeg bare at foregribe begivenhedernes gang. Det var sådan set også derfor, at jeg fremsatte det forslag, som jeg var ordfører på lige før. Men det fik jeg jo heller ikke rigtig opbakning til. Så jeg forsøger bare.

Kl. 12:53

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 12:53

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek):

Det har jeg respekt for, og jeg har respekt for at tage diskussionen. Jeg kan jo se, at der andre ordførere her i salen, f.eks. fru Susie Jessen, som kun snakker om mig, når jeg ikke er på talerstolen, sådan at jeg ikke kan svare.

Fru Pia Kjærsgaard tager altid konfrontationen med åben pande, og det har jeg respekt for. Jeg har også respekt for Dansk Folkepartis arbejde i Udlændinge- og Integrationsudvalget. Så der er ingen som helst tvivl om, at hvis vi vil drive det fremad og fortsat sørge for, at vi har styr på situationen her i Danmark, så hjælper det ikke noget at hvile på laurbærrene.

Kl. 12:54

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ønsker fru Pia Kjærsgaard sin anden korte bemærkning? Nej. Så er det fru Susie Jessen.

Kl. 12:54

Susie Jessen (DD):

Hvis ministeren gerne vil have et spørgsmål, skal han da få det. Der har været 40 års forfejlet udlændingepolitik. Det er bl.a. også Socialdemokratiets fortjeneste, at det er gået, som det er gået. Der er ting, vi kan gøre. Socialdemokratiet har en vane med at sætte nogle store udspil op lige før et valg. Ved sidste valg var det Kommissionen for den glemte kvindekamp, man nedsatte. Det kommer snart i Folketinget som et beslutningsforslag, for jeg har prøvet at få ud af ministeren, hvad han mener om det, i et år nu. Hvad mener ministeren egentlig? Vil man gerne være med til at gennedsætte Kommissionen for den glemte kvindekamp, så vi kan få et opgør med den sociale kontrol, som vi ser i muslimske kredse?

Kl. 12:54

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 12:54

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek):

Jeg er da glad for at kunne få lov at svare. Jeg synes, at det er sådan lidt en væselmanér, at man stiller spørgsmål, når andre ordførere er på, som egentlig burde gå til mig som minister eller en anden en, der står her. Så jeg er glad for, at vi kan have diskussionen åbent. Jeg synes, at Kommissionen for den glemte kvindekamp gjorde et fantastisk stykke arbejde, og jeg glæder mig til og håber på, at vi kan få den gennedsat. Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at der var behov for det arbejde, som de lavede dengang. Den dag, hvor vi kommer herved i Folketingssalen og beslutter, hvad der skal gøres med det beslutningsforslag, som fru Susie Jessen har fremsat, glæder jeg mig til at tage den diskussion.

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Fru Susie Jessen.

Kl. 12:55

var både folk fra mit eget parti, men også fra andre partier. Jeg kan godt blive ked af det, når jeg læser den bog, som Karen Jespersen udgav i 2003, der hedder »Til støtte for Fatima«, over, at den bog ikke blev taget bedre imod, for det er et velgørende klarsyn, den bog repræsenterer, i forhold til hvad udfordringerne er med religiøs fundamentalisme, med en mangelfuld integrationspolitik osv. osv. Det er meget, meget trist.

Kl. 12:55

Susie Jessen (DD):

Det, jeg egentlig håber jeg hører her fra ministeren, er, at Socialdemokratiet vil stemme for det beslutningsforslag, vi har nede i salen, om en gennedsættelse af Kommissionen for den glemte kvindekamp.

Kl. 12:55

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 12:55

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek):

Jeg vil i hvert fald sige så meget, at det er Socialdemokratiets holdning. Nogle gange er man jo i et større samarbejde. Men det er vores holdning, og jeg glæder mig til, at vi skal diskutere det. Så meget kan jeg sige. Jeg tror ikke, at det er datasat endnu, hvornår det skal være; det kan godt være, at det er det.

Kl. 12:56

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Mange tak for det. Der ikke flere korte bemærkninger, så vi siger tak til ministeren. Så kan vi gå i gang med ordførerrækken, og det er først Socialdemokratiets ordfører, hr. Frederik Vad. Værsgo.

Kl. 12:56

(Ordfører)

Frederik Vad (S):

Tak for det. Jeg er, igen, sådan set meget enig i, at det virkelig er trist, hvor få der er i salen her. Lad mig bare gentage det, jeg sagde til det sidste beslutningsforslag, nemlig at i går stod Enhedslisten heroppe og sagde, at den særlov, vi har for ukrainske flygtninge, burde gælde alle flygtninge – en total omvæltning af det danske samfund, hvis man får lov at gennemføre det. Den debat kan vi så ikke have i salen i dag, fordi Enhedslisten ikke er til stede, og sådan er det også med andre partier, kan jeg se. Det er godt nok vildt.

Lad mig lige starte med kort at sige noget til Danmarksdemokraterne, som jo førte en debat her omkring min person med fru Pia Kjærsgaard, altså at jeg skulle være sendt i byen, og at jeg nærmest skulle være sådan en hånddukke, der er blevet ført af strategiske grunde. Jeg mener hvert et ord, jeg har sagt på vegne af Socialdemokratiet. Fru Susie Jessen aner intet om mit liv, intet om, hvad der har gjort, at jeg er kommet dertil, hvor jeg er kommet. Og jeg kan jo bare konstatere det, jeg også har sagt før, nemlig at Danmarksdemokraterne er et popparti bestående af nogle mennesker, som troede, at Dansk Folkeparti var på vej ned i lokummet, og som så skiftede hest. Og nu må man jo så konstatere, at Dansk Folkeparti er på vej frem, og jeg håber ikke, at karrierepolitikerneovre i Danmarksdemokraterne fortryder deres valg af parti. Nu fanger bordet i hvert fald.

Nå, vi skal tale om noget, der er meget, meget vigtigt, nemlig en undskyldning for 40 års forføjede udlændingepolitik, og jeg vil lægge mig lidt i forlængelse af ministeren. Den udlændingepolitik, der blev introduceret i 1983, og som varede indtil starten af 00'erne, er en udlændingepolitik, som har været meget problematisk for Danmark, og som vi sådan set stadig væk slås med konsekvenserne af. Det betyder ikke, at alle, der er kommet til landet, har været til skade for Danmark, overhovedet ikke, men det betyder, at vi har haft nogle store udfordringer med den politik, der er blevet ført.

Jeg kan godt blive virkelig ked af det helt ind i sjælen over, hvordan vi behandlede de vestegnsborgmestre, som stillede sig frem i 1980'erne og 1990'erne og fortalte om de her udfordringer – det

Jeg er selv født, et år før Dansk Folkeparti blev stiftet, og mange af dem, der er på ministerholdet i dag, er jo født i de år, hvor man faktisk diskuterede udlændingeloven af 1983. Og lad mig bare være ærlig: Jeg tror da, at der er mange i dag – i byråd, i regionsråd, i Folketinget og på foreningsniveau – som er medlemmer af Socialdemokratiet eller af SF eller af Venstre, fordi bl.a. fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti var med til at lave et skub i 00'erne, der gjorde, at vi sammen med vestegnsborgmestre og andre gode folk i den store, brede forsamling af partier fandt sammen om at bakke op om en udlændingepolitik, der er stram, der sørger for, at tilstrømningen bliver holdt lav, der sørger for, at der er konsekvenser forbundet med at begå kriminalitet, og som sørger for at sætte ind over for social kontrol. Og vi kan jo se, at der siden 2019, hvor vi har haft en socialdemokratisk ledet regering, er blevet uddelt meget, meget få statsborgerskaber, at vi har et asyltal, der er banket i bund, og at vi har et antal mennesker på udrejsecentre, der er blevet halveret i årene siden 2019, og vi skal have en arbejdspligt i gang for indvandrerkvinder, som gør, at man skal bidrage.

Vi er slet ikke i mål – flere tiltag skal på banen – men vi er markant længere end mange af vores nabolande. Og derfor er opgaven nu at holde snuden i sporet, at fortsætte den her politik og så få løst problemerne hurtigst muligt. Det er det, der er opgaven for os herinde i Folketinget nu. Så Socialdemokratiet kan ikke støtte beslutningsforslaget, men er enige med Dansk Folkeparti i, at de 18-20 år, hvor vi havde en udlændingepolitik, som grundlæggende skabte mange af de udfordringer, vi står med i dag, er et virkelig, virkelig stort problem for os som samfund. Tak.

Kl. 13:01

Anden næstformand (Jeppe Søe):

Der er en kort bemærkning fra fru Susie Jessen fra Danmarksdemokraterne.

Kl. 13:01

Susie Jessen (DD):

Tak for talen – måske ikke så meget for starten af den. Et popparti og en karrierepolitiker tror jeg jeg hørte vi blev kaldt. Jeg er for første gang i mit liv blevet valgt som folkevalgt som 38-årig. Så jeg tror måske, at ordføreren har haft lidt mere karriere som politiker i hele sit liv, end undertegnede har.

Det, jeg egentlig beder om her – og det kan da sagtens være, at hr. Frederik Vad også har det her i hjertet; det er jeg fuldstændig overbevist om at hr. Frederik Vad faktisk har – er, at Socialdemokratiet praktiserer lidt mere af det, som Socialdemokratiet prædiker, for det er jo ikke det, der sker. Det, som Socialdemokratiet gør, er, at man har nogle store, flotte interviews om, at der er nogle områder i vores land, hvor det går galt, hvor der er herskermentalitet, hvor der er det ene og det andet og det tredje, men hvor er det konkrete henne? Og når jeg beder hr. Frederik Vad om at forholde sig til, hvad hr. Frederik Vad gør ved de her problemer, så er svaret: Det tænker vi lige lidt over. Kunne Socialdemokratiet ikke se at komme i gang med nogle flere udlændingestrømninger i stedet for at tale og tale?

Kl. 13:02

Anden næstformand (Jeppe Søe):

Ordføreren.

Kl. 13:02

Frederik Vad (S):

Jamen så kom med nogle forslag, fru Susie Jessen!

Jeg har intet sagt om, at fru Susie Jessen er karrierepolitiker. Jeg ved ikke noget om fru Susie Jessen. Hun ved ikke noget om mig, selv om hun har udtalt sig om mig flere gange. Det, jeg har sagt, er, at Danmarksdemokraterne bygger på en gruppe mennesker, der troede, at Dansk Folkeparti var på vej ned i lokummet og på vej ud af Folketinget og derfor skiftede hest, som så mange andre gør. Vi har jo aldrig haft så mange løsgængere, som vi har nu. Det tog jeg op, fordi jeg syntes, det var en lidt ufin måde, fru Susie Jessen introducerede mig på i sin samtale med fru Pia Kjærsgaard heroppe på talerstolen, hvor jeg ikke kunne svare.

Jeg synes, at Danmarksdemokraterne taler med to tunger. Vi havde i sidste uge eller i forrige uge en debat hernede om den etbenede pirat Lucky, som både Dansk Folkeparti og Danmarksdemokraterne gerne ville have smidt ud. Dansk Folkeparti sagde: Lad os få ham ud ved at bryde konventionerne. Det er et fair synspunkt at have: Man vil gerne ud af konventionerne. Danmarksdemokraterne sagde: Han skal smides ud. Men de konventioner, der gør, at han er her i landet, vil Danmarksdemokraterne gerne tilslutte sig. Så det er tvetunget tale. Det er stram retorik, men når det kommer til stykket, vil man ikke foretage sig noget.

Kl. 13:03

Anden næstformand (Jeppe Søe):

Tak. Spørgeren.

Kl. 13:03

Susie Jessen (DD):

Men vi vil gerne presse konventionerne til det yderste, og det er præcis – præcis! – det, Socialdemokratiet har sagt i 2018. Det har Socialdemokratiet også været ude at sige. Vi vil gerne arbejde inden for konventionerne, men vi vil gerne presse dem til det yderste. Det er jo sådan set det, vi siger, og det er ikke meget anderledes end det, som Socialdemokratiet tidligere har været ude at sige. Det, der bare er min pointe her, er, at Socialdemokratiet siger rigtig mange ting.

Vi har masser af forslag. Altså, vi har et beslutningsforslag om Kommissionen for den glemte kvindekamp. Vi har masser af ting. Vi har en høring på vej om social kontrol. Hvad gør Socialdemokratiet? Ingenting!

Kl. 13:04

Anden næstformand (Jeppe Søe):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:04

Frederik Vad (S):

Fru Inger Støjberg afleverede 1.200 på udrejsecentre. Det antal har to socialdemokratiske udlændingeministre halveret. Den her regering har skrevet i sit regeringsgrundlag, at vi skal udnævne en ambassadør, der kan være med til at kigge på at gøre noget ved de her konventioner. Socialdemokratiet ønsker at gå til kanten af konventionerne. Det er vores faste politik. Den politik, der bliver ført nu, er den strammeste politik, vi har haft på det her område i danmarkshistorien. Fru Susie Jessen gør regning uden vært.

Kl. 13:04

Anden næstformand (Jeppe Søe):

Så er det fru Pia Kjærsgaard, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:04

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak. Jeg må bare sige, at jeg sidder og lytter meget til hr. Frederik Vad og til, hvad der bliver sagt. Og jeg giver hr. Frederik Vad ret i

mange af de ting, der bliver sagt fra talerstolen, og også i, at der da er sket noget fra Socialdemokratiets side – det er der da. Det er da ikke, som det var engang, men det er langtfra godt nok. Og det, jeg bare siger, er, at undskyldningen skal være i forhold til det, der er sket. Man siger jo hver gang, at der er færre osv. osv., men i forhold til fordums dumheder vil jeg sige, at de jo er i landet, og det er dem, vi har så store problemer med.

Så kan jeg bare konstatere, at Socialdemokratiet og Danmarksdemokraterne står samme sted i forhold til konventionerne. Man vil godt gå lige til kanten. Det gør man så aldrig. Det kunne man jo have gjort i forhold til piraten; der kunne man have ladet det komme an på en prøve, men det gjorde hverken Socialdemokratiet eller Danmarksdemokraterne. Der stemte Dansk Folkeparti imod. Vi er meget ene om det, men vi tror, at der er en del derude, som er med os.

Kl. 13:05

Anden næstformand (Jeppe Søe):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:05

Frederik Vad (S):

Jeg har sådan set ikke noget problem med, at man kritiserer os for at overholde konventionerne. Man kan som parti have et åbenlyst ønske om at træde ud af konventionerne. Udfordringen er, at det har Danmarksdemokraterne ikke, og alt det, Danmarksdemokraterne siger at den her regering bør gøre, gør den her regering. Det er det, Socialdemokratiet står på mål for. Det er en meget, meget stram politik, som er førende i Europa, og vi har endda skrevet i regeringsgrundlaget, at vi kommer til at fortsætte med at bruge tid på det her konventionsspor, fordi vi ikke er tilfredse med, at der er ting, vi ikke kan foretage os i forhold til at beskytte befolkningen og sikre en ordentlig retsfølelse på det her område. Så jeg synes sådan set, at vi siger meget klart, at vi gør det så stramt, vi kan inden for de rammer, der er. Vi har ikke noget ønske om at træde ud af konventionerne. Hvis man har det ønske, kan man godt kritisere os. Hvis ikke man har det, er det lidt hult at kritisere os.

Kl. 13:06

Anden næstformand (Jeppe Søe):

Tak. Spørgeren for et opfølgende spørgsmål.

Kl. 13:06

Pia Kjærsgaard (DF):

Bare lige for at sørge for, at alting er rigtigt, vil jeg sige: Vi ønsker ikke at bryde konventionerne, for det ville være utidigt. Men vi ønsker et opgør med konventionerne, altså at man tager fat, og at man f.eks. i sådan en sag som den med piraten siger: Lad det komme an på en prøve. For nej, det er en dum idé at bryde noget. Vi skal finde ud af, hvordan man kan gøre det. Men under alle omstændigheder er det jo så slapt, at vi ikke er kommet længere i forhold til konventionerne, for det er altid dem, der begrænser os, hver evig eneste gang vi diskuterer noget.

Kl. 13:07

Anden næstformand (Jeppe Søe):

Ordføreren.

Kl. 13:07

Frederik Vad (S):

Det er jeg sådan set enig i. Der er en ret foruroligende artikel i Altinget i dag om nogle udvisningsdomme, der er blevet givet ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Og vi får jo en gang imellem nogle tilbageslag, som vi skal håndtere, og jeg er enig med fru Pia Kjærsgaard i, at det er en hovedpine – det er det.

Kl. 13:07

Kl. 13:11

Anden næstformand (Jeppe Søe):

Dermed tak til ordføreren for Socialdemokratiet. Næste ordfører på talerstolen er hr. Preben Bang Henriksen fra Venstre.

Kl. 13:08

(Ordfører)

Preben Bang Henriksen (V):

Tak for det. Endnu en gang undskyld for stemmeføringen. Jeg kan ikke gøre noget ved det.

Flere andre ordførere har påtalt fremmødet her i Folketingssalen. Det skal ikke gøres til hovedemne for mit indlæg, men jeg kan kun give dem fuldstændig ret. Så vidt jeg kan se, er der syv folketingsmedlemmer og en minister. Hvad værre er, burde der på første sal derovre også sidde folk til at orientere befolkningen, men det gør der heller ikke. Jeg er glad for, at Folketingets formand i det hele taget tager vores arbejdsform op. Vi er nødt til at lave om på et eller andet.

Godt. Så går jeg til nærværende sag: Vi skal give en undskyldning. Hvad er værdien af en undskyldning? Det bedste argument er jo, at det er givet til andre, og at de måske har været glade for det osv. Hvis statsministeren rejser sig og giver en undskyldning til den danske befolkning for en forfæjlet udlændingepolitik, ved jeg ikke om fru Jensen eller hr. Jensen bliver mere lykkelige af den grund. Nå, nok om det. Det var mere det formelle i det her.

Med forslaget ønsker Dansk Folkeparti at give danskerne en undskyldning for de seneste 40 års udlændingepolitik. I Venstre mener vi, at den udlændingepolitiske linje, som var herskende i 1980'erne og 1990'erne, ganske korrekt, som fru Pia Kjærsgaard siger, var en fejltagelse, mildt sagt – i særdeleshed udlændingeloven fra 1983. Derfor har det også været afgørende, at vi med det borgerlige flertal i 2001 begyndte at stramme gevældigt op. Det var det flertal, der blev etableret, da Dansk Folkeparti svingede taktstokken, var jeg lige ved at sige. De var i hvert fald med til det.

Siden 2001 har vi løbende lavet en lang række stramninger af udlændingepolitikken, både i forhold til hvem der kan komme hertil, og hvilke regler der gælder, når man er her. Jeg er derfor ikke enig med forslagsstillerne i, at udlændingepolitikken i samtlige af de sidste 40 år har været forfæjlet, netop fordi vi siden 2001 har strammet op. Vi kan jo se, hvor voldsomme udfordringer udlændingepolitikken har medført i lande som Sverige, der først nu er begyndt at ændre kurs. Det kan der vist slet ikke være tvivl om.

Vi er enige med Dansk Folkeparti i, at vi har enorme udfordringer, når det handler om indvandringens konsekvenser i Danmark, men de er dog væsentlig mindre end hos vores nabo på den anden side af Øresund. Derfor er det nok også meget naturligt, at andre europæiske lande kigger mod Danmark for at finde den nødvendige kurs. Selv kan jeg oplyse, at både fru Inger Støjberg og jeg havde besøg af Jimmie Åkesson fra Sverige, da fru Inger Støjberg var medlem af Venstre. Ud over at være et behageligt møde var det jo også et klart eksempel på, hvor panisk man egentlig var i Sverige. Man ville vide, hvad vi havde gjort i Danmark. Og nu kan man jo så se på de tiltag, der kommer i Sverige, at det på nogle områder er langt mere videregående end her i Danmark.

Det er vigtigt, at vi stiller krav og forventninger til de udlændinge, der kommer hertil. Man skal bidrage til fællesskabet, og man skal respektere dansk lov og danske værdier. I Venstre går vi ind for en stram udlændingepolitik, hvor der skal være plads til dem, der vil fællesskabet – og kun dem, der vil fællesskabet.

Med de her ord kan jeg sige, at Venstre ikke kan støtte et forslag, der skal give en undskyldning for 40 års falleret udlændingepolitik, om end vi er helt med på, at ikke hele perioden har været succesfuld.

Anden næstformand (Jeppe Søe):

Tak til ordføreren, og også tak til ordføreren for kommentarerne om arbejdsformen i Folketinget. Det skal vi nok kigge på i Præsidiet. Jeg synes dog, jeg vil nævne en enkelt ting. Det er rigtigt, at der er lidt tomt på første sal, men oppe på tilhørerrækkerne på anden sal her, hvad tv-seerne ikke kan se, sidder faktisk en masse unge tilhørere, som er kommet hertil, og det synes jeg for demokratiets skyld lige skulle med.

Næste ordfører på talerstolen er hr. Carl Valentin fra Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:12

(Ordfører)

Carl Valentin (SF):

Tak. Min tid som udlændingeordfører strækker sig efterhånden over nogle år, hvor jeg har været med til at diskutere mere eller mindre seriøse forslag fra Dansk Folkeparti. Umiddelbart vil jeg nok sige, at det her forslag hører til i den sidste kategori.

I SF er vi grundlæggende af den opfattelse, at det er helt på sin plads at stille krav til udlændinge, når de kommer til Danmark og ønsker at leve og bo her – det være sig, at man uddanner sig, at man tager et arbejde, når man kommer hertil, at man helt respekterer og efterlever de grundlæggende værdier og frihedsrettigheder, som står som grundstøtten bag vores lige og frie samfund, og at man må forlade Danmark, hvis man begår alvorlig kriminalitet.

På den anden side skal Danmark selvfølgelig også være et sted, hvor folk bliver behandlet med ordentlighed og medmenneskelighed, også selv om man ikke er født her. Det gælder i allerhøjeste grad de mennesker, der kommer hertil, som er flygtet fra krig, som ønsker at uddanne sig, som ønsker at bidrage til det lille trykke samfund, som vi har bygget her i Norden, og som opfører sig ordentligt. Det gør de fleste af de udlændinge, der kommer til Danmark, heldigvis.

Danmarks integrations- og udlændingepolitik er stadig et diskussionsområde, som er fuldt af problemer og dilemmaer og paradokser. Og hvis det er noget, man tager alvorligt, uanset om man vil lukke grænsen eller byde alle velkommen med åbne arme eller alt derimellem, så er der problemer, der kræver en seriøsitet, grundighed og åbenhed over for løsninger, der ikke nødvendigvis er vokset i ens egen politiske baghave. Alt det synes jeg at det forslag, vi behandler her, er en hån imod. Det handler ikke om at ændre på loven, det handler ikke om at iværksætte et politisk tiltag, at fjerne en barriere eller at finansiere en vigtig indsats. Jeg ved faktisk ikke rigtig, hvorfor man har fremsat det, men det kan måske være, fordi man er lidt desperat efter at prøve at få nogle andre partier herinde, som ellers går ind for en stram udlændingepolitik, til at stemme imod noget, man har foreslået, for så kan man ligesom i en kommende valgkamp sige: Se, hvor stramme vi er, og regeringen er imod det. Jeg ved det ikke, men det er mit bedste bud.

Derudover vil jeg bare herfra give mit ord på, at SF til enhver tid vil læse alle forslag, der kommer på udlændingeområdet, med et åbent sind, uanset hvem de kommer fra. Det har vi gjort i mange år, og det vil vi gerne fortsætte med. Og hvis der er tale om gennemtænkte og gode løsninger på nogle af udlændingeområdets dilemmaer, støtter vi det. Men det er det her forslag altså ikke et udtryk for, og derfor kan vi ikke støtte det.

Så er jeg enig med de ordførere, der har beklaget sig over antallet af ordførere, der er mødt op i dag, men jeg er blevet bedt om at hilse fra nogle af dem. Jeg skulle hilse fra Enhedslisten og fra Radikale Venstre, som burde være her, men ikke er her, og som ikke støtter forslaget. Tak.

Anden næstformand (Jeppe Søe):

Der er en kort bemærkning fra fru Pia Kjærsgaard, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:15

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg må bare sige, at det var et dårligt bud fra hr. Carl Valentin, for vi har jo en anden opfattelse end den, hr. Carl Valentin tidligere har givet udtryk for. For os er udlændingepolitik meget, meget andet og handler om noget meget, meget værre end det bud, som hr. Carl Valentin tidligere har givet udtryk for, nemlig at vi fik mere hiphop og vi fik flere grøntsagsforretninger. Det har hr. Carl Valentin sagt fra talerstolen, så sådan har det været. Der ser vi anderledes alvorligt på det i Dansk Folkeparti, skulle jeg bare hilse mange gange og sige.

Kl. 13:15

Anden næstformand (Jeppe Søe):

Ordføreren.

Kl. 13:15

Carl Valentin (SF):

Jeg synes, det er fedt, at fru Pia Kjærsgaard refererer til en debat, vi har haft for efterhånden 2 år siden, og piller noget ud for at få det til at fremstå, som om SF ikke tager integrationsproblemerne alvorligt. Det er mærkværdigt. Altså, for mig er udlændinge- og integrationspolitik åbenlyst utrolig meget mere end det. Jeg anerkender fuldstændig, at der er masser af integrationsproblemer, og jeg har sagt det mange gange fra den her talerstol. Vi er også klar til at gøre noget ved det og har også været med til det gennem historien.

I virkeligheden er jeg jo vokset op i et SF, som på mange måder anerkender de problemer, der er med ekstrem islam. Jeg meldte mig ind i SF i 2007, og det var i 2008, Villy Søvndal gik ud og sagde til Hizb ut-Tahrir, at de, og nu citerer jeg, kunne gå ad helvede til. Vi tager det meget alvorligt med nogle af de ekstreme tilfælde, der er, og nogle af de integrationsproblemer, der er, men jeg synes bare ikke det her forslag løser noget som helst. Deri er jeg helt enig med de regeringspartiers ordførere, der også har været på.

Kl. 13:16

Anden næstformand (Jeppe Søe):

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 13:16

Pia Kjærsgaard (DF):

Det husker jeg også hr. Villy Søvndal sagde. Men jeg husker til gengæld ikke, hvad SF og hr. Villy Søvndal så gjorde ved det – som så mange andre. Jeg bliver bare nødt til at sige, at det godt kan være, det er 2 år siden, men jeg vil stille spørgsmålet igen. For det spørgsmål, jeg stillede dengang, var: Hvad har den indvandring, som nu har været i 40 år, og det er det, det her forslag går på, tilført den danske befolkning af positive bidrag? Og der var det hiphop og grøntsagsforretninger, der var svaret fra hr. Carl Valentin. Jamen smil bare, men sådan var det nu.

Kl. 13:17

Anden næstformand (Jeppe Søe):

Ordføreren.

Kl. 13:17

Carl Valentin (SF):

Jeg synes, det er så vildt ikke at kunne se, hvad de mennesker, der er kommet til Danmark, har bidraget med. Jeg kan slet ikke forstå, at fru Pia Kjærsgaard og jeg lever i det samme samfund. Altså, når jeg tager bussen på arbejde, sidder der typisk folk, som jeg antager er indvandrere, og kører bussen. Man kan møde dem i børnehaverne og

på hospitalerne og på diverse arbejdspladser. Jeg har nævnt hiphop, fordi jeg selv kommer meget i hiphopmiljøet, og der er mange mennesker med anden etnisk baggrund. Jeg har også gået til karate med mange mennesker af anden etnisk baggrund. Altså, der er da masser af indvandrere, der bidrager positivt til det danske samfund. Man kan ikke skære alle over én kam.

Kl. 13:17

Anden næstformand (Jeppe Søe):

Tak. Hr. Frederik Vad, Socialdemokratiet.

Kl. 13:17

Frederik Vad (S):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Carl Valentin, som jeg tror på står grundlæggende det rigtige sted i de her spørgsmål, hvad han tænker om de eksempler, der fra tid til anden kommer frem på offentligt ansatte, som bruger deres magtposition i en institution, eller det kunne også være i en forening, til at vende institutionerne mod dem, institutionerne faktisk skulle beskytte. Altså, vi har hørt eksempler fra et krisecenter på en politimand, der beder dem om at udlevere oplysninger om en kvinde, der er på centeret, så vedkommende kan komme tilbage til sine forældre. Vi har hørt om støtte- og kontaktpersoner eller socialrådgivere, både i Sverige, men faktisk også i Danmark, som skubber kvinder tilbage i armene på familier, som har det samme etniske tilhørsforhold som dem selv.

Vil SF være med til at undersøge, hvad vi kan gøre ved hele det der felt, og har SF et bud på, hvad vi kan gøre ved det?

Kl. 13:19

Anden næstformand (Jeppe Søe):

Ordføreren.

Kl. 13:19

Carl Valentin (SF):

Til det første spørgsmål om, hvad jeg tænker om de problemer, vil jeg sige, at jeg tænker, at der har været flere grelle tilfælde; nu kan man jo ikke skære det hele over én kam, men jeg deler sådan set bekymringen. Når man ser på sådan noget som at kaste folk tilbage i armene på nogle, der ikke vil dem det godt, synes jeg faktisk ikke, regeringen har leveret. Altså, der har vi jo i SF bl.a. sagt, at det er vigtigt, vi får ændret lovgivningen, sådan at kvinder, der er i voldelige forhold, får bedre mulighed for at bevare deres statsborgerskab, så det ikke er koblet op til den mand, som de er gift med. For man har set situationer – det hører vi fra krisecentrene – hvor kvinder i voldelige forhold vælger at blive hos deres voldelige ægtefælle, fordi de risikerer at blive sendt tilbage til det land, de kommer fra, hvis de siger fra. Det har vi i SF fremsat forslag herinde om at ændre på, men det har regeringen stemt imod. Så der håber jeg da i hvert fald vi kan mødes.

Kl. 13:19

Anden næstformand (Jeppe Søe):

Spørgeren.

Kl. 13:19

Frederik Vad (S):

Der var et samråd i Folketinget, hvor ministeren også gjorde klart, at det kigger vi selvfølgelig på. Men vi har jo eksempler på det, jeg taler om, og vi har også tal på det. Der skal f.eks. mange gange flere underretninger til at fjerne et barn med muslimsk baggrund kontra et barn med en anden etnisk baggrund. Hvad skyldes det? Er det en frygt for at blive beskyldt for at diskriminere som socialrådgiver, eller er det misforstået tolerance? Hvad er det, der er på spil dér, tror ordføreren?

Kl. 13:20

Kl. 13:23

Anden næstformand (Jeppe Søe):
Ordføreren.

Kl. 13:20

Anden næstformand (Jeppe Søe):

Tak til ordføreren for Moderaterne. Næste ordfører på talerstolen er hr. Steffen Larsen fra Liberal Alliance.

Kl. 13:24

Carl Valentin (SF):

Det er ikke noget, jeg har beskæftiget mig meget med. Vi har en sådan lidt stram opdeling i SF, hvor jeg tager udlændingeområdet, og så tager min kollega integrationsområdet. Så det er ikke noget, jeg har været meget nede i, men jeg kan da sagtens forestille mig, at der kan være tilfælde, hvor det handler om en misforstået tolerance, og at man også godt kan være bange for at blive beskyldt for at være diskriminerende. Jeg vil så sige, at der også foregår ting i hele vores erhvervsliv og i samfundet, som er meget diskriminerende, og det skal man også være opmærksom på.

Kl. 13:21

Anden næstformand (Jeppe Søe):

Tak til ordføreren fra Socialistisk Folkeparti. Næste ordfører er hr. Mohammad Rona fra Moderaterne.

Kl. 13:21

(Ordfører)

Mohammad Rona (M):

Tak for det, formand. Vi står her i dag, fordi forslagsstillerne mener, at vi og i særdeleshed statsministeren skal sige undskyld til den danske befolkning for 40 års forfejlet udlændingepolitik.

Udlændingeloven trådte i kraft den 8. juni 1983. Lovens vigtigste nyskabelse var en stærkt forbedret retsstilling for asylansøgere. Den liberale udlændingelov fra 1983 er siden midten af 1980'erne blevet strammet i sådan en grad, at Danmark siden 2002 er blevet betegnet som et af de mest restriktive lande i Europa på området. Jeg kan også godt tilføje, at reglerne jo har gjort det, at mine forældre og deres to drenge kunne vokse op her og starte et nyt liv. Så jeg vil gerne bruge anledningen og lejligheden til i dag at sige tak. Tak til Danmark for at tage ansvar. Vi fik et liv, som vi aldrig nogen sinde kunne drømme om. Vi skylder Danmark alt.

Ud over at sige tak til Danmark vil jeg også gerne sige undskyld her i dag. Jeg vil nemlig gerne sige undskyld til de udlændinge, der kommer hertil eller er kommet til Danmark med håb, ambitioner og drømme om at blive en integreret del af samfundet, men som desværre mødes af bureaukratiske processer og regler, som i sidste ende spænder ben for helt almindelige familier og virksomheder. Rigtig mange lykkes med det i dag, og en lille andel gør ikke. Det er nemlig ikke kun et spørgsmål om love og regler, men også om vores indstilling og tilgang til dem, der ønsker at blive en del af vores samfund og vores fælles fremtid. Tossede regler, som gør, at dygtige udlændinge må forlade landet, kan vi ikke være tjent med. Det gør vi heldigvis også op med nu.

Vi må ikke, og vi skal ikke skræmme borgere væk, som vil vores samfund. Det skal ikke føles som en kamp at finde sin plads her, men derimod være en glidende overgang. Vi skal arbejde på at nedbryde barrierer og skabe et system, der understøtter integration snarere end vanskeliggør den. Vi skal huske på, at vi kommer fra forskellige baggrunde. Når vi først er her, deler vi en fælles fremtid. Vores danske værdier og levemåde og vores demokrati og ytringsfrihed er også noget unikt, og det er også vigtigt for mig at understrege, at det vil vi og skal vi ikke gå på kompromis med. Derfor håber jeg også, at vi i fremtiden kan skabe et Danmark, der er præget af tolerance, inklusion og fællesskab, og hvor dem, der vil og kan, kan komme, og hvor de føler, at de er velkomne, og hvor de føler, at de er værdsat og på den måde har lyst til at bidrage til det danske samfund.

Moderaterne støtter ikke op om forslaget.

(Ordfører)

Steffen Larsen (LA):

Mange tak, hr. formand. Jeg er 40 år gammel, født i 1983. Man kunne jo, hvis man udelukkende lavede korrelation, mistænke, at det nærmest var min eksistens, man skulle undskylde for her. Men jeg tror nu, at hvis man går over og kigger på kausaliteten, vil man komme frem til, at det ikke drejer sig om det.

Undskyldninger skal jo komme fra dem, der har begået fejlen. Jeg er selv nyvalgt i Folketinget, og jeg har vel ikke noget at undskylde for her. Hvis man bemærker, hvordan jeg fungerer som udlændinge- og integrationsordfører, tror jeg også, at man vil bemærke, at det vil være svært at sige, at det skulle være mig, der har begået de store fejl i udlændingepolitikken. Så hvis jeg skal stå her og sige, at der er nogen, der skal sige undskyld, så skal jeg til at pålægge andre at komme med en undskyldning. Hvis der er noget, der er mindre oprigtigt i denne verden, er det, når man har pålagt nogen at komme med en undskyldning.

Jeg har selv tre børn. De to af dem er i en alder, hvor de engang imellem skal undskylde noget, de har gjort. Det er ikke altid, at det kommer naturligt fra dem, og så kan far jo godt få lyst til at tvinge dem til at sige undskyld til hinanden, men det er ikke altid, at det virker sådan særlig godt, hvis man skal sige det mildt. De er ikke særlig interesseret i at sige undskyld, og den undskyldning, de kommer med, er mildest talt ikke særlig oprigtig. Dermed mister den også betydning.

Det er det samme, jeg tror at vi er i gang med at gøre her. Det, som den velmenende far kan finde på at gøre ved sine børn, er det, som vi også kan stå over for her, nemlig at sige undskyld for noget, som dem, der skal sige undskyld, ikke mener. Og så må vi påpege, at da det jo er mere end 40 år siden, er nogle af dem, der burde sige undskyld, formodentlig heller ikke blandt os længere. Dermed bliver det problematisk.

Så kan man sige, at det skal være institutionen, der siger undskyld. Jo, det kan meget vel være, men igen fornemmer jeg, at Folketinget jo heller ikke har været enige på det her punkt igennem tiderne, altså om, hvordan udlændingepolitikken skulle være. Dermed er det jo et spørgsmål om, om institutionen også skal undskylde på vegne af dem, som har haft den rigtige mening. Skal institutionen undskylde på vegne af fru Pia Kjærsgaard, som jeg har stor veneration for på det her område? Det tvivler jeg på. Det vil jeg da også se som værende forkert og mærkeligt.

Så i sidste ende må jeg sige, at jeg ikke kan støtte det her forslag. Jeg ser det som værende problematisk i sin natur og også i den moral, som det anlægger. Det kan jeg ikke stå bag. Tak.

Kl. 13:27

Anden næstformand (Jeppe Søe):

Tak til ordføreren for Liberal Alliance. Næste ordfører på talerstolen er fru Susie Jessen fra Danmarksdemokraterne.

Kl. 13:27

(Ordfører)

Susie Jessen (DD):

Tak. Med det her beslutningsforslag vil Dansk Folkeparti have statsministeren til at give det danske folk en undskyldning for 40 års forfejlet udlændingepolitik. For lidt over 40 år siden blev en meget liberal udlændingelov vedtaget, og det er ikke nogen hemmelighed, at Danmark har haft kæmpestore udfordringer med ikkeintegrerbare

udlændinge fra primært muslimske lande, som ikke vil arbejde, ikke vil indordne sig, ikke vil være en del af danske samfund, og for hvem værdier som ligestilling, ytringsfrihed og tolerance ikke er en naturlighed. Ja, vi har et kæmpeproblem med mange af de mennesker, som folk, der lukkede øjnene for udfordringerne, inviterede hertil.

Det er ikke så mange år siden, jeg var ude at gå en tur i forbindelse med et arrangement i Rosengård i Malmø. Det er et område af Sverige, hvor man skal spejde rigtig langt efter en oprindelig svensker. Parabolantennor, tørklæder og bander på gadehjørnerne fylder ekstremt meget i Malmø, og det var en øjenåbner, i forhold til hvordan det kunne have været, hvis ikke vi havde haft nogen mennesker i Danmark, der sagde stop, og som der blev lyttet til. Hvis vi skulle give en undskyldning for 40 års forfejlet udlændingepolitik, ville præmissen, som hr. Steffen Larsen også var inde på, jo også være at sige undskyld for de mennesker, som faktisk har gjort en kæmpestor indsats for at trække tingene i den rigtige retning her i Danmark.

Det er ikke alt på udlændingeområdet, vi skal undskylde for. De ting, som Dansk Folkeparti sagde i 1995, er i dag blevet adopteret af mange partier, også i nogen grad af Socialdemokratiet, som i 1990'erne havde meget travlt med at kalde andre for ikkestuerene. Jeg var et barn, men jeg kan godt huske parnasset, der så ned på dem, der råbte vagt i gevær. Der var nogle, der kæmpede, mens andre sov i alt for mange år. Det var dig, fru Pia Kjærsgaard, der tog slagene, det var fru Pia Kjærsgaard, der var i frontlinjen dengang, og det skal fru Pia Kjærsgaard have tak for, for ellers kunne det være gået gruelig galt.

I Danmarksdemokraterne mener vi dog generelt ikke, at man skal stå og undskylde på vegne af andre folks handlinger for mange år siden. Det giver ikke mening at undskylde for noget, som man ikke personligt har haft en andel i. Hvis hr. Poul Nyrup Rasmussen har lyst til at give en undskyldning en dag for sin naivitet på udlændingeområdet, synes jeg personligt, at han skal gøre det, men det giver ikke mening, at statsministeren skal undskylde på vegne af Poul Nyrup Rasmussen for, at han stod her og kaldte nogle mennesker, der råbte vagt i gevær, for ikkestuerene. Det giver heller ikke mening, at statsministeren skal undskylde på vegne af politikere, der vedtog udlændingeloven i 1983.

Men jeg vil alligevel godt benytte anledningen til at sige tak til nogle mennesker, som har fået andre partier til at åbne øjnene her i Danmark, som har været med til at sikre Danmark, og som har gjort, at vi ikke er endt som Sverige. Tak til hr. Mogens Glistrup f.eks., tak til fru Pia Kjærsgaard, som har gennemgået meget, og som i tæt samspil med hr. Kristian Thulesen Dahl, hr. Peter Skarup og hr. Søren Espersen lavede et arbejde for Danmark, der var uvurderligt. Også tak til hr. Søren Krarup og hr. Jesper Langballe, præsterne, som kom i Folketinget med meget sund fornuft og skarpe tunger. Samarbejdet mellem Dansk Folkeparti og det Venstre, der eksisterede dengang i starten af 00'erne, var enormt vigtigt for Danmark. Det gælder også hr. Bertel Haarder, der i 2001 sammen med DF gennemførte opstramninger som minister. Tak for det. VKO-aksen var uvurderlig.

Hr. Anders Fogh Rasmussen stod fast, også når det blæste under Muhammedkrisen, og ville ikke bøje sig for mullaherne nede i Mellemøsten, som vi ser en regering gøre i dag med deres koranlov. Tak til hr. Anders Fogh Rasmussen for at stå fast. Ikke så meget tak til den nuværende regering for at bøje nakken, og det må den nuværende regering egentlig gerne sige undskyld for, hvis trangen skulle opstå en eller anden dag. Også tak til fru Inger Støjberg, min formand, som i øvrigt sammen med Dansk Folkeparti fik strammet op på udlændingeområdet. Det gælder familiesammenføring, lavere ydelser, skærpede sprogkrav, skærpet indfødsretsprøve osv.

Har vi stadig kæmpestore problemer med ikkeintegrerbare udlændinge i Danmark? Svaret er jo helt klart ja, og det ser vi i den grad i øjeblikket, hvor danske jøder lever i frygt, fordi muslimske mørkemænd truer dem. Men løser vi problemerne ved at stå her i salen og uddele undskyldninger? Svaret er nej. Det mener vi helt generelt ikke man skal gøre. Vi mener ikke, man skal gå og uddele undskyldninger på vegne af alle mulige andre, selv om vi godt kan være enige om, at udlændingepolitikken dengang var dybt skadelig, og at der stadig foregår skadelige beslutninger taget af den nuværende regering. Så det her beslutningsforslag bakker vi ikke op om, og jeg skal hilse fra De Konservative og sige, at det gør de heller ikke. Tak for ordet.

Kl. 13:32

Anden næstformand (Jeppe Søe):

Tak til ordføreren for Danmarksdemokraterne. Jeg ser ingen ordfører for Alternativet, og dermed er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Pia Kjærsgaard, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:32

(Ordfører for forslagsstillerne)

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak for det. Faktisk vil jeg indlede med at sige, at jeg anerkender, at man kan have travlt som politiker. Det ved vi alle sammen, og specielt de små partier og de mindre partier har meget, meget svært ved at klare alle opgaver på én gang. Det kan faktisk ikke lade sig gøre, og derfor anerkender jeg, at man ikke altid kan være i Folketingssalen. Men jeg må sige, at jeg er umådelig skuffet over at se Folketingssalen i dag, i forhold til at vi behandler to forslag, som har en afgørende betydning for Danmarks fremtid, i hvert fald det første – det andet, vi skal diskutere, kan man sige er mere symbolsk.

Men jeg er ærgerlig over at høre den ene ordfører efter den anden bare sige, at det er en beslutning på andre partiers vegne. Det kan ske, men jeg synes faktisk, at man burde have været mere vedholdende med at diskutere det her forslag i dag. Det er jeg ærgerlig over. Det bliver jeg bare nødt til at sige. Og jeg siger også – ligesom hr. Preben Bang Henriksen, som nu er gået – at det altså er noget, vi bør tage langt mere alvorligt i Folketinget. Vi skal ikke blive ved med at acceptere den måde, det kører på.

Men jeg indledte jo med sådan fiktivt at lade, som om jeg var socialdemokrat og statsminister – jeg kunne godt se, at både hr. Frederik Vad og hr. Kaare Dybvad Bek sprang lidt i stolene – og det er jeg jo slet, slet ikke. Men jeg gav en undskyldning på vegne af den statsminister, der ikke er her, for jeg synes egentlig, at sådan burde det lyde fra statsministerens side, som jo i mange, mange andre sammenhænge har fundet det passende at gå ud og give en undskyldning til forskellige grupper, der tidligere er blevet skævt behandlet fra samfundets side. Og i denne sammenhæng må det være mere end passende at give hele Danmark en kæmpestor undskyldning for at have ladet Danmark blive omdannet til et indvandrerland med alle de konsekvenser, som vi efterhånden alle sammen tydeligt lader vores samfund og vores dagligdag påvirke af.

Ghettoer, bandekriminalitet, social ulighed, utryghed, tørklæder, parallelsamfund, religiøse særkrav, halalslagtning, kønsopdeling osv. er alt sammen noget, som var totalt fraværende, før Folketinget i 1983 vedtog verdens mest liberale udlændingelov. For indvandringen fra de såkaldte MENAPT-lande, altså Mellemøsten, Nordafrika, Pakistan og Tyrkiet, har gjort et indhug i vores land – et indhug i Danmark, i den danske identitet, i vores kultur og ikke mindst i vores sammenhængskraft som folk. Så en dybfølt undskyldning til danskerne fra statsministeren må være på sin plads, for der er virkelig noget at undskylde for.

Så vil jeg sige tak til de ordførere, som har været her i dag, og som har taget aktivt del i debatten. Og vær venlig at minde nogle i jeres folketingsgrupper om, at de faktisk ikke helt kunne være

bekendt at lade være med at være til stede – og også dem, som I skulle give en forklaring fra. Tak for ordet.

Kl. 13:35

Mødet er hævet. (Kl. 13:37).

Anden næstformand (Jeppe Søe):

Der er en kommentar fra hr. Frederik Vad, Socialdemokratiet.

Kl. 13:35

Frederik Vad (S):

Det med at blive socialdemokrat er jo aldrig for sent. Jeg kan huske, at jeg på et tidspunkt har set nogle T-shirts, som Dansk Folkeparti lavede tilbage i starten af 00'erne. Det var nogle sorte T-shirts, hvor der med hvid skrift stod: »Rigtige socialdemokrater stemmer på Dansk Folkeparti«. Så der har jo været lidt flirt i den retning på et tidspunkt.

Jeg har faktisk ikke noget spørgsmål til fru Pia Kjærsgaard. Jeg har bare behov for at sige noget nu, hvor jeg ikke får muligheden for det igen, i forhold til fremmødet. For jeg er fuldstændig enig, og når jeg sidder og kigger på debatten, er det jo også sigende, at de tre partier, som ønsker at lukke mest op for indvandring fra Mellemøsten og Nordafrika, nemlig Alternativet, Radikale Venstre og Enhedslisten, ikke har været til stede, og for to af de partiers vedkommende drejer det sig om begge de to beslutningsforslagsdiskussioner. Så det er også bare en opfordring til Præsidiet om, at det her er noget, der bliver taget op.

Kl. 13:36

Anden næstformand (Jeppe Søe):

Værsgo.

Kl. 13:36

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er jo ikke i forhold til mig, men jeg kan kun tilslutte mig det. Det var aldrig gået i min tid.

Kl. 13:36

Anden næstformand (Jeppe Søe):

Dermed tak til fru Pia Kjærsgaard. Det vil heller ikke gå i vores tid. Vi skal nok tage os af det. Opfordringen er modtaget, og vi arbejder jo på det.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er nu sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udlændinge- og Integrationsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 13:37

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Jeppe Søe):

Der er ikke mere at foretage i dette møde. Tak for ordet, og tak for ordene. Også tak til baglandet, både jer, der er til stede her i salen, og jer, der har set med hjemme foran skærmen.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 6. februar 2024, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der vil fremgå af Folketingets hjemmeside, og jeg skal i øvrigt henvise til den ugeplan, der vil fremgå af Folketingets hjemmeside.